

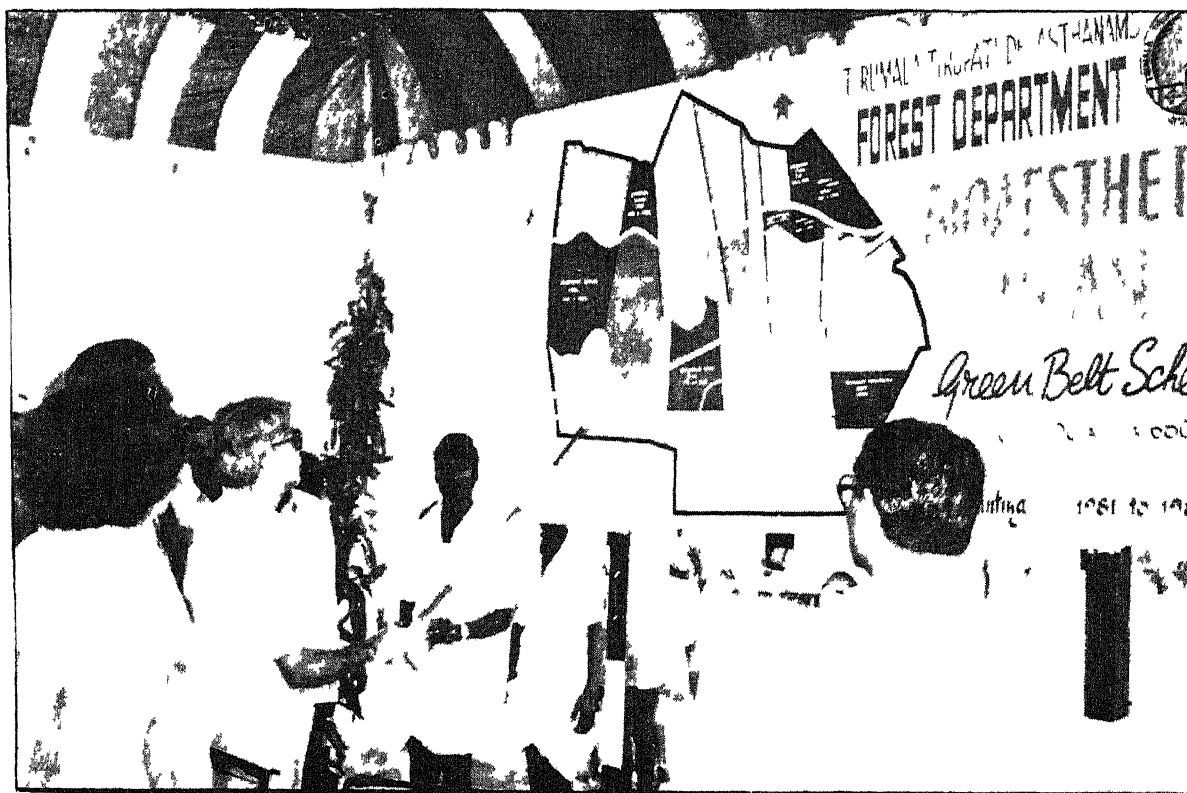
மார்ச், 1986

ஸப்தகிரி

விலை ரூ. 1/-

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

வேற்றுகி விண்ணாகி நின்றும் போற்றி
 மீளாமே யாளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
 ஊற்றுகி உள்ளே யொளித்தாய் போற்றி
 யோவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
 ஆற்றுகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
 யாறங்க நால்வேத மானாய் போற்றி
 காற்றுகி எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
 கமிலை மலையாளே போற்றி, போற்றி

— அப்பர் (திருத்தாண்டகம்)

மார்ச், 1986

ஸங்கீர்ப்

இதழ் 10

உள்ளுறை

மலர் 16

தனிப்பிரதி ரூ. 1

வருடக சந்தா ரூ. 12

பக்கம்

ஸுதாசன நிதாசனம்	5
வாலமீகி பாவ தீபம்	9
அகநதையின் அழிவு	13
திருக்கச்சி நம்பிகள்	17
மந்தராலய மஹாதமியம்	20
முதலாழ்வார்கள் காட்டும் திருமலைக காட்சிகள்	24
நட்சத்திரங்கள்	33
ஊடலும் கூடலும்	35
பகதிகு ஒரு பாரதி	37
மகா சிவராத்திரி	41
தயா சதகம்	45
தித்திகும திருவாசகம்	47

அட்டைப்பட விளக்கம்

அட்டையில்	ஹரிஹரன்
2 வது	தி தி தே வனததுறையினரின் மரநடு விழாவில் ஆநதிர மாநில ஆளுநர் திரு மதி குமுதபென ஜோஷி அவர்கள்
3 வது	திருப்பதி ஸ்ரீ கோவிந்தராஜ சுவாமி உயர் நிலைப்பள்ளி ஆண்டு விழா நிகழ்ச்சிகள்
பின்னட்டையில்	ஸ்ரீ கபிலேசுவர சுவாமி கோயில்

—புஷ்கரணி

குறிப்பு தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் 'வைணவம் எனும் தொடர் கட்டுரையின் இம் மாத இதழில் பிரசுரிக்க இயலாமைக்கு வருந்துகிறோம்

சிறப்பாசிரியர்

அச்சிடுபவர்

திரு எம் கெயிநாராயண
IAS,

திரு எம் விஜயகுமார் ரெட்டி,
மேலாளர்,

செயலாட்சித் தலைவர்,
தி தி தேவஸ்தானம், திருப்பதி

தி தி தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி

ஆசிரியர்

பிரதிக்கு.

திரு கே சுப்பராய், எம் ஏ

THE WELFARE OFFICER

Publication Section, T T D

தணியாசிரியர்

K T Road,

திரு எம் எம் ராமமூர்த்தி, எம் ஏ,

TIRUPATI

உங்களுடன் . . .

பிறந்த நிறத்தாலும், இருக்கும் இடத்தாலும் இணைந்த இனத்தாலும் கொண்ட கலாசாரத்தாலும் பிரிந்த மனித இனம், அப்பிரிவுகளையே நிறைகளாகவும் குறைகளாகவும் கொண்டு ஒருவருக்கொருவா பகைமை பூண்டு கையில் கருவியேந்திப் போரிட்டு வருவதைக் கண்டு வருகின்றோம் இதனால் மனித இனம் மறறைய இனங்களுக்கு எவ்விதத்திலும் சனைத்து அல்ல என்பதை வெற்றிகரமாக நிரூபித்தும் வருகின்றோம் மேலோட்டமாகப் பார்த்தோமேயானால் மேற்கூறிய காரணங்களில் சில பல, மனிதனின் அழிவுக்கு இடஞ் செலவதற்கு அவியுறகை இச்சமுதாயத்திற்குச் செய்திட்ட சதியோ எனறே ஐயுற நேரிடுகின்றது ஆனால் இக்குறைகளைக் களைந்து வேற்றுமைமில் ஒற்றுமை பாராட்டி, மனித இனம் ஒருங் கிணந்து உயாகதியடையவே சமயம் எனபது உருவாயிறு மேற்கூறிய பிரிவுகளுக்கேற்ப சமயங்கள் பல தோன்றின லும் அவற்றின் அடிப்படை கொள்கை 'அன்பு' எனும் அருமபண்பின் மீது அமைக்கப்பட்டிருப்பது அவற்றின் பெரு மையை விளங்கா நிற்கும் அடுத்தவனின் மகிழ்ச்சியில்தான் தன்னுடைய நிம்மதி அடங்கியிருக்கிறது எனபதை அனுபவ பூர்வமாக எண்ணிப் பார்த்துத்தான், அன்பை விதைத்து அன்பை அறுவடை செய்யும் வகையில் மனித வாழ் வின மாண்பினை விளக்கிடும் பெரும் சின்னமாக, ஆனரோ ஆழநது சிந்தித்து சமயம்' எனும் ஒரு துறையினை வாழக் கையின் முதல் அங்கமாக அமைத்துத் தந்தனா வழிபடும் உருவங்கள் பலவாயினும் அவற்றினை வழிபடும் முறைகள் பல திறப்பட்டாலும் வழிபடும் நோக்கம் ஒன்றுதான் எனபதே சமயங்களின் சிறப்பை உணர்த்தும்

இதற்கு சிறப்புமிரு சமயமே இன்றைய உலக அமைதியின் அழிவுக்கு ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரு கிறது எனபதை நோக்குமபோது, இம்மாதிலம் திருநதிட அம்மாதவனதான் ஊருக்கொரு அவதாரம் புரிந்திட வேண்டும் உலக அளவில் பாரத்திடும்போது, அவ்வவ நாட்டிச் சமயங்களில் காலப் போக்கில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களும், புதுமைகளும் மற்றும் சமயத்தலைவர்களின் போக்கில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளும் இவ்வுலக அமைதியின்மைக்குக் காரணங்களாக அமைந்திருக்கலாம்

ஆனால் உலக சமயங்களின் பிறப்பிடமாகவும், ஆன்மீக வாழ்க்கையின் புகலிடமாகவும் கருதப்பட்டு, பழமைக் கும் பழமையாய், புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்கி வரும் 'இந்து சமய'த்தின் ஊற்று நிலமான இப்பாரத்ததில் நிகழ்ந்து வரும் வன்முறைகளுக்கும், அமைதியின்மைக்கும் சமயத்தினை ஒரு காரணமாகக் கற்பிப்பது பாரத்தத்தின் பழம் பெரு மைக்கு நாம் ஏற்படுத்தும் துடைக்க முடியா மாபெரும் களங்கமாகும் பிற நாட்டா, பிற மதத்தார் ஏற்படுத்திய எல்லாவிதமான பாதிப்புக்களையும் ஏற்று, காலத்தாலும் அழிக்க முடியா பெருமை பெற்றது நமது இந்து சமயம் ஒரு உருவம், ஒரு வழிபாட்டு முறை என்ற வகையில் உலகச் சமயங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றபோது பல உருவமைதிகள், பல வழிபாட்டு முறைகள் என்று பல கொண்டு அனைத்தையும் தன்னுள் சங்கமித்துக் கொண்டு 'இந்து சமயம்' ஒருபெரும் ஆலமரமாக விளங்கி வருகின்றது இம்மரத்தின் கிளைகளைச் சற்றே அசைத்துச் சலகசுப்பினை ஏற்படுத்திட, சமயத்தின் நெறி முறைகளை மறந்து அம்மரத்தின் 'வேர்ப்பூச்சிகளாக' ஒரு சில மதவெறியாகள் செயல்புரிந்து வருகின்ற இச்சூழ நிலையை நமது சமயத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஓர் அபாயகரமான அறிவிப்பு எனபதை எண்ணிப் பாரக்காமல், இந்து சமயக்கிளைப் பிரிவுகளே தம்முள் வேற்றுமைப் பாராட்டி, சமய ஒற்றுமைக்கு ஊறு விளைவிக்க தம்மாலியன்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன இத்தகு வேற்றுமைகளைக் களைந்தெறிந்திடவே சமயத்தின் பின்னணியில் நல்லறிவு புகட்டும் இதிஹாஸ் புராண கதை நிகழ்ச்சிகளை விளக்கி, அதன் அடிப்படையில் பல சமய விழாக்களை ஏற்படுத்தித்தந்தனர் நம் முன்னோர் அவற்றில் ஒன்றுதான் வடநாடும் தென்னாடு போற்றிக் கொண்டாடும் 'நவவயுஹ ஸ்வருபி'யான-அஷ்ட மூர்த்தி அநேகாத்மா'வான-'அபிஷேகப் பிரிய'னான சங்கரனின் பேர் பாடும் 'சிவராத்திரி' பெருவிழாவாகும் அறு பத்தி மூவராலும் அனுபவித்துப் பாடப் பெற்ற ஞானத்தலைவனும் அம்மகாதேவனையும், பன்னிருவரால் பணிந்தேற்றப் பெற்ற மோட்சநாயகனும் அம்மாதவனையும்,—"ஏகமேவாத்விதீயம் பரஹம்" என்ற கருத்தில், "அறிஞ்சுவனுக்குத் தான் தெரியும் ஆட்டு முட்டையின் தத்துவம்" என்ற பழமொழியின் விளக்கமாக—ஒன்றிணைத்து "இருவர் அங்கத்தால் திரிவரேனும் ஒருவர்—ஒருவர் உ—ளத்து என்றும் உள்ள" எனும் பொய்கையார் பொய்யா மொழிக்குப் பெருமை சேர்த்திடும் வகையில் "ஹரிஹரனான" அப்பரம்பொருளை, நாடும் நாமும் நலமபல் பெற்றிட, இச்சிவராத்திரி அன்று வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம்

ஸுதர்சன நிதர்சனம்

குன்றமேந்திக் குளிரா மழைகாததவன
அன்று ஞாலம் அளந்தபிரான பரன
சென்று சோ திருவேங்கடமாமலை
ஒன்றுமே தொழ நமவினையோயுமே

கீவியின கோலாஹலததால பல
வகையாலும் தீவினைகளைச் செயது
அதன் பயன்களில் சிக்கித் திணறும்
இன்றைய பாமர ஜனங்கள் எளிதே
மீளவும் உய்யவும் பல வழிகளை நம்
முன்னோர் காட்டியிருக்கின்றனர்
இன்றும் பல ஆஸ்திக அனபாகள்
அவ்வழிகளைப் பற்றி அடையும் பேறு
களுக்கு எல்லையேயில்லை

திரு ந இராமன கும்பகோணம்

வேதாந்த விழுப்பொருளின்
மெய்ப்பொருள் விளக்கமாம் ஸ்ரீமந்
நாராயணனைப் பணிந்து போற்றுதல்
அல்லாது வேறு எளிய மாரக்கம்
உண்டோ! இது 'சக்கனி ராஜ் மார்க்
கம்' அன்றோ! இதனை விட்டுவிட்டு
சந்திப்பொருள்களில் நுழைந்து அல்ல
லுறுவானேன் நாராயணனை
நமக்கே பறை தருவான்

பெளம தீர்த்தங்களைக் கொண்ட
பெளம சேஷதரங்களுள் இன்று
சிறந்து விளங்கும் தலம் திருவேங்கட
வன உறையும் திருமலையே அல்
லும் பகலும் தன்னை நாடிவரும் அன
பார்களின் துயர துடைக்கவென்றே
ஏகாந்தமாக நிற்கும் திருமலைநாதன்
திருக்கோயில் சென்று பணிதல் அல்
லாது வேறு வழி ஏதும் உளதோ
பராதபரனாகிய பகவான் இன்றைக்
கும் திருமலையில் எல்லோருடைய
ஊனக் கண்ணுக்கும் பிரதயக்ஷமாக
சேவை சாதிக்கிறான் காலாதித்
மான மெய்ப்பொருள், கவி ஆட்சி
செய்யும் இக்காலத்தில் கண்ணுக்கு
இலக்காவது என்பது நாம் செய்யத்
தவப் பயன் அன்றோ!

கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை
என்பதை கவினுற விளக்கும் தல
மான வேங்கடகிரியில் ஆற்றல் மிக்க
பல அரிய புண்ணிய வாழிகள் உள்
ளன அவை இன்றும் பாவம் நீக்கி
புண்ணியம் அளிக்கும் வல்லமை
உடையனவாகத் திகழ்கின்றன

பரமனின் திருக்கரங்களை அலங்
கரிக்கும் ஆயுதங்களுள் ஸுதாசனம்
என்பப்டும் சக்கரம் எவ்வளவு உயர்ந்
ததோ, அது போன்றே திருமலையில்
உள்ள தீர்த்தங்களுள் 'ஸ்ரீ சக்கர தீர்த்தம்'
மிக மிக உயர்ந்தது நீராடு
பவாகளுக்கு அளவற்ற நற்பயன்களை
அளிக்க வல்லது மனத தூயமையு
ம் அளிக்கும் ஆற்றல் மிக்கது
இந்த 'சக்கர தீர்த்தம்' பற்றி ஒரு அழ்
கிய இதிகாசம் உள்ளது இது
ஸுதாசன தீர்த்தத்தின் பெரு
மையை நிதாசனம் செய்கிறது

'தீர்த்தம்' என்ற ஸம்ஸ்கிருதச்
சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள்
உண்டு. நீர், நீர்நிரம்பிய வாவி,

ஆறு இவற்றைக் குறிக்கும்
மேலும் சாதனம், கடையேற்றுதல்,
குரு, இடையூறுகளுக்கான தீர்வு
போன்ற பல பொருள்களிலும் இச்
சொல் கையாளப்படும் புண்ணியத்
தலங்களில் ஆற்றலுடன் விளங்கும்
வாழிகள் இப்பத்தத்தின் பொருள்
அனைத்தையும் தன்னுள் கொண்டு
'புத்தியிரா அளிக்கும் தீர்த்தம்'
என்ற பெயரைத் தாங்கி நிற்கின்
றன

திருமலையில் விளங்கும் ஸ்ரீ சக்கர
தீர்த்தம் இதற்கைய பெருமையைக்
கொண்டுள்ளதா? ஆம் என்றே நமது
சாஸ்திரங்கள் பகாக்கின்றன இந்த
ஸுதாசன தீர்த்த வைபவத்தைக்
கேட்டலும் அறிதலுமே எல்லாப்
பாவங்களையும் நீக்கும் எனின் அதன்
கண் நீராடி பெருமானை வழிபடு
வோன பேறு சொல்லவும் தகுமோ!

அதாஹம் ஸம்பரவக்ஷ்யாமி

தவிஜேந்தரா ஸத்யவாதிந் |

சக்கர தீர்த்தஸ்ய மாஹாத்மயம்

ஸ்ர்வ பாய பரஞ்சநம் ||

ஸ்ரீ சக்கர தீர்த்தம்

செய்திச் சுருக்கம்

தி தி தே 1986-87

வரவு - செலவுத் திட்டம்

1986-87 ஆண்டுகாக திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம் ரூ 2 62 கோடிக்கான உபரி வரவு செலவுத் திட்டத்தை தந்துள்ளது 1986-87 ஆண்டில் தி தி தேவஸ்தான வருமானம் ரூ 53 73 கோடி இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது இத தொகை சென்ற ஆண்டினைக் காட்டிலும் ரூ 1 94 கோடி அதிகமாகும் மேற்கூறிய வருமானத் தொகையில், உண்டி மூலமாக ரூ 21 31 கோடியும், தங்கம் மற்றும் தங்கப்பொருட்கள் விற்பனை மூலமாக ரூ 75 இலட்சமும், லட்டு வடை, ஆர்ஜித சேவைகள், சிறப்பு நுழைவு தரிசன டிக் கெட் விற்பனை மூலமாக ரூ 12 65 கோடியும், தேசிய வங்கிகள் மற்றும் ஆந்திர அரசு கருவூலத்தில் உள்ள வைப்பு நிதியின் வட்டித் தொகை மூலமாக ரூ 8 07 கோடியும், சத்திரங்கள், உணவு விடுதிகள், சுங்கத் தீவை, கலயாண கட்டா மற்றும் நன்கொடைகள் மூலமாக ரூ 10 95 கோடியும், அடங்கும் இவ் வருமானத்திலிருந்து தி தி தேவஸ்தான கோயில்களுக்காக, ரூ 17 88 கோடியும், கலவி நிறுவனங்களுக்காக ரூ 4 கோடியும், பொது நிருவாகம், ஓய்வு ஊதியம், கிராக்கிப்படி, நலநிதி ஆகியவற்றிற்காக ரூ 2 92 கோடியும், நன்கொடைத் திட்டங்களுக்கும், இந் தாம ரக்ஷா சமஸ்தா நிகழ்ச்சிகளுக்கும் ரூ 2 04 கோடியும், குடில்கள், சத்திரங்கள், திருமணக் கூடங்கள், பொதுப்பணித் துறை பணிகள் ஆகியவற்றிற்காக ரூ 18 17 கோடியும், 1986-87 ஆண்டிற்காக செலவிடப்படும் ரூ 51 11 கோடியில் அடங்கும் இவ்வரவு செலவுத் திட்டக்கூட்டத்திற்கு ஆந்திர மாநில அறநிலையத்துறை அமைச்சர் திரு எம் கே ஆர் விநாயக அவர்கள் தலைமை வகித்தார் தற்போது ஒவ்வொரு லட்டு விற்பனையிலிருந்து எட்டு காசுகள் தேவஸ்தானத் திற்கு நட்டம் ஏற்படும் லட்டின் விலை உயர்த்தப்படவில்லை திருப்பதியில் ரூ 1 61 கோடிச் செலவில் 206 ஊழியர் குடியிருப்பு வீடுகளும், ரூ 13 இலட்சம் செலவில் தி தி தேவஸ்தான

தான மத்திய வரவேற்பு அலுவலகம் ஒன்றும் கட்டப்படும்

நன்கொடை

தி தி தேவஸ்தானம் திருமலையில் நடத்தி வரும் யாததிரிகாசனாருக்கு இலவச உணவு வழங்கும் திட்டத்திற்கென பம்பாயைச் சார்ந்த பிரபல தொழிலதிபர் திரு கேதான அவர்கள் ரூ 10 இலட்சம் நன்கொடை அளித்துள்ளார் இதனால் வரும் வட்டித் தொகையிலிருந்து மேலும் 500 நபர்களுக்கு இலவச உணவு நாள்தோறும் வழங்கப் பெறும் இதுவரை 8 நபர்கள் இத்திட்டத்திற்கென ரூ 80 இலட்சம் நன்கொடை அளித்துள்ளனர்

‘ஸபதகிரி’ ஆசிரியர் அவர்கள் கவனத்திற்கு

“ஸபதகிரி—டிசம்பர் 85” இதழ் பக்கம் 26-ல் ‘இடபகிரி’ என்ற தலைப்பில் ‘முடிவை முதது’ என்பவரால் எழுதப்பட்ட சில விஷயங்கள் ஆதாரம் அற்றவை என்பதை கீழே குறிப்பிடுகிறேன்

“இத்திருத்தலத்தில் (அழகா கோயில்) சுபரமணியருக்கு திருக்கோயில் உள்ளது அறு படைவீடுகளில் ஒன்றாகவும் இத்திருத்தலம் அமையப்பெற்றுள்ளது”

ஆகரமிப்பு எண்ணத்துடன் சில சைவர்கள் சிலவருடனாக அழகாமலையை முருகனின் ஆறுபடைவீடுகளில் ஒன்றான பழமுதிராசோலை என்று பிரசாரம் செய்து வந்தனர் சில வருஷங்களுக்கு முன் இரவோடிர்வாக நூபுர் கங்கை செல்லும் வழியிலுள்ள பெருமானுடைய மண்டபம் ஒன்றில் முருகன் கோவில் ஒன்றைக் கட்டி அதை பழமுதிராசோலை என்று பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கினர் அதை எதிர்த்து வைஷ்ணவர்கள் சார்பில் ஒரு வழக்கு தொடுக்கப்பட்டு உயர்நீதி மன்றம் வரையில் சென்றது ‘கட்டினகோயிலை இடக்க வேண்டாம்’ என்னும் பெருந்தன்மையுடன் அக்கோயிலை ‘அழகா தேவஸ்தானத்தின்’ கீழ் இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டது ‘பழமுதிராசோலை’ என்னும் பெயரால் பலகையை அகற்ற வேண்டும் அக்கோயிலை விரிவுபடுத்தக் கூடாது

திருமலையில் ரதஸப்தமி

ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் திருமலையில் நடைபெற்ற ரதஸப்தம் விழாவைக் கண்டு களித்தனர் அன்று காலை சூரிய கிரணங்கள் உற்சவ மூர்த்தி இருக்கும் கருவறையில் நுழையும் போது, யாததிரிகாசனாருக்கு எழுப்பிய “கோவிந்த கோஷம்” திருமலையில் எங்கும் எதிரொலித்தது பின்னர் உற்சவப் பல்வேறு வானங்களில் திருமலை முக்கிய வீதங்களில் திருவிதி திருவலம் எழுந்தருளினார் அன்று தி தி தேவஸ்தானத்திலிருந்து வருமானம் ரூ 10 19 இலட்சமாகும்

முதலான நிபந்தனைகளுடன் உயர்நீதிமன்றம் 1962ல் தீர்ப்பு அளித்துள்ளது இது போல மேலும் சில தீர்ப்புகள் 68-69ல் மேலுரா டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபல் கோர்ட்டிலும், மதுரை சப் கோர்ட்டிலும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன

மாநில அரசு அழகாமலை பிராந்தியத்தைக் காட்டிலாகாவின பொறுப்பில் விட்டு அதன் பின் சில சைவர்கள் சிலம்பாற்றுக்குக் கிலுமூன்று ஏக்கர் நிலம் பெற்று அதில் பழமுதிராசோலை என்னும் பெயரில் பெரிதாக முருகன் கோயில் கட்ட திட்டமிட்டனர் இந்தத் திட்டம் சென்னை உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தடை உத்தரவினால் நிறைவேற்றப்படாமல் நின்றது தவிர, ‘அழகாமலையே அழகருக்கு சொந்தமானது’ என்று தீர்ப்பு வழங்கக்கோரி சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் (தனியார்) வழக்கு தொடுத்தது அந்த வழக்கு விசாரணையில் உள்ளது (இது விஷயமாக மேலும் விவரம் தேவைப்பட்டால் ஸ்ரீமான் எஸ் கிருஷ்ணசுவாமி ஐயங்கார், எம் ஏ பி எல், அடவகேட், 3, புத்தூர் அக்கிரஹாரம், திருச்சி-17 என்பவரிடம் தொடர்பு கொள்ளவும்)

‘முடிவை முதது’ வினுடைய தவல ஆதாரமற்றது என்று எடுத்துக் காட்டிய இந்த திருத்தத்தையும் உம முடைய ‘ஸபதகிரி’ மூலம் வெளியிடுமாறு வேண்டிக்கொண்டு இந்தக் கடிதத்தை பூர்த்தி செய்கிறேன்

K. A. மாந்தசாரதி
சென்னை-44

ஸ்ரீ சகர தீர்த்தத்தில் நீராடி வழி
படுதல திருமப்ப பிறத்தல இல்லாத
விஷ்ணு பதத்திற்கே ஒரு வளை
அழைத்துச் சென்று விடுகின்றது
'தே யாநதி விஷ்ணு பவனம் புநரா
வருத்தி வாஜிதம்'

ஸ்ரீ வ த ஸ கோத்திரத்தைச்
சோந்த பதமநாபன என்ற அந்த
ணை இளமையிலேயே இறை நாட
டங்கொண்டவனாக, தன்னை அடைந
தாக்க இனியன இடைக்குல
நாதனை கண்ணிடைம பெருங்
காதல கொண்டு வளாந்தான்

மிதரு மாதரு ஸுத பராதரு
தார மிதரா தயோகிலா |
ஏகைக பல லாபாய ஸாவ லாபாய
கேசவ ||

“தந்தை, தாய், தன்யன், தம்பி,
மனைவி, நண்பன் முதலானோர் அனை
வரும் ஒவ்வொரு பிரயோஜனத்தின்
பொருட்டே ஆனால் கேசவனோ
எல்லா லாபங்களையும் அடையும்
பொருட்டு இருக்கிறான்” என்பதை
உணர்ந்த பதமநாபன் புலன்களை
யெல்லாம் அடக்கியவனாகத் திருமலை
சென்று, அங்குள்ள ஒரு தீர்த்தக்
கரையில் தவம் புரிந்து வந்தான்
உண்ணும் சோறும், பருகும் நீரும்,
திண்ணும் வெற்றிலையும் எல்லாம்
எமபெருமான என்ற அனுபூதி பெற
றவனாக நாரணனாகே ஆளாகி வாழ்ந
தான் தவமும், நாரணன் பாலுற்ற
காதலும் வளர் வளர் உலகப் பிடிப்பு
கள் யாவும் இவனை விட்டு அகன
றன் பழங்களை உண்டு தவமியற்றி
வந்த இவன் நாட்கள் செல்லச்
செல்ல உதிர்ந்த சருகுகளை மட்டும்
ஏற்று தவம் புரிந்தான் பின் சில
காலம் நீரை மட்டும் பருகி தவம்
யற்றினான் இறுதியாகக் காற
றையே உணவாகக்கொண்டு கடுந்
தவம் புரிந்தான் இவ்வாறு சுமார்
பன்னிரண்டு வருட காலம் பதம்
நாபன் கடுந்தவம் இயற்றினான்

கஞ்சித் காலம் ஜலாஹாரோ
வாயு பக்ஷ கியத் ஸமா |

ஏவம் தவாதச வாஷாணி
பதமநாபோ மஹாமுநி ||

இவனது கடுந்தவத்தைக் கண்டு
மகிழ்ந்த கமலக்கண்ணன் கோடி சூரி
யப் பிரகாசத்துடன் சங்கம், சகரம்,
பதமம், கதை முதலிய ஆயுதங்களு
டன் நான்கு கரத்தனாகக் காட்சி
யளித்தான்

பரதயக்ஷ மாகாத தஸ்ய
சங்க சக்ர கதாதர |
விக்ஸாம்புஜபதராக்ஷ
ஸூரியகோடி ஸம்பரப ||

அகத்தே கண்டு கொண்டிருந்த
மெய்ப்பொருளை புறத்தேயும் கண்டு
புளகாங்கிதமடைந்த பதமநாபன்
பரமானந்தத்தில் திளைத்தான் கூவி
னான் கூததாடினான் பரமனைப்
போற்றி வணங்கினான் செய்வது
அறியாது நின்றான்

பலவாறு போற்றித் துதித்த பதம்
நாபனைக் கண்டு மகிழ்ந்த பரமன்,
“அன்பனே! பதமநாப! உன் தவத்
தால் மிகவும் மகிழ்ந்தேன் நீ
வேண்டுதல், வேண்டாமை இரண்டை
யும் கடந்து விட்டாய் நீ இத்தீர்த்த
தக் கரையிலேயே தங்கி என்னை
பூஜித்து வா என்னைக் குறித்த
யோகத்தில் நிலை பெறுவாயாக”,
என்று கூறிவிட்டு மறைந்து விட்
டான்

சகர தீர்த்தஸ்ய தீரே தவ-
மாகல்பம் பூஜயன் வஸ |
இத்யுக்தவா பகவான் விஷ்ணு
தத்ராவ அந்தரதீயத ||

ஞான தரிசனம் பெற்ற பதம்
நாபன் அந்த தீர்த்தக் கரையிலேயே
பல காலம் வசித்து வந்தான் எப்
போதும் நாராயண தியானத்தி
லேயே ஆழ்ந்திருந்தான்

பதமநாபனின் ஞானப்பெருக்கை
உலகறியச் செய்ய வேண்டும், உல
கிற்கு பயன்படுமாறும் செய்ய வேண்
டும் என்று எண்ணினான் பரமன்
பதமநாபனின் தவ வாழ்வு அமைதி
யாகச் சென்று கொண்டிருந்தது

ஒருநாள் ஓர் அர்க்கன் பசியினால்
பீடிகப்பட்டவனாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தபோது இவனைக் கண்டான்
உடன் கொண்டு தினனும் வேகத்து
டன் கத்திக்கொண்டே வந்தான்
கூக்குரல் கேட்டு தவம் கலைந்த பதம்
நாபன் எதிரே ஓடி வரும் அர்க்கனைக்
கண்டு நடுநடுங்கி விட்டான்

இது போன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தை
எதிர்பார்த்திராத பதமநாபன் நிலை
குலைந்தான் தான் பூஜித்து வந்த
மூர்த்தியை வேண்டி நின்றான் ஹே
கருணைக் கடலே! தயாநிதியே! சர
ணடைந்தவனை ஒரு போது ம
கைவிடாதவனே! வேங்கடகிரி
வாசனே! ஹரி! திருமகள் மனம்கி
ழும் அருள் வடிவே! கருடக் கொடி
யோனே! ஹே விஷ்ணே! அன்றொரு
நாள் ஒரு முத்தையிடமிருந்து தங்கள்
அடியவனான கஜேந்திரனை எவ்வாறு
காப்பாற்றினீர்களோ, அது
போன்றே அடியேனையும் இந்த இக்
கட்டிலிருந்து காக்க வேண்டும்

லக்ஷ்மீகாந்த ஹரே விஷ்ணே
வைகுண்ட கருடதவஜ |
மாம ரக்ஷ ராக்ஷஸாகராந்தம்
கராஹாகராந்தம் கஜம் யதா ||

‘என தமா நமன தமரால ஆரா
யப்படா காண’ பகதனின்
பயத்தை யறிந்த தயாநிதியாகிய
சகரபாணி அவனைக் காக்கும்
பொருட்டுத் தம் ஸுதாசனத்தை ஏவி
னா பல நூறு கதிரவன்களுக்கு
இணையான பிரகாசத்துடனும், கண்க
கற்ற தீப்பிழம்புகளுக்கு இணையான
பிழம்புகளுடனும் பயங்கரமான சப
தத்தை எழுப்பிக்கொண்டு தடாகக்
கரையை அடைந்தது அர்க்கனைத்
தாக்கியது கீழே வீழ்த்தியது
பயம் நீங்கி கண் மலர்ந்த பதம்
நாபன் ஸ்ரீ ஸுதாசனத்தைத் துதித்
துப் போற்றினான்

விஷ்ணு சக்ர நமஸ்தேஸ்து
விச்வரக்ஷண தாக்ஷித |
நாராயண கராமபோஜ
பூஷணய நமோஸ்து தே |

ஸபதகிளி

யுத்தேஷு அஸ்ர ஸல்ஹார
குசலாய மஹாரவ ||
ஸுதர்சந நமஸ்துபயம்
பகதானம் ஆததி நாசன ||
ரக்ஷ மாம பய ஸம்விக்ரம்
ஸாவஸ மாதபி கலமஷாத |
ஸவாமிந ஸுதாசன' விபோ'
சுக்ரதீதத ஸதா பவாந ||
ஸநநிதேஹி ஹிதாய தவம்
ஐகதோ முக்தி காங்கிண |
பரஹ்மணேனவமுகதம்
ததவிஷ்ணு சுக்ரம் முநீசவரா ||

இக்கட்டுரையைப் படிக்கும் அனபாகள அனைவரும் பதமநாபமுனி துதித்த மேற்கண்ட நான்கு சுலோகங் களையும் மனப்பாடம் செய்து இல்லத் தில் இருக்கும் போதோ அல்லது வெளியில் செல்லும் போதோ ஜபித்து வந்தால் எல்லாவிதமான துன்பங் களினின்றும், இடையூறுகளினின்றும் விடுபடலாம் இது நம் முன்னோர்கள் கண்ட அனுபவ உண்மை

ஸ்ரீ ஸுதாசனத்தால் தாக்கப் பெற்று சீழே விழுந்த அரக்கன் அழகிய வடிவு கொண்ட கந்தாவனாக மாறி எழுந்தான் இது கண்டு அதிசயித்த பதமநாப முனி அவனைக் குறித்து வினவினான் உடனே அந்த கந்தாவன் அரக்கனாக வந்தது தான் என்றும், சாபத்தால் அவ்வடிவு ஏறக் நோந்தது பற்றியும் கூறினான் ஸ்ரீ ஸுதாசன வைபவத்தால் சாபம் நீங்கப் பெற்றதும் கூறினான் பதம நாப முனி, “நீ யா?” உன் வரலாறு யாது? ஏன் நீ சாபம் பெற்றாய்? விரிவாகக் கூறு” என்று கேட்கவும் கந்தாவன் தன் வரலாறு கூறினான்

‘காட்டினான் திருவரங்கம் உய பவாக்ருய்யம் வண்ணம்’ என்றவாறு பூலோக வைகுண்டமாக விளங்கும் திருவரங்கத் திருத்தலத்தில், ‘திறம் பேன மின் கண்டா திருவடி தன் நாமம் மறந்தும் புறந்தொழாமாந்த’ ராகிய வசிஷ்டா, அதரி முதலிய முனிவர்கள் காணுதற்கரிய கண்ண முதை கண்டு பருக வேண்டி, தங்கி பரமனை உபாசித்து வந்தனா

வஸிஷ்டா அதரிமுகா ஸாவே
விஷ்ணு பகதா மஹேளஜஸ |
உபாஸாஞ்சுகிரே முகதயை
ஸ்ரீரங்க புரவாஸிந ||

ஒரு சமயம் வீரவாகு என்ற கந்தா வனின் மைந்தனாகிய சுந்தரன் என பவன் தனது அழகிய மனைவியுடனும் மற்றும் பல அழகிய பெண்களுடனும் இனிய கானம் இசைத்துக் கொண்டு வஸ்திரம் ஏதும் அணியாதவனாக திரு வரங்கத் திருத்தலத்தின் திருக்கோயில் உள்ள தீர்த்தத்தில் கிரீடித்துக் கொண்டிருந்தான் நேரம் போவதே அறியாமல் காமத்தில் திளைத்திருந் தான்

அவ்வமயம் முனிவர்கள் பலா புடை சூழ வசிஷ்டா மாதயாஹ்நிக ஸ்ரீமாதின் பொருட்டு, கந்தாவன் யுவதிகளுடன் கிரீடித்துக் கொண்டிருந்த குளக்கரையை அடைந்தா வசிஷ்டரும் மற்ற முனிவர்களும் வந்த தைக் கவனிக்காமலே கிரீடித்துக் கொண்டிருந்த கந்தாவனையும் யுவதி களையும் கண்டு வசிஷ்டா சினங் கொண்டா

புனித தீர்த்தத்தில் மரியாதையில் லாமல் ஆடையின்றிப் பெண்களுடன் சோந்த குளித்தது முதல் தவறு பூவுலகு வந்து பகலில் கிரீடித்தது இரண்டாவது தவறு முனிவர்கள் வந்தது கண்டும் கூச்சமின்றி மறை யாமலிருந்தது மூன்றாவது தவறு எனவே பல தவறுகளை செருக்கால் செய்துவிட்ட இவன் சாபம் பெறத் தகுதியுடையவனாக ஆகிறான் இவ வாறு எண்ணிய வசிஷ்ட முனிவா உடனே சுந்தரன் என்ற அக்கந்தா வனைச் சபித்தா

“ஏ கந்தாவனே! சுந்தர! யுவதி களுடன் இப்புனித வாவியில் நீராடும் நீ எங்களைக் கண்டவுடனாவது நாணங் கொண்டவனாக ஆடையை உடுத்திக் கொண்டிருக்கலாம் ஆனால் காவத் துடன் வெட்கமின்றி மேலும் கிரீ டித்து வருகிறாய் எனவே இப்போது

முதற்கொண்டு நீ ஆடையின்றி அனை யும் அரக்கனாக உருவெடுப்பாயாக”

யஸமாத ஸுந்தர கந்தாவ
தருஷ்டவா அஸமாந லஜ்ஜயா தவயா |
வாஸோ நாசசாதிதம் சீகரம்
யாஹிராக்ஷஸ்தாம் தம் ||

வசிஷ்டரின் சாப வசனத்தைக் கேட்டவுடன் கணவனுடன் கிரீடித் துக் கொண்டிருந்த சுந்தரனின் மனைவி பயந்து நடு நடுங்கி உடனே ஆடை களை அணிந்து கொண்டு ஒடோடி வந்து வசிஷ்டரைப் பணிந்தாள் அறியாமையால் கணவன் செய்த தவறை மன்னிக்குமாறு வேண்டினாள்

தயையுள்ளவரே! நான்கு வேதங் களும் அறிந்த மாமுனியே! எல்லா தாமங்களும் அறிந்தவரே! பகவானே! எங்கள் மீது கொண்டுள்ள கோபத்தை அகற்றுங்கள் நாங்கள் தங்கள் கோபத்திற்கு தகுதியுடையவர்கள் அல்லா கணவன் தானே பெண்களுக்கு உயர்ந்ததும் தலையாயதுமான ஆபரணமும் காப்பும் ஆகும் நூறு மைந்தர்கள் இருந்தாலும் கூட கணவன் அற்றவனுக்கு ஏது பெருமை? தாங்கள் அறியாததா கைம்பெண் என்றுதானே உலகம் இகழும் கணவனுக்குப் பின் வாழ்வதில் தான் ஏது பயன்?

எனனை நாதியற்றவளாக ஆக்குதல் தங்களுக்கு உகந்ததா தத்துவமறிந்த தாங்கள் சினங் கொள்ளலாமா அறியாமையால் நாங்கள் செய்த தவறை மன்னித்தருளுங்கள் நாங்கள் தங் கள் சீடர்கள் அல்லவா கருணை காட்டுகள்

கடிமாம் குரு தயாஸிந்தோ
யுஷ்மத சிஷ்யே அத்ர ஸுந்தரே |

சுந்தரனின் மனைவியின் சொற்களி னால் சினந்தணிந்த வசிஷ்டா கூறினா

“ஏ பெண்ணே! வாகவிதாம் வர என்றும், ஜபதாம் வர என்றும் பெயர் பெற்ற எனது வாககு ஒரு போதும் பொய்க்காது எனினும் உன் கணவனுக்குச் சிறிது காலம்

தாழ்த்தி சாப நீக்கம் அளிக்கிறேன்
கேள் எனது சாபத்தின் பயனாய்
இவன் பதினாறு வருட காலம் அரக்க
களுக்கே திரிவான் பதினாறுவது
வருட நிறைவில் திருவேங்கடமலை
யில் ஒரு தீர்த்தக் கரையில் தவம்
புரியும் பதமநாபன் என்ற முனியைக்
கொல்லச் செல்வான் அது சமயம்
தன் பகதனைக் காகமும் பொருட்டு
பரமன் தனது ஸுதாசனத்தை ஏவு
வார் அந்த ஸுதாசனத்தால்
தாக்கப் பெற்றவுடன் உன் கணவன்
சாப நீக்கம் பெற்றுவிடுவான் இதில்
ஐயம் வேண்டாம் சென்றுவா மங்கல
முண்டாகட்டும்”

ததோ பராஹ்மண ரக்ஷார்த்தம்
பரேரிதம் சக்ரமுத்தமம் |
தத ஸ்வம் ரூபமாஸாத்ய
சாபான் முக்த ஸ ஸுந்தர ||

வசிஷ்டரால் இவ்வாறு அருளப்
பெற்றவுடன் மகிழ்ந்த சுந்தரனின்
மனைவி முனிவாகுழாமை வணங்கி
மகிழ்ச்சியுடன் சென்றாள் தம் இனத்
தினருடன் உடன் குளத்தை விட்டு
அகன்றாள் வசிஷ்டரும் மற்ற முனி
வர்களும் மாத்யாஹ்நிகத்தை முடித்
துக் கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதனை
சேவித்து விட்டுத் தத்தம் ஆசிரமங்
களுக்குச் சென்றனர் ‘ஸவ ஆசரமம்
பரயயௌ தூரணம் ஸ்ரீரங்க ஈசுவர
பக்திமான்’

தன் கணவனை விட்டுப் பிரிய மன
மில்லாதவளாக சுந்தரனின் மனைவி
அவனை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்
டாள் பிரிவாற்றுகை தாங்காது
தவித்தாள் அக்கணம், இவள்
பாபத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே
அழகிய வடிவு கொண்ட அந்த சுந்தர
கந்தர்வன் அரக்க வடிவு கொள்ளத்
துவங்கினான் நீண்ட கோரைப் பற
களும், தொங்கும் நகங்களும், பெரிய
உருவமும், சிவந்த மயிகளும் கொண்
டவனாகப் பயங்கரமான வடிவு கொண்
டான் ‘ஸுந்தரோ ராக்ஷஸோ
அபவத்’

அரக்க வடிவு கொண்ட சுந்தரன்
தன் மனைவிடம் பிரியா விடை பெற்

றுக் கொண்டான் சாப நீக்கம்
பெற்றதும் அவனை வந்து அடை
வதாகக் கூறிச் சென்றான் பல ஆண்டு
கள் பல நாடுகளிலும் காடுகளிலும்
திரிந்தான் பதினாறுவது ஆண்டு
இறுதியில் விதி வசத்தால் வேங்கட
கிரியை அடைந்தான் சாப நீக்கம்
பெற்றான்

ஐயனே! பதமநாப முனியே!
நானே அந்த சுந்தர சுந்தாவன்
இன்று தங்கள் அருளால் சாப நீக்கம்
பெற்றேன்’

உடனே சுந்தரன் ஸ்ரீ ஸுதாசன
ரைப் பார்த்து, “பகவானே! என
பாவம் நீக்கிய தாங்கள் இங்கு இத்
தீர்த்தத்திலேயே இருந்து இங்கு
நீராடுவோர் அனைவரது பாவங்களை
யும் அழிக்க வேண்டும் இன்று முதல்
பாவம் நீக்கும் இத்தீர்த்தம் தங்கள்
பெயரால் ஸ்ரீசுக்ர தீர்த்தம் என்றே
அழைக்கப்பட வேண்டும்,” என்று
வேண்டினான் பதமநாபனும் அவ
வாறே பிரார்த்தித்தான்

த்வத் ஸந்திதாநாத் ஸர்வேஷாம்
ஸநாதாநாம் பாபிநா மிஹ |
பாபநாசம் குருஷ்வ த்வம்
மோக்ஷம் ச குரு சாச்வதம் ||

பதமநாபனின் துதியாலும், அரக்க
னின் சாப விமோசனத்தாலும்
மகிழ்ந்த ஸ்ரீ ஸுதாசனா, “பத்ம
நாப! நீ ஹரி பகதியில் திளைத்தவனா
யிருந்ததால் உன்னைக் காகமும்
பொருட்டு ஸ்ரீ ஹரியே என்னை ஏவி
னா இன்று முதற்கொண்டு இத்
தீர்த்தம் பரம பாவன் தீர்த்தமாக
விளங்கட்டும் என நாமத்தையும்
கொண்டு விளங்கட்டும் பாவம்
நீக்கும் சுடராழியான பெருமையை
பறை சாற்றி நிற்கட்டும்” என்று
கூறினார்

மேலும் கூறுவார் ‘பத்ம நாப!
இது கேள் இன்று முதல் என பெய
சால் வழங்கப் பெறும் இந்த தீர்த்தத்
தில் நீராடுவோர் பாவங்களினின்று
விடுபடுவர் இதில் நீராடுவோர்
மக்கட பேறு இல்லாத குறையினின்று

விடுபடுவா இறுதியில் பரம பதமான
விஷ்ணு பதத்தையும் அடைவர்
‘விதூத பாபாயா ஸயநதி தத்
விஷ்ணு பரமம் பதம்’ சித்தக
கோளாறுள்ளவர்களோ அல்லது
பூதம், பிரேதம், பைசாசம் இவற்றால்
பிடிக்கப்பட்டவர்களோ யாராயினும்
என்னை நினைந்து இத்தீர்த்தத்தில்
நீராடி எழுவராயின் எல்லா தோஷங்
களினின்றும் காக்கப் பெறுவா நான்
இங்கு அமூர்த்தமாக பிரதிஷ்டை
யடைகிறேன் இத்தீர்த்தமும் என
பெயராலேயே விளங்கட்டும்”

இவ்வாறு பகாந்த பின் இருவரை
யும் அனுகரஹித்தபின் அவ்விடத்தி
லேயே மறைந்துவிட்டார்

இத்தீர்த்தத்தின் ஆற்றலும் பெரு
மையும் இன்றும் சிறந்து விளங்கு
வதை இங்கு வந்து நீராடிச் செல்
லும் பலலாயிரக் கணக்கான பக்தா
களின் வாழ்வும் வாககுமே நிரூபி
க்கும்

இந்த ஸ்ரீ சுகர தீர்த்தத்திற்கு
இணையான மகிமை பொருந்திய தீர்த
தம் எதுவும் இருந்ததுமில்லை, இனி
இருக்கப் போவதுமில்லை இதில்
நீராடும் ஒவ்வொருவனும் முகதி
யடைகிறான் இதில் ஐயமே இல்லை

சக்ரதீர்த்த ஸமம் தீர்த்தம்
ந பூதம் ந பவிஷ்யதி |
அத்ர ஸநாத்வா நரா விபரா
மோக்ஷபாஜோ ந ஸமச்ய ||

ஸ்ரீ சுகர தீர்த்த மகிமையை அறி
பவர்களும், அறியச் செய்பவர்களும்
எல்லா பாவங்களினின்றும் விடுபடு
வர் எனின் இதன் பெருமை சொல்லி
மாணுமோ!

வாலமீகி பாவ தீபம்

4

ஓர் அறிமுகம்

வாலமீகி பாவ தீபமென்னும் வட மொழி நூல் மூலமும் வியாக்கியான முமாகிய இரண்டு உருவங்கள் கொண்டு விளங்குகிறது மூலம் சாரத்தால் விகரீடதமென்று பெயர் பெற்ற வடமொழியாப்பாக அமைந்த இருபது செய்யுட்களாகவும், வியாக்கியானம் (பேருரை) பல பல உபநிஷத வாக்யங்கள் பகவத கீதை இராமாயணம் மஹா பாரதம் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் ஸ்ரீபாகவதம் முதலிய ஸமநுதி இதிஹாஸ புராணங்களின் சலோகங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம் அதன பேருரையாகிய சருத பரகாசிகை அதிகரண ஸாராவளீ பாராசாய விஜயம் முதலிய வேதாந்த நூல்களின் பகுதிகள் ஆகியவற்றை மேற்கோளாகக் காட்டி மூலத்தின் உட்கருத்தைத் தெள்ளத் தெளிய விளக்குகின்ற வசன நடையாகவும் திகழ்கின்றது இவ்விருண்டும் ஒருவா இயற்றியவையே ஆகும்

வாலமீகி பாவ தீபம் என்ற வட மொழிப் பெயரை வாலமீகி திருவுள்ள விளக்கு என்று தமிழில் பெயர்த்துக் கூறுதல் பொருந்தும் திருவுள்ளமாவது திருவுள்ளத்தில்தோன்றிய கருத்தாகும் உலகில பிரசித்தமான விளக்கு ஒளியையுண்டாக்கி, பொருள்களைக் காணவொட்டாமல் தடுக்கும் வெளியிருப்போக்கி நமது வெளிக்கண்ணுக்கு அப்பொருள்களை விளக்கிக் காட்டுகின்றது அது போன்று இந்நூலும் ஞான வொளியைப் பிறப்பித்து, வாலமீகி முனிவரின் திருவுள்ளக் கருத்தை அறிய வொட்டாமல் தகைக்கும் உள்ளிருளாகிய அறியாமையை நீக்கி நமது உட்கண்ணாகிய மனத்துக்கு அவரது கருத்தை

விளக்கிக் காட்டுந் தன்மையுடைய தாதல் பற்றி வாலமீகி பாவ தீபம் அல்லது வாலமீகி திருவுள்ள விளக்கு என்று பொருத்தமான பெயரைப் பெற்றதெனக் இப்போது இங்குக் குறிக்கப்படுகின்ற வாலமீகி திருவுள்ளமாவது-அவா தமது இராமாயணத்தில் 'இராமபிரானுகத் தோன்றிய திருமாலே பரம்பொருளாவான்' என்று அங்கங்கு மறைத்துக் காட்டி உயத்துணரவைத்துள்ள கருத்தேயாம்

இதன் கண் இந்நூலாசிரியர் முதல் சலோகத்தினால் 'வாலமீகி முனிவா தமது இராமாயணத்தில் இராமனாகத் திருவவதாரம் செய்த திருமகள் மணவாளனைப் பரம்பொருளாக அறுதியிட்டுள்ளார்' என்று தமது நூலில் விளக்கத் தக்கதாக எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு, இரண்டாம் சலோகம் தொடங்கிப் பதினெட்டாம் சலோகம் இறுதியாகவுள்ள பதினேழு சலோகங்களினால் எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட அததாட்சிகளைக் காட்டித் தாம் விளக்க எடுத்தக் கொண்ட விஷயத்தை நன்கு நிரூபித்துத் திடப்படுத்திவிட்டு, பத்தொன்பதாம் சலோகத்தினால் வாலமீகி முனிவா இராமாயணத்தில் 'திருமகள் நாதனே முழு முதற் கடவுள்' எனப்பற்றுகச் சான்றாக அருளிய மிகவுயர்ந்த காரணங்களில் 'பாணேச சோற்றுக்கு ஒன்றிரண்டு பருக்கை' என்னும் வகையில் சிலவற்றை மட்டுமே இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதாகக்கூறி, இறுதியான இருபதாவது சலோகத்தினால் தமது குலம் இஷ்ட தெய்வம் தம் திருத்தகப்பனரின் திருநாமம் தம் பெயர் ஆகியவற்றைத் தெரிவித்து, இராமபிரானுடைய திருவடித் தாமரைகள் திறத்துத் தமக்

குள்ள ஸநேஹம் (பகதி) என்னும் நெய்யினால் எரியும் வாலமீகி பாவ தீபமென்ற நூலாகிய விளக்கைத் தாம் ஏற்றியதாகக் கூறும் வாயிலாக, இந்நூல் இராமபிரானுகஞ்செய்யும் கைங்கரியமாகுமென்பதை விளங்க வைத்து நூலைத் தலைக்கட்டியுள்ளார்

இந்நூலை இயற்றியவா ஜகத்குரு பரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ உ வேகாதி அனந்தாசாய ஸவாமியாவா இவருடைய சரித்திரக் குறிப்புகள் சில, இவா தம்முடைய முக்கிய சிஷ்யராகிய ஸ்ரீகாஞ்சீ பரதிவாதி பயங்கரம் பதம் விபூஷண மகாவிதவான ஸ்ரீ உ வே அண்ணங்கராசாய ஸவாமி எழுதிய 'ஸ்ரீகாஞ்சீ ஜகத்குரு வைபவ ஸங்கரஹ' என்னும் நூலைத் தழுவி இங்கு எழுதப்படுகின்றன

ஸ்ரீகாஞ்சீ காதி அனந்தாசாய ஸவாமி பரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவின திருவமசத்தில ஸ்ரீகாதி கருஷண மாசாய ஸவாமிகுத் திருக்குமாரராக ஸ்ரீமுக வருஷம் மாசி மாதம் ஸவாதி நக்ஷத்திரத்தில் (1874 மார்ச்) தோன்றினார் தமது மாதுலராய (தாய் மாமன்) மஹாவிதவானுய ஸதலாசாய புருஷராயத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த திருமலை அனந்தாணபிள்ளை புரிசை ஸ்ரீ உ வே ஸ்ரீரங்காசாய ஸவாமி ஸநந்தியில் நயாயம் வயாகரணம் மீமாம்ஸா முதலிய சாஸ்திரங்களையும் உபய வேதாந்த ரஹஸ்ய கரந்தங்களையும் வரியடைவே கசடற்கு கற்று இருபது பிராயத்திலேயே பெரும் புலவரென்ற பிரசித்தி பெற்றார் அது முதலாகத் தம் வாழ்நாள முழுதும் அடிக்கடி தேசமெங்கும் யாததிரை செய்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயமென்றும் விசிஷ்டாதவைத் தாசனமென்றும் குலாவப்

படுகின்ற பகவத ராமாநுஜ மதத்தை நன்கு பரவச் செய்தாரா

ஸ்ரீகாஞ்சியில் வேதாந்த வைஜயந்தீ எனனும் ஸமஸ்கருத பாடசாலை யை ஸதாபித்து நடத்தி வந்தாரா ஸ்ரீ ஸுதாசன முதராஷ்டர்சாலை என றொரு அச்சக்கூடத்தை நிறுவி அதன மூலமாகப் பல பல சாஸ்தர நூல களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு ஸம ஸ்கருதவுலகுகு மஹோபகாரம் செய்தாரா அவற்றுள் பராமானய வாதம் இறுதியாகவுள்ள பெரும பாலும் எல்லா நயாயகரந்தங்களும், பாட்டரஹஸ்யம் மீமாமஸாபாதுகா ஸேசவரமீமாமஸா முதலிய மீமாம ஸாகரந்தங்களும், சண்ட மாருதத் துடன் கூடிய சததூஷணீ பாராசாய விஜயம் நயாய பாஸகரம் பகவத்கீதா வயாக்யானம் தொடக்கமான மிக வுயாந்த வேதாந்த சாஸ்தர கரந்தங் களும் பூரவாசாராய வயாக்யானங் களுடன் சோந்த முதலாயிரமும் மற் றும் சிலவும் முக்கியமாகக் குறிப் பிடத் தக்கனவாகும்

மஞ்ஜுபாஷிணீ என்றொரு வட மொழி வாரப் பத்திரிகை, வைதிக ஸாவஸவம் என்ற தோர இந்தி மொழி மாதப் பத்திரிகை, வன மாலிகா பரஹம் விதயா எனனும் பெயரில் இரண்டு தமிழ் மாதப் பத் திரிகைகள் ஆகிய இவற்றை முப்பது வருடங்களுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்து நடத்தியிருக்கிறா ஸம ஸ்கருதம் தமிழ் தெலுங்கு இந்தி மாவாடம் மகாராஷ்டரம் ஆங் கிலம் முதலான பல மொழிகளில் தமக்கும் கேட்பவாடகும் சிறிதும் சலிப்புத் தட்டாமல் பல மணிக்கணக் கில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றிப்பண டிதரோடு பாமரரோடு வாசியில் லாமல் அனைவரும் உக்கமபடி விளங்கினமை இவருக்குத் தன்னேற்ற மாகும்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமமேளனம் என்ற பெயரில், மாபெரும் புலவர்களைத் திரட்டி ஒவ்வோராண்டும் ஒவ்வொரு மகா நகரம் என்ற வகையில், இரு

பதுக்கும் மேலான மாநாடுகளை இவா நடத்தியிருக்கிறா பண்டிதர்களுக் கும் மாணவர்களுக்கும் இவா வழங் கிய ஸமமானங்களும், இவா தமக்கு உதயபுரம் ஜயோதி புரம் கவாலியா பாகயநகரம் திருவனந்தபுரம் முத லிய பல மகாநகரங்களைச் சோந்த மகா ராஜாக்கள் ஸமாபித்த காணிக்கைகளும் கணக்கில் அடங்கா

‘ஜகத குரு’ என்று பிரசித்தி பெற் றுத் தங்கப் பலலக்கிலேறி யானை குதிரை பண்டித சிஷ்ய வாகக்கங் களுடன் மிகப் பெரியதொரு திக விஜய யாததிரை புரிந்து ஸ்ரீவைஷ் ணவ மதத்தை மிக மிக பரசாரம் செய்தாரா அப்போது பிற மதத் தவா பலா திருவைணவ சமயத்தின உண்மையை அறியப் பெற்று இவ ரிடம் சக்கராங்கனமும் மந்தரோப் தேசமும் பெற்றுச் சிஷ்யராய ஸ்ரீ வைஷ்ணவராயினா காசீ நகரத்தில பர சமயப் பெருமபுலவா பலா திரண்டு வந்து இவரோடு வாதம் புரிந்து பின் வாங்கி ‘இவா ஜகத குருவேதான’ என்று கூறிப் புகழ்ந்து சென்றனா

இவரிடம் வட தேசத்தில் கோடீச வராகளான ஸேட்டுக்கள் பலா சக் கராங்கனம் பெற்று உயந்தனா மஹந்துக்கள் எனப்படும் உத்தர தேச பராஹ்மண மடாதிபதிகள் பலா சக்கராங்கனம் பெற்றதோடு இவா ஸந்நிதியில் ஸாமாந்ய விசேஷ சாஸ்தரங்களையும் பயின்று பரசண்ட பண்டிதராயினா அனனவாகளில் தரிதண்டி ஸவாமி என்று பிரசித்தி பெற்ற விஷ்வகஸேநாசாராயா முதலி யோர குறிப்பிடத் தக்கவராவா

உத்தர பாரதத்தில் பலவிடங் களில் இவா திவ்ய தேசங்களை ஏற படுத்தியுள்ளமை சாதாரண மனி தாக்கு இயலாத காரியமாகும் அவற் றுள் பம்பாய் மாநகரில் பனஸவாடி யென்னும் பகுதியின்கண் பல லக்ஷக் கணக்காகப் பணச்செலவு செய்து கோயில் நிருமித்துத் திருவேங்கட முடையானைப் பிரதிஷ்டிப்பித்து,

கோயில் திருமலை பெருமான கோவில போன்ற திவ்ய தேசங்களிற் போலவே நித்யோதஸவ பக்ஷா தஸவ மாஸோதஸவ ஸமவதஸரோத ஸவாதிகளை நடப்பித்து அவை மேன மேலும் இடையறுத்து நடக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளையும் செய்து வைத் துள்ளமை முக்கியமாகக் கருத்தத் தக்க தாகும் காஞ்சி மாநகரில் தமது குல முதலவரான பரதிவாதி பயங் கரம் அண்ணாவென்னும் ஆசாரியா பெருமானுக்கு ஆலயமெழுப்பித் திரு விழாக்களை நடத்த நியமித்துள்ளமை யும் மற்றொரு முக்கியமான அம்ச மாகும்

இவ்வாறு இன்னும் பல பெருமை களுடன் அறுபத்தோராண்டுகளும் ஐந்து மாதமும் நலவாழ்வு வாழ்ந்து தாது வருடம் ஆடி மாதம் சுகல பக்ஷ தருதீயையில் (21-7-36) பரமபத் மெய்திய இவா தமது வாழ்நாளில் ஓயாமல் நடத்தி வந்த பல நற்பணி களுக்கிடையே அபூர்வமான சில உயர்ந்த நூல்களையும் அருளியிருக் கிறா அவற்றுள் புருஷஸூக்த பாஷ யம் பட்டாநல் ஐக சாஸ்தாய மீமாமஸா ஸ்ரீ பாஷ்ய விமாசன பரீக்ஷா வாலமீகி பாவதீப ஆகியவை மிக முக்கியமானவை இவை இது காறும் பல பதிப்புகள் ஏறியுள்ளன

இப்போது, இறுதியில் குறிக்கப் பட்ட வாலமீகி பாவ தீப எனனும் நூல், இதன் ஆசிரியா தமக்குத் திருப்பேரனா நயாய சிரோமணி வித் வான ஸ்ரீகாஞ்சி P B ஸ்ரீநிவாஸா சாயரவாகளிடமிருந்து தமிழாக்கம் செய்ய அனுமதியுடன் பெறப்பட்டு, ஓய்வு பெற்ற திதி தேவஸ்தான ஓரியெண்டல் காலேஜ் உபாத்தியா யராகிய தி அ கிருஷ்ணமாசாரி யா சிரோமணி வித்வான அவர்களால் தமிழில் மொழி பெயர்க் கப்பெற்று, அடுத்த மாதம் முதலாக நமது ஸ்பதகிரி மாத விதழில் “வால மீகி திருவுள்ள விளக்கு” எனும் தலைப்பில் வெளியிடப்பெறும் ஷே நூலையும் அனுமதியையும் அளித்து உதவிய பெருந்தகைக்கு எமது நன்றி கலந்த வணக்கம் உரித்தாருக

(ஆசிரியா)

ஸபதகிரி

வாலமீகி பாவ தீபம்

4

ஓர் அறிமுகம்

வாலமீகி பாவ தீபமென்னும் வட மொழி நூல் மூலமும் வியாக்கியான முமாகிய இரண்டு உருவங்கள் கொண்டு விளங்குகிறது மூலம் சாரத்தால் விகரீடிதமென்று பெயர் பெற்ற வடமொழியாப்பாக அமைந்த இருபது செய்யுட்களாகவும், வியாக்கியானம் (பேருரை) பல பல உபநிஷத் வாக்யங்கள் பகவத கீதை இராமாயணம் மஹா பாரதம் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் ஸ்ரீபாகவதம் முதலிய ஸமநுதி இதிஹாஸ புராணங்களின் சலோகங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம் அதன பேருரையாகிய சருத பரகாசிகை அதிகரண ஸாராவளி பாராசாய விஜயம் முதலிய வேதாந்த நூல்களின் பகுதிகள் ஆகியவற்றை மேற்கோளாகக் காட்டி மூலத்தின் உட்கருத்தைத் தெள்கத் தெளிய விளக்குகின்ற வசன நடையாகவும் திகழ்கின்றது இவ்விருண்டும் ஒருவா இயற்றியவையே ஆகும்

வாலமீகி பாவ தீபம் என்ற வட மொழிப் பெயரை வாலமீகி திருவுள்ள விளக்கு என்று தமிழில் பெயர்த்துக் கூறுதல் பொருந்தும் திருவுள்ளமாவது திருவுள்ளத்தில் தோன்றிய கருத்தாகும் உலகில் பிரசித்தமான விளக்கு ஒளியையுண்டாக்கி, பொருள்களைக் காணவொட்டாமல் தடுக்கும் வெளியிருப்போக்கி நமது வெளிக்கண்ணுக்கு அப்பொருள்களை விளக்கிக் காட்டுகின்றது அது போன்று இந்நூலும் ஞான வெளியைப் பிறப்பித்து, வாலமீகி முனிவரின் திருவுள்ளக் கருத்தை அறிய வொட்டாமல் தகைக்கும் உள்ளிருளாகிய அறியாமையை நீக்கி நமது உட்கண்ணாகிய மனத்துக்கு அவரது கருத்தை

விளக்கிக் காட்டுந் தன்மையுடைய தாதல் பற்றி வாலமீகி பாவ தீபம் அலலது வாலமீகி திருவுள்ள விளக்கு என்று பொருத்தமான பெயரைப் பெற்றதெனக் இப்போது இங்குக் குறிக்கப்படுகின்ற வாலமீகி திருவுள்ளமாவது-அவா தமது இராமாயணத்தில் 'இராமபிரானுகத் தோன்றிய திருமாலே பரம்பொருளாவான்' என்று அங்கங்கு மறைத்துக் காட்டி உயத்துணரவைத்துள்ள கருத்தேயாம்

இதன் கண் இந்நூலாசிரியர் முதல் சலோகத்தினால் 'வாலமீகி முனிவர்தமது இராமாயணத்தில் இராமனாகத் திருவவதாரம் செய்த திருமகள் மணவாளனைப் பரம்பொருளாக அறியிட்டுள்ளார்' என்று தமது நூலில் விளக்கத் தக்கதாக எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு, இரண்டாம் சலோகம் தொடங்கிப் பதினெட்டாம் சலோகம் இறுதியாகவுள்ள பதினேழு சலோகங்களினால் எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட அததாட்சிகளைக் காட்டித் தாம் விளக்க எடுத்தக் கொண்ட விஷயத்தை நன்கு நிரூபித்துத் திடப்படுத்திவிட்டு, பத்தொன்பதாம் சலோகத்தினால் வாலமீகி முனிவர இராமாயணத்தில் 'திருமகள் நாதனே முழு முதற் கடவுள்' என்பதற்குச் சான்றாக அருளிய மிகவுயர்ந்த காரணங்களில் 'பாணச சோற்றுக்கு ஒன்றிரண்டு பருக்கை' என்னும் வகையில் சிலவற்றை மட்டுமே இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதாகக் கூறி, இறுதியான இருபதாவது சலோகத்தினால் தமது குலம் இஷ்ட தெய்வம் தம் திருத்தகப்பனரின் திருநாமம் தம் பெயர் ஆகியவற்றைத் தெரிவித்து, இராமபிரானுடைய திருவடித் தாமரைகள் திறத்துத் தமக்

குள்ள ஸநேஹம் (பகதி) என்னும் நெய்யினால் எரியும் வாலமீகி பாவ தீபமென்ற நூலாகிய விளக்கைத் தாம் ஏற்றியதாகக் கூறும் வாயிலாக, இந்நூல் இராமபிரானுக்குச் செய்யும் கைங்கரியமாகுமென்பதை விளங்க வைத்து நூலைத் தலைக்கட்டியுள்ளார்

இந்நூலை இயற்றியவா ஐகதகுரு பரதிவாதி பயங்கரம் ஸ்ரீ உ வேகாதி அனந்தாசாய ஸவாமியாவா இவருடைய சரித்திரக் குறிப்புகள் சில, இவா தம்முடைய முக்கிய சிஷ்யராகிய ஸ்ரீகாஞ்சீ பரதிவாதி பயங்கரம் பதம் விபூஷண மகாவிதவான ஸ்ரீ உ வே அண்ணங்கராசாய ஸவாமி எழுதிய 'ஸ்ரீகாஞ்சீ ஐகதகுரு வைபவ ஸங்கரஹ' என்னும் நூலைத் தழுவி இங்கு எழுதப்படுகின்றன

ஸ்ரீகாஞ்சீ காதி அனந்தாசாய ஸவாமி பரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவின திருவமசத்தில் ஸ்ரீகாதி கருஷண மாசாய ஸவாமிகுத் திருக்குமாரராக ஸ்ரீமுக வருஷம் மாசி மாதம் ஸவாதி நக்ஷத் திரத்தில் (1874 மார்ச்) தோன்றினார் தமது மாதுலராய (தாய் மாமன்) மஹாவிதவானுய ஸதலாசாய புருஷராயத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த திருமலை அனந்தாணபிள்ளை புரிசை ஸ்ரீ உ வே ஸ்ரீரங்காசாய ஸவாமி ஸந்நிதியில் நயாயம் வயாகரணம் மீமாம்ஸா முதலிய சாஸ்திரங்களையும் உபய வேதாந்த ரஹஸ்ய கரந்தங்களையும் வரியடைவே கசடற்கு கற்று இருபது பிராயத்திலேயே பெரும் புலவரென்ற பிரசித்தி பெற்றார் அது முதலாகத் தம் வாழ்நாள முழுதும் அடிக்கடி தேசமெங்கும் யாததிரை செய்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயமென்றும் விசிஷ்டாதவைத் தாசனமென்றும் குலாவப்

படுகின்ற பகவத ராமாநுஜமதத்தை நன்கு பரவச செய்தாரா

ஸ்ரீகாஞ்சியில் வேதாந்த வைஜயந்தி என்னும் ஸமஸ்கருத பாடசாலையை ஸதாபித்து நடத்தி வந்தாரா ஸ்ரீ ஸுதாசன முதராக்கிரசாலை என றொரு அச்சக்கூடத்தை நிறுவி அதன் மூலமாகப் பல பல சாஸ்தர நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டு ஸமஸ்கருதவுலகுக்கு மஹோபகாரம் செய்தாரா அவற்றுள் பராமானய வாதம் இறுதியாகவுள்ள பெருமபாலும் எல்லா நயாயகரந்தங்களும், பாட்டரஹஸ்யம் மீமாம்ஸாபாதுகாஸேசவரமீமாம்ஸா முதலிய மீமாம்ஸாகரந்தங்களும், சண்ட மாருத்ததுடன் கூடிய சத்தூஷணீ பாராசாய விஜயம் நயாயபாஸகரம் பகவதகீதா வயாகயானம் தொடக்கமான மிகவுயர்ந்த வேதாந்த சாஸ்தரகரந்தங்களும் பூர்வாசாய வயாகயானங்களுடன் சோந்த முதலாயிரமும் மற் றும் சிலவும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத் தக்கனவாகும்

மஞ்ஜுபாஷினீ என்றொரு வடமொழி வார்ப்பத்திரிகை, வைதிக ஸாவஸவம் என்ற தோர் இந்தி மொழி மாதப் பத்திரிகை, வனமாலிகா பரஹ்ம விதயா என்னும் பெயரில் இரண்டு தமிழ் மாதப் பத்திரிகைகள் ஆகிய இவற்றை முப்பது வருடங்களுக்கும் மேலாகத் தொடர்ந்து நடத்தியிருக்கிறார் ஸமஸ்கருதம் தமிழ் தெலுங்கு இந்தி மாவாடம் மகாராஷ்டிரம் ஆங்கிலம் முதலான பல மொழிகளில் தமக்கும் கேட்பவர்கட்கும் சிறிதும் சலிப்புத் தட்டாமல் பல மணிக்கணக்கில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றிப்பண்டிதரோடு பாமரரோடு வாசியில்லாமல் அனைவரும் உக்கிரமபடி விளங்கினமை இவருக்குத் தன்னேற்றமாகும்

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸமமேளனம் என்ற பெயரில், மாபெரும் புலவர்களைத் திரட்டி ஒவ்வோராண்டும் ஒவ்வொரு மகா நகரம் என்ற வகையில், இரு

பதுக்கும் மேலான மாநாடுகளை இவா நடத்தியிருக்கிறார் பண்டிதர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இவா வழங்கிய ஸமமானங்களும், இவா தமக்கு உதயபுரம் ஜயோதி புரம் கவாலியா பாகயநகரம் திருவனந்தபுரம் முதலிய பல மகாநகரங்களைச் சோந்த மகா ராஜாக்கள் ஸமாப்பித்த காணிக்கைகளும் கணக்கில் அடங்கா

‘ஜகத குரு’ என்று பிரசித்தி பெற்ற தங்கப் பலலக்கிலேறி யானை குதிரை பண்டித சிஷ்ய வாககங்களுடன் மிகப் பெரியதொரு திக விஜய யாததிரை புரிந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்தை மிக மிக பரசாரம் செய்தாரா அப்போது பிற மதத்தவா பலா திருவைணவ சமயத்தின் உண்மையை அறியப் பெற்று இவரிடம் சக்கராங்கனமும் மந்தரோப தேசமும் பெற்றுச் சிஷ்யராய ஸ்ரீ வைஷ்ணவராயினா காசீ நகரத்தில் பர சமயப் பெருமபுலவா பலா திரண்டு வந்து இவரோடு வாதம் புரிந்து பின் வாங்கி ‘இவா ஜகத குருவேதான்’ என்று கூறிப் புகழ்ந்து சென்றனா

இவரிடம் வட தேசத்தில் கோடீச வராகளான ஸேட்டுக்கள் பலா சக்கராங்கனம் பெற்று உயந்தனா மஹநதுக்கள் எனப்படும் உத்தர தேச பராஹ்மண மடாதிபதிகள் பலா சக்கராங்கனம் பெற்றதோடு இவா ஸந்நிதியில் ஸாமாநய விசேஷ சாஸ்தரங்களையும் பயின்று பரசண்ட பண்டிதராயினா அன்னவார்களில் தரிதண்டி ஸவாமி என்று பிரசித்தி பெற்ற விஷ்வகஸேநாசாயா முதலியோர் குறிப்பிட்ட தக்கவராவா

உத்தர பாரதத்தில் பலவிடங்களில் இவா திவ்ய தேசங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளமை சாதாரண மனிதாக்கு இயலாத காரியமாகும் அவற்றுள் பம்பாய் மாநகரில் பன்ஸவாடியென்னும் பகுதியின்கண் பல லக்ஷக்கணக்காகப் பணச்செலவு செய்து கோயில் நிரூபித்துத் திருவேங்கட முடையானைப் பிரதிஷ்டிப்பித்து,

கோயில் திருமலை பெருமான கோவிலு போன்ற திவ்ய தேசங்களிற் போலவே நித்யோதஸவ பக்ஷாதஸவ மாஸோதஸவ ஸமவதஸரோத ஸவாதிகளை நடப்பித்து அவை மேனமேலும் இடையறுத்து நடக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளையும் செய்து வைத்துள்ளமை முக்கியமாகக் கருத்தத் தக்கதாகும் காஞ்சி மாநகரில் தமது குல முதலவரான பரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவென்னும் ஆசாரியா பெருமானுக்கு ஆலயமெழுப்பித் திருவிழாக்களை நடத்த நியமித்துள்ளமையும் மற்றொரு முக்கியமான அம்சமாகும்

இவ்வாறு இன்னும் பல பெருமைகளுடன் அறுபத்தோராண்டுகளும் ஐந்து மாதமும் நலவாழ்வு வாழ்ந்து தாது வருடம் ஆடி மாதம் சுகல பக்ஷ தருதீயையில் (21-7-36) பரமபத்மெய்திய இவா தமது வாழ்நாளில் ஓயாமல் நடத்தி வந்த பல நற்பணிகளுக்கிடையே அபூர்வமான சில உயர்ந்த நூல்களையும் அருளியிருக்கிறார் அவற்றுள் புருஷஸூக்த பாஷ்யம் பட்டாநல் ஜக சாஸ்தாய மீமாம்ஸா ஸ்ரீ பாஷ்ய விமாசன பரீக்ஷா வாலமீகி பாவதீப ஆகியவை மிக முக்கியமானவை இவை இதுகாறும் பல பதிப்புகள் ஏறியுள்ளன

இப்போது, இறுதியில் குறிக்கப் பட்ட வாலமீகி பாவ தீப என்னும் நூல், இதன் ஆசிரியா தமக்குத் திருப்பேரனா நயாய சிரோமணி விதவான ஸ்ரீகாஞ்சி P B ஸ்ரீநிவாஸாசாயரவார்களிடமிருந்து தமிழாக்கம் செய்ய அனுமதியுடன் பெறப்பட்டு, ஓய்வு பெற்ற திதி தேவஸ்தான ஓரியெண்டல் காலேஜ் உபாத்தியாயராகிய தி அ கிருஷ்ணமாசாரியா சிரோமணி விதவான அவர்களால் தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பெற்று, அடுத்த மாதம் முதலாக நமது ஸ்பதகிரி மாத விதழில் “வாலமீகி திருவுள்ள விளக்கு” எனும் தலைப்பில் வெளியிடப்பெறும் ஷே நூலையும் அனுமதியையும் அளித்து உதவிய பெருநதகைக்கு எமது நன்றிகலந்த வணக்கம் உரித்தாகுக

(ஆசிரியர்)

ஸபதகிரி

★ கீதை காட்டும் நல்வழி ★

சிரத்தார்த்த விபாக யோகம்

அததியாயம் — 17

பகுதி — 5

‘கொல்லான புலானை மறுத்தானை
எல்லா உயிரும் கைகூப்பித் தொழும்’
—என்பது வள்ளுவர் வாக்கு

உலகில் எந்த சமயமும் அடிப்படையில் உயிரகளைக் கொண்டு தினபதை ஆதரிப்பதில்லை மாமிச உணவில் உள்ள புரோட்டைகளைக் காட்டிலும் சில சமயங்களில் அதிக அளவில் தாவர உணவு வகைகளிலும் அவை உண்டு என்பது சில நிபுணர்களது கூற்று பருப்பு வகைகள், சோயா பீன், பட்டாணி போன்றவற்றில் உள்ள புரோட்டைகளை அளவு மாமிசத்தில் உள்ளதைக் காட்டிலும் அதிகமாகும் இதைத் தவிர பால் மற்றும் பாலில் தயாரிக்கப்படும் பல வேறு பொருள்களிலும் புரோட்டை அதிகம் உள்ளது

அசைவ உணவுக்காரர்கள் மாமிச உணவில் உள்ள புரோட்டைகளைப் பற்றிப் பேசுகையில் ஒரு விஷயத்தை மறந்து விடுகின்றனர் ஒரு மனிதனின் சராசரி வளாச்சி மற்றும் ஆரோக்கியத்திற்கு புரோட்டைகளை விட அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இரும்பு மற்றும் வைட்டமின் சத்துக்கள் மாமிசப் பொருள்களில் குறைவாக உள்ளன என்பதுவே அது சரிவிகித உணவு என்பது ஒருபொழுதும் மாமிச உணவிலிருந்து கிட்டவே கிட்டாது தூய சைவ உணவு வகைகளிலிருந்தே அது கிட்டும

இயற்கை அனனை நமக்கு அபரிமிதமாக சத்துள்ள சைவ உணவு வகைகளை அளித்திருக்கிறான் விலங்குகள் கூட தங்களது சக்திக்கு தாவரங்களையே நம்பியுள்ளன பச்சைத்

தாவரங்கள்தான் ஒளிச்சோகை மூலம் ஸ்டாசு, கார்போஹைடேட் ரேடுகள் போன்ற உணவுப் பொருள்களைத் தயாரிக்க முடியும் இந்த ஒளிச்சோகையில் சூரிய ஒளி ரசாயன சக்தியாக மாறு தலடைகிறது விலங்குகளுக்கு இந்த ஆற்றல் கிடைப்பது கொழுப்பு, வைட்டமின், புரோட்டைன் போன்ற அனைத்திற்கும் விலங்குகள் தாவரங்களிலிருந்தே நேரடியாகவோ, அல்லது மறைமுகமாகவோ பெற வேண்டியிருக்கிறது எனவே தாவர உணவே முதல்தரமான உணவு ஆகும் விலங்கு உணவு அடுத்த தரம்தான்

சாந்தோகய உபநிடதத்தில் ஒரு அருமையான கருத்து காணப்படுகிறது நாம் உட்கொள்ளும் உணவு மூன்று வகையில் உருமாற்றம் அடைகிறது ஸ்தூலமான பகுதி மலமாகவும், மத்திய பகுதி மாமிசமாகவும், சூஷ்மமான பகுதி மனமாகவும் மாறுகிறது மாமிச உணவை உட்கொள்பவர்கள் இதில் மத்திய பகுதியையே பெறுகிறார்கள் எனவே இது இயற்கையில் கிடைக்கப்பெறும் உணவு வகைகளில் மிகச் சிறந்தது எனக் கூற முடியாது விஞ்ஞானிகளுக்குப் புலப்படாத பிராணன் என்னும் உணவின் மிக சூஷ்மமான பகுதி மனத் தூயமைக்கும், ஆனம் வளாச்சிக்கும் மிக இன்றியமையாதது இந்தப் பிராணன் ‘போட்டான்’ (Photon) அல்லது அதைவிட நுண்ணிய மின்காந்த சக்தி வடிவில் அபரிமிதமாக சூரிய ஒளியில் உள்ளது எனவே சூரிய ஒளியின் மூலம் ஒளிச்சோகையின் வாயிலாக உணவுச் சத்தைப் பெறும் தாவரங்களில் இது அதிகமாக இருக்கிறது தாவர உணவை உட்கொள்

ளும் சைவ உணவுக்காரர்களிடம் இது அதிகம் இருக்கும் என்று கருதுவது சரிதானே! இந்தப் பிராணசக்தி தான் குண்டலினி என்னும் பெயருடன் பல்வேறு சக்திகள் அலலது நிலைகள் மூலம் மூலாதாரத்திலிருந்து ஸஹஸ்ராரத்தை நோக்கி கீழிருந்து மேலாகச் சென்று சாதனையில் மேலோங்கும் சாதகனிடம் பல்வேறு அரிய சக்திகளை வெளிப்படுத்துகிறது

பாட்டரியில் மின்சாரம் தேங்கி உள்ளது போல உடலில் பிராணசக்தி உள்ளது புது பாட்டரியிலிருந்து அதிக மின்சாரத்தைப் பெறும் மின்விளக்கு பிரகாசமாக எரியும் அதே வேளையில் உபயோகப்படுத்தப்படாத பாட்டரியிலிருந்து மின்சாரத்தைப் பெறும் விளக்கு ஒன்று மங்கலாக எரி

பேராசிரியர் டி கே நாராயணன்
M Sc M Phil
ஆசிரியர், ‘சமயஜோதி’ மதுரை

யும் அல்லது எரியவே எரியாது இல்லையா? இதைப் போலவேதான் செத்த விலங்கிலிருந்து பெறப்படும் புலால் உணவையும், புதிதாயப் பெறப்பட்ட தாவர உணவையும் நாம் ஒப்புமை கூறலாம் தாவர உணவு புதிய பாட்டரிக்கு நிகா செத்த விலங்கு உணவு அதாவது புலால் உணவு சக்தி போன பாட்டரிக்கு நிகா எது சிறந்தது? நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளுங்கள்

இதனால்தான் ஆதம் சாதகர்களுக்கு யோகிகளும், மகான்களும் தூய சைவ உணவையே சிபாரிசு செய்கின்றனர் பழங்கள், கீரை வகைகள் போன்றவையே சாதவிக உணவு ஏனைய புலால், மீன்

போன்ற உணவு வகைகள் தாமஸிக உணவாகும்

அடுத்து ஈசுவர ஆராதனையில் உள்ள மூன்று படித்தவர்கள் கீழ் வரும் சுலோகங்களில் விளக்கப்படுகின்றன

அபலா காங்குபியாயகோ

விதிதருஷ்டோ ய இஜயதே'

யஷ்டவய மேவேதி மன

ஸமாதாய ஸ ஸாதவிக || (17 11)

‘ஆராதனையாகச் செய்தே யாக வேண்டுமென்று மனதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, வினைப் பயனை விரும்பாதவர்களால் சாஸ்திர விதிப்படி எந்த ஒரு யாகம் செய்யப்படுகிறதோ அது சாதவிகமானது எனப்படுகிறது”

யகஞ்சதை சாதவிகம், ராஜஸிகம், தாமஸிகம் என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம் எந்த ஒரு செயலைச் செய்தாலும் அதனால் தனக்கு என்ன கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது

பொதுவாக உலகத்தவரது இயல்பு சான்றோர்கள் கடவுளை வழிபாடு செய்வது எந்தவித கைமமாறையும் எதிர்பார்ப்பது அல்ல கடவுளை வழிபடுதல் கடவுளை வழிபாடு செய்வதற்காகவே என்பதுதான் அவர்களது கொள்கை

ஒரு சமயம் வனவாசத்தினபோது திரௌபதி யுதிஷ்டிரரைக் கேட்டாள் “நாதா! தாமமே சொரூபமாயுள்ள உங்களுக்கு இதனைத் துன்பங்களும் தொல்லைகளும் ஏன் வரவேண்டும்?” அதைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரா புன்முறுவல் பூத்து, “தேவீ! அதோ பாரா, அழகான இமயமலை தெரிகிறது அதை நான் வணங்குகிறேன் துன்பம் எதையும் நான் அறியேன்,” என்றாள் கடவுளிடம் எப்பொழுதும் லயமாயிருப்பவர்களுக்கு அது இறைவனின் அருடபிரசாதமே பட்டாபிஷேகமானாலும், வனவாசமானாலும் எல்லாம் அவர்களுக்கு ஒன்றுதான் ‘நன்றே

செய்வாய பிழை செய்வாய நானே இதற்கு நாயகமே’ எனப்பதுதான் இதற்கைய சாதவிக மனம் படைத்தவர்களது இயல்பாகும்

அடுத்ததாக ராஜஸ இயல்பினரது போக்கு விளக்கப்படுகிறது

அபிஸந்தாய து பலம்

தம்பாபாததம்பி சைவ யத |

இஜயதே பரதசரேஷ்ட

தம யக்ரும வித்தி ராஜஸம் ||

(17-12)

“பரதகுலத்துதித்த மேலோனே, பயனை விரும்பியோ, ஆடம்பரத்துக்காகவோ செய்யப்படுகிற ஆராதனையை ராஜஸிக யக்ரும என்று உணாக”

பொதுவாக மக்களில் பெரும்பான்மையோரது வழிபாடு பண்டமாற்று முறையில்தான் அமைகிறது நோததிக் கடன முறையில் தனது குறிப்பிட்டதொரு விருப்பம் நிறைவேற்றி னுல கடவுளுக்கு இதனைத் தேங்காய் உடைப்பதாகவும், இவ்வளவு ரூபாய் காணிக்கை உண்டியலில் கொடுப்பதாகவும், தலைமுடியை நீக்கி மொட்டை அடித்துக் கொள்வதாகவும் பலவாறாக சாதாரண மக்கள் வேண்டிக் கொள்வது வழக்கம் தனது விருப்பம் நிறைவேற்றினால் அந்த தெய்வம் சக்தி வாய்ந்தது என்று கருதி பாராட்டுவா கோழி, ஆடு போன்ற ஒன்றும்றியாத உயிர்ப் பிராணிகளைக் கொல்வது இதற்கைய நோததிக் கடனமுறையில்தான்

மற்றும் சிலா தற்பெருமைக்காக கொன்று பூஜைகள் செய்வார்கள் இன்னா இன்ன ஆலயத்தில் இன்ன திருப்பணி செய்கிறா என்பதைப் பிரபலப்படுத்திப் பத்திரிகைகளில் படத்துடன் செய்தியை வெளியிடுவது விளம்பர பக்தியாகும்

இதற்கைய ஆராதனைகள் ரஜோ குணத்திலிருந்து உதிப்பவையாகும்

(தொடரும்)

இந்திய அளவு முறை

நம் நாட்டில் பல நூற்றாண்டு காலமாக அளவு முறைகள் வழக்கத்தில் இருந்திருக்கின்றன ஆனால் நாம் அவற்றைத் தற்பொழுது பயன்படுத்துவது இல்லை இந்த அளவு முறைகளை கவனித்தால் நம் முன்னோர்களின் அறிவுத்திறன் நமக்கு நன்கு புலப்படும் அந்த காலத்திலேயே அவர்கள் அணுவைப் பற்றி தெரிந்துகொண்டு அதனை வைத்தே அளவு முறைகளை நிரணயித்தது பயன்படுத்தியும் வந்திருக்கின்றனா அந்த அளவு முறையானது

8 அணு கொண்டது	1 பஞ்சின தூள்
8 பஞ்சின தூள் கொண்டது	1 மயிர முனை
8 மயிர முனை கொண்டது	1 மணல்
8 மணல் கொண்டது	1 கடுகு
8 கடுகு கொண்டது	1 மூங்கிலரிசி
8 மூங்கிலரிசி கொண்டது	1 அங்குலம்
6 அங்குலம் கொண்டது	$\frac{1}{4}$ முழம் ($\frac{1}{2}$ சாண்)
12 அங்குலம் கொண்டது	$\frac{1}{2}$ முழம் (1 சாண்)
18 அங்குலம் கொண்டது	$\frac{3}{4}$ முழம் ($1\frac{1}{2}$ சாண்)
24 அங்குலம் கொண்டது	1 முழம் (2 சாண்)

இவ்வாறு அளவுகள் கணக்கிடப்பட்டு இதனைப் பயன்படுத்தி அளவுகளை துல்லியமாக அளந்திருக்கின்றனா இதனைப் பார்க்கும்போது நம் நாட்டுக் கணித அறிவு நமக்கு வியப்பை அளிக்கிறது

— பூம்புகார் ஜி சீனிவாசன் B SC ,

அகந்தையின் அழிவு

காவம் இது யாருக்கும் இருக்கக் கூடாத ஒன்று!

இராவணன் உயாந்த குணநலன்களைக் கொண்டவன்தான்! சிறந்த சிவபக்தன்தான்! ஆனாலும் அவன் அகம்பாவத்துக்கு அடிமையாகி மோகப் பித்தனான அதனால் அழிவைத் தேடிக்கொண்டான்

அதைப் போலவேதான் துரியோதனனும் மண்ணைச் கொண்டு, ஆணவம் அறிவை மறைக்க தாமதத்தைப் புறக்கணித்தான் கௌரவர்களின் குல நாசத்துக்கும் வித்திட்டான்

இப்படி மானிடர்களை ஆட்டிவைத்து அலங்கோலப்படுத்திய இந்த காவம் தேவர்களையும் விட்டு விடவில்லை திரிலோக சஞ்சாரியான நாரதா கூட ஒரு சமயம் விஷ்ணு பகதியில் தானே உயாந்தவன் என மகாவிஷ்ணுவிடமே கூறிக் காவப்பட்டாராம் மகாவிஷ்ணுவோ ஏழையான பூலோக வாசி ஒருவனே விஷ்ணு பகதியில் உயாந்தவன் என நிரூபித்து நாரதரின காவத்தை அடக்கினாராம் அது வேறு கதை

முற்றும் துறந்த முனிவருக்கே அகம்பாவம் வந்தது என்றால் சகல சம்பத்துகளையும் பெற்று சுக போகத்தில் மூழ்கி உலலாச ஜீவியாய் இருப்பவன், தேவர்களுக்கு எல்லாம் ராஜ்யத் திகழ்ந்த இந்திரன் அவனுக்கு மட்டுமே இந்த அகந்தை இல்லாமல் போய் விடுமா?

அரசன் என்றால் அவனுக்கு ஒரு குரு வேண்டும் அசுரர்களுக்கு சுகிராச்சாரியார் குருவாயிருந்தது போல தேவர்களுக்கு பிரகஸபதி குருவாயிருந்ததா ஒரு சமயம் பிரகஸபதி சபைக்கு வந்தபோது இந்திரன் அவரை வரவேற்று உபசரிக்க வில்லை மூவுலகுக்கும் அதிபதியான தான் ஏன் இன்னொருவரைப் பணிய வேண்டும் என்னும் மமதையால் குருவின் மதியாமல் அலட்சியப்படுத்தினான் இந்திரனின் செய்கைகளைக்

கண்ட குரு மனம் வருந்தி, செலவத்தின் செருக்கினால் இந்திரன் அகந்தை கொண்டிருக்கிறான் என எண்ணியபடி போய்விட்டார் தேவ குரு இல்லாமல் சபை சரிவர நடக்க வில்லை

‘அரசு குருவை அவமதித்து விட்டோமே அதன் பலன் எப்படி இருக்குமோ?’ என்று இந்திரன் அஞ்சினான் தன் தவறுக்குப் பரிகாரம் காண விழைந்தவனாய் பிரகஸபதியைத் தேடிப் போனான் இந்திரன் ஆனால் பிரகஸபதியோ இந்திரன் கண்களுக்கும் புலப்படாத மாய நிலையில் சஞ்சரித்து வந்ததா

ஆசாரியனைக் காண இந்திரன் செய்த முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியடைந்தன இந்த நிலையில் பலம் குறைந்த இந்திரனையும், தேவர்களையும் அசுரர்கள் தாக்கித் துன்பப்படுத்தினார்கள்

அசுரர்களின் பெருந்தொல்லையால் அவதிப்பட்ட தேவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி பிரம்மாவிடம் முறையிட்டார்கள் “தேவர்களே! இந்திரனின் அறிவீனத்தால் பிரகஸபதியை இழந்தீர்கள் அசுரர்களின் தொலைகளுக்கும் ஆளானீர்கள் இப்போது நீங்கள் செய்ய வேண்டியது எல்லாம் ஒன்றே! நேராக துவஷ்டாவின் மகனான விசுவரூபனிடம் செல்லுங்கள் அவன் வயதில் சிறியவனே ஆனாலும் சகல சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவன் அத்துடன் மகா தபஸவியும் கூட ஆகவே நீங்கள் அவனைப் பணிந்து குருவாய் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் நலம் பெறுவீர்கள் உங்களுக்காக என்னால் செய்ய முடிந்தது இதுவே! சென்று வாருங்கள்” என்று தேவர்களை ஆசீர்வதித்தார் பிரம்மா

தேவர்களும் பிரம்மாவின் கட்டளைப்படி சந்தோஷமாய் விசுவரூபனை குருவாய் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் விசுவரூபனும் அசுரர்களின் தொல்லையிலிருந்து தேவர்களைக் காப்பாற்றி வந்தான்

விசுவரூபன் தேவர்களிடம் விசுவாசமாகவே நடந்து கொண்டான் ஆனாலும் இந்திரன் அவனை முழுமையாய் நம்பவில்லை காரணம் விசுவரூபனின் தாய் அசுர குலத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதுதான் அவனால் தனக்கு அபாயம் நேருமோ எனச் சந்தேகித்தான் சந்தேகத்தின் பலன் இந்திரனின் மனதில் விபரீதமான எண்ணங்களை உருவாக்கிற்று விசுவரூபனின் தவத்தைக் கலைக்க இந்திரன் அபஸரஸ்தீரிகளை ஏவினான் அது விசுவரூபனின் பிரம்மச்சரிய விரத்ததின் முன் பலனின்றித் தோற்றது அதன் பிறகு இந்திரன் தேவர்களுக்குக் குருவாய் வந்தவன் என்றும் பாராமல் வசசிராயுத்ததின் உதவியால் தவத்திலிருந்து விசுவரூபனைக் கொன்றே விட்டான்

இந்தச் செய்கையால் தீராத பாவத்தை அடைந்த இந்திரன் அதற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்து தன் பாவத்தில் பூமிக்கும் பங்கு கொடுத்தான் என்றும், அதனாலேயே பூமியில் உவா நிலம் உண்டா

தூமார் டி ஆர் மேகலை

செங்கல்பட்டு

எனது என்றும், ஆண்களுக்கில்லாத சில இயற்கைக் கஷ்டங்கள் பெண்களுக்கு உண்டாயிற்று என்றும், கடல் நீருக்கு கொப்பளித்து எழும் நுரை தோஷமாயிற்று என்றும் கூறுகிறது இந்த பாரதக் கதை

தன் மகன், இந்திரனால் அநியாயமாய் கொல்லப்பட்டதை அறிந்த துவஷ்டா பெரும் கோபம் கொண்டான் வேளவித் தீ வளர்த்து ஹோமம் செய்தான் ஹோம குண்டத்திலிருந்து இந்திரனின் சதருவான் விருத்திராசுரன் கிளம்பினான் “ஹே விருத்திராசுரனே! இந்திரன் நமது பரம் வையிராகி விட்டான் நீ அவனைக் கொன்று பகை முடித்து வருவாய்!” எனக் கட்டளையிட்டு இந்திரனைக் கொல்ல விருத்திரனை ஏவி விட்டான் துவஷ்டா

இந்திரனுக்கும் விருத்திராசுரனுக்கும் பலத்த யுத்தம் நடந்தது. விருத்திரன் வென்று விடும் நிலையை அடைந்தான். அதைக் கண்டு அஞ்சிய தேவர்களும் ரிஷிகளும் மகாவிஷ்ணுவிடம் சரண புகுந்தார்கள். மகாவிஷ்ணுவும், “நீங்கள் யாரும் அஞ்ச வேண்டாம்! இந்திரனின் வஜ்ராயுதத்தில் நான் பிரவேசிப்பேன். போரில் தேவராஜன் வெற்றி பெறுவான்” என அபயமளித்தார்.

அதன் பிறகு தேவர்களும் ரிஷிகளும் ஒன்று சேர்ந்து விருத்திராசுரனிடம் சென்றார்கள். “ஹே விருத்திரனே! நீயும் இந்திரனும் சம்பலம் கொண்டவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். அப்படி இருக்க வீணாக ஏன் சண்டையிட்டுக் கொள்கிறீர்கள்? இருவரும் சண்டையை நிறுத்தி நட்பு கொள்ளுங்கள். அதுவே எல்லோருக்கும் நன்மை தரக் கூடும்” எனக் கூறினார்கள்.

விருத்திரன் தேவரிஷிகளைப் பணிந்து, “சம பலம் கொண்ட இரு

வா எவ்வாறு நட்புடன் வாழ இயலும்? இது இயலாத காரியம். இந்திரனைக் கொல்லவே வந்தவன் நான்” என்று கூறினான்.

தேவர்களும் விடாமல், “விருத்திரனே! நல்லோர்களின் சோகத்தை நன்மைக்கே! இதை நீ அறிய வேண்டும். மேலும் உங்கள் இருவரின் யுத்தத்தால் உலகம் ரொம்பவும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்கவாவது நீங்கள் இருவரும் யுத்தத்தை நிறுத்த வேண்டும்” என்று வற்புறுத்தினார்கள்.

அதற்கு மேலும் விருத்திராசுரன் பிடிவாதம் செய்யாமல், “தேவ ரிஷிகளே! நீங்கள் எல்லோரும் சொல்வதால் நான் போரை நிறுத்திக் கொள்கிறேன். ஆனால் நான் இந்திரனை நம்பவில்லை. ஒரு பாவமும் அறியாத விசுவரூபனைக் கொன்றது போல என்னையும் கொல்ல முயல்வான். அதனால் நான் கோரும் வரத்தினை நீங்கள் தயைகூர்ந்து எனக்கு அருள் வேண்டும்” என்றான்.

“மிகக் மகிழ்ச்சி! நீ கேட்கும் வரம் யாது?” என்று கேட்டார்கள். தேவர்களும் ரிஷிகளும்

“உலாந்த அல்லது ஈரமான ஆயுதங்களினாலோ, கலவினாலோ, மரத்தினாலோ, உலோகத்தாலோ, இலலை அஸ்திரங்களினாலோ நான் இந்திரனால் கொல்ல முடியாதவனாய் இருக்க வேண்டும். அதுவும் மல்லாது பகவிலோ இலலை இரவிலோ இந்திரனால் எனக்கு மரணம் நேரக் கூடாது. இதுவே என வரம்” என்றான் விருத்திராசுரன்.

“உன் விருப்பப்படியே வரமளித்தோம்!” எனக் கூறி தேவரிஷிகள் விருத்திரனை ஆசுவதித்தார்கள். விருத்திரனின் பயம் நியாயமானதே என்பதை விரைவிலேயே நிரூபித்து விட்டான் இந்திரன். ஆம்! ஒரு நாள் மாலை யில் விருத்திரனை கடற்கரையில் சந்தித்த இந்திரன் ‘இவன் கோரிய வரங்களின்படி பகலோ இரவோ இல்லாத இந்த மாலை நேரமே இவனைக் கொல்வதற்கு ஏற்றது’, என எண்ணி விருத்திரனைப் போருக்கு அழைத்தான். விருத்திரனும் இந்திரனுடன் போரைத் துவக்கினான்.

வெற்றி தோல்வியை நிச்சயிக்க முடியாத உக்கிரத்தோடு போர் நடந்தது. “கொடுத்த வாகை மீறி வஞ்சகமாய் போரைத் துவக்கியிருக்கும் தேவராஜனே! எப்போதும் வீண்போகாத உன் வச்சிராயுதத்தை எடு. என்னைக் கொல்வதற்காகவே அதனுள் பிரவேசித்து மறைந்திருக்கும் மகாவிஷ்ணுவால் நான் கொல்லப்படுவேன். அது எனக்கு நல்ல கதியைக் கொடுக்கும். ஆகவே அந்த ஆயுதத்தை என மீது பிரயோகித்து விடு!” எனக் கூறி மகாவிஷ்ணுவை துதி செய்தான். விருத்திராசுரன் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட இந்திரன் விருத்திரனின் வலது கையை வெட்டி விட்டான். அதற்குச் சரியாமல் இடது கையால் இந்திரனைத் தாக்கினான். விருத்திரன் அந்தக் கையையும் வெட்டினான். இந்திரன் இரு கைகளையும் இழந்த விருத்திரன் அசுரன் அல்லவா? வாயைத் திறந்து இந்திரனை விழுங்கி விட்டான்.

எறும்பு தினரூல் கண் தெரியுமா?

எறும்பை நாம் தினரூல் கண் நன்றாக தெரியும் என்று கூறுவது சரி. அல்ல கலலை அரைத்தது மாவாகி அதனைக் கோலப் பொடி என்று விறகின்றனா அதைக் கொண்டு கோலம் போடக் கூடாது. அரிசி மாவில்தான் கோலம் போட வேண்டும். கோலம் போட்டால் மகாலட்சுமியின் அருள் கிட்டும் என்பதுடன் அந்த அரிசி மாவுமூலம் எறும்பு போன்ற சிறு உயிரினங்களுக்கு உணவளித்த புண்ணியமும் கிடைக்கிறது. அதனால் நாம் இட்ட கோலமாவை எறும்பு தினரூல் அந்த புண்ணியம் நமக்கண்ணாகக் கரும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

பசுவிற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது!

பசு என்பது சகல தேவர்களின் உறைவிடம். பசுவிற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்றால் பசுவை வீட்டில் வளர்க்கக் கூடாது என்று பொருள். அல்ல பசுவை வலம் வந்தால் உலகில் சகல கேஷத்திரங்களுக்கும் சென்று வந்த புண்ணியம் கிடைக்கும். அதனால் காமதேனுவிற்கு ஒப்பான பசு நம் எதிரே வந்தால் அதை வைத்து வலமாக போக வேண்டும். இடமாக சென்றால் பெரும் பாபம் வந்து சேரும். அதனால் பசுவிற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. வலம் தான் கொடுக்க வேண்டும்.

—கே சந்தானம்-பூம்புகார்

அசுரனால் விழுங்கப்பட்ட இந்தி ரன சாகவிலலை அவன விருத்திர னின் வயிறறைக கிழித்துக்கொண்டு வெளியில் வந்தான் வசசிரா யுத்ததை எடுத்து அவன மேல பிர யோகிக்க, விருத்திரன மாண்டு போனான்

விருத்திராசுரனைக் கொன்றதால் இந்திரன் பிரமமஹத்தி தோஷத் திறகு ஆளானான் மேலும் நட்பு டன பழகிய ஒருவனை சத்தியம் தவறி கொன்றதால் அவமானமும் அடைந்தான் அதனால் ஒரு வா கணனுக்கு மதென்படாமல மறைந்து வாழ ஆரம்பித்தான்

ராஜா இல்லாத ராஜாங்கம் எப் படி நடக்கும்? தங்கள் தலைவனான இந்திரன் மறைந்து போனதைக் கண்டு தேவரிஷிகள் வருந்தினார்கள் பிறகு தன்னடக்கமும் புகழும் உயர்ந்த குணங்களையும் கொண்ட நஹுஷன் என்னும் அரசனிடம் சென்றார்கள் ‘நஹுஷ ராஜனே! இந்திரன் எங்களை விட்டுப் போன படியால் நீ அந்தப் பதவியைப் பெற்று தேவராஜனாய் இருக்க வேண் டும்,’ எனக் கேட்டுக் கொண்டா கள்

விதியின் கரம் வலியது அல்லவா? விதி வந்தால் மதியும் அதன் பின் னேதான் செல்லும் என்பார்கள் இந்த உண்மைக்கு நஹுஷனின் வாழ்க்கை ஓர் உதாரணமாகி விட் டது தன்னடக்கத்தாலும் கண்ணி யத்தாலும் இந்திர பதவியே வேண் டாம் என்று மறுத்த நஹுஷன் அந் தப் பதவியில் அமாந்து அதன் சுக போகங்களை அனுபவித்தபின் மனம் மாறிப் போனான் இந்திரனின் மனைவியான சசிதேவியைப் பார்த்து தன்னிலை மறந்து மோகப் பித்தனா னான அவளை அடையும் எண்ணமே அவன் மனதில் மேலோங்கி நின்றது அதனால் அவன் தேவர்களையும் ரிஷி களையும் அழைத்து, “இப்போது நான்தானே இந்திரன்? இந்தப் பத் தைக் கிழித்துக் கொள்ளுங்கள்” எனக் கேட்டுக் கொண்டான்

வந்தது ஆபத்து என்று அஞ்சிய தேவ ரிஷிகள், “தேவராஜனே! பொறுத்துக் கொள்வாய்! சசிதேவி இந்திரனின் மனைவி அல்லவோ? மாற்றான மனைவியை நேசிப்பது தரு மத்திற்குப் புறம்பானதனா? ஒழுக கச் சீலரான தாங்களே இந்த தகாத காரியத்தைச் செய்யத் துணிய லாமா? இந்த எண்ணத்தைக் கைவிடுங்கள்!” என்று நஹுஷனை வற்புறுத்தினார்கள்

“தேவ ரிஷிகளே! தருமத்தைப் பற்றி என்னிடமே கூறுகிறீர்களா? தனித்து இருந்த அகலிகையை ஏமாற்றி அவளைச் சோந்தானே இந் திரன் அப்போது ஏன் நீங்கள் தரு மத்தைப் பற்றி அவனுக்குக் கூற வில்லை? தவத்திலிருந்த விசுவரூபனைக் கொன்று பூமிகும பாவதானம் செய்தானே இந்திரன் அப்போது அவனுக்கு நீங்கள் ஏன் தருமத்தைக் கூறவில்லை? ஒரு பாவமும் அறியா மல் நட்புடன் பழகினானே விருத்தி ரன், அவனுக்குக் கொடுத்த வாகைக் கீழ் வஞ்சமாய் போரிட்டுக் கொண் றானே அப்போது எங்கே போனது உங்கள் தருமம்? சசிதேவி பிருக்ஷ பதியைச் சரணடைந்தால் என்ன? அவளைச் சமாதானப்படுத்தி என்னிடம் கூட்டி வாருங்கள் அதுவே எல்லோருக்கும் நன்மை தருவ தாகும்” எனக் கடுமையாய் கட் டினையிட்டான்

இந்திர பதவியை அடைந்து விட்டதால் எதையும் செய்யலாம் என்னும் காவத்தில காமப் பித்த னாகி நஹுஷன் சொன்ன சொற் களைக் கேட்டு தேவ ரிஷிகள் அஞ்சி னார்கள் இருப்பினும் சசிதேவியை சமாதானப்படுத்தி அழைத்து வருவ தைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை

சசிதேவி, “என்னை நஹுஷனிடம் அனுப்ப வேண்டாம்,” என்று கூறி பிருக்ஷபதியிடம் மனரூடினாள் பிருக்ஷபதி சசிதேவிக்கு ஆறுதல் கூறி, “இந்திராணி, பயப்படாமல் இரு இந்திரன் மீண்டும் வருவான் அபயமென வந்த உன்னை அந்த ஆணவக்காரனிடம் ஒப்புவிக்க மாட் டேன் ஆனால் உனக்கு நோந்துள்ள சங்கடத்தை நீயே உன் சாதாரண தால் தீர்த்துக்கொள் தெரியுமா? நஹுஷனிடம் போ!” என பிருக்ஷ

பதி இந்திராணிகளுக்கு குறிப்பைக் காட்டினாள்

சசிதேவியைக் கண்ட நஹுஷன் நிலைக்கொள்ளா களிப்பில் ஆழ்ந்தான் “மூவுலகிற்கும் அதிபதியான என்னை அடைய நீ வந்து விட்டாயா?” எனப் பித்தறினான் “ஆம் தேவ ராஜனே! ஆனால் ஒன்று இந்திரன் இருக்கிறானா? இல்லை மாண்டானா? இருந்தால் அவன் இருப்பிடம் எங்கே? இவை எதையும் நான் அறியேன் இதையெல்லாம் நான் நன்கு அறிந்தபின் உமமிடம் வரு வேன் அப்போது என மீது குறையிருக்காது இதற்கு அனுமதி தாருங்கள்” என பிருக்ஷபதியின் குறிப்பை உணர்ந்து சசிதேவி தந்திரமாய் நஹுஷனை வேண்டினாள்

“நீ சொல்வது மிகவும் சரியானதே! கொடுத்த வாகைக் கீழ் காமல் சீக்கிரம் வந்து விடு!” என்று கூறி, சசிதேவியின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு அவளை அனுப்பி வைத்தான் நஹுஷன்

நஹுஷனின் தகாத செய்கையால் கலக்கமடைந்த தேவர்கள் மகா விஷ்ணுவிடம் சென்று, ‘ஆதி நாய கனே! பரம்பொருளே! விருத்திரனைக் கொன்றது உமமுடைய சக்தி தானா? அதனால் பிரமமஹத்தி தோஷத்தால் பீடிக்கப்பட்டு உல கோரின பழிக்கு அஞ்சி மறைந்து வாழும் இந்திரனுக்கு விமோசனம் சொல்லுங்கள்!’ என வேண்டினார்கள் “தேவர்களே! யாரும் அஞ்ச வேண்டாம் இந் திரன் என்னை பூஜித்தால் அவன் தோஷம் விலகும் எப்போது நஹுஷன் அகநதைக்குத் தலைவணங்கினாலோ அப்போதே அவன் அழிவுக்கு வழிதேடிக் கொண்டான் இதை நீங்கள் உணர்ந்து மனக்கலக்கத்தை விடுங்கள்” என ஆசி கூறி அவர்களை அனுப்பி வைத்தா மகாவிஷ்ணு

பதிவிரதையான சசிதேவி தன் கற்பின் சக்தியால் இந்திரனின் இருப் பிடத்தை அறிந்தாள் அவனிடம் சென்று தனக்கு நோந்த துன்பத்தைச் சொல்லி அழுதாள் இந்திரன் அவளுக்கு ஆறுதல் கூறிவிட்டு, “என் மதியீனத்தால் அகநதை கொண்டேன் தேவகுருவையும் அவமதித்தேன் அதன் பலன்களை

இப்போது அனுபவிககிறேன் நஹு ஷனுக்கு விநாச காலம் நெருங்கி வீட்டது மனம் கலங்காமல் அவனி டம் செல அவன விருப்பத்துக்குச் சமமதிப்பதாகவும் சொல் அவன் மகிழ்ச்சியில் எக்காளமிடுவான் அப்போது நீ அவனி டம் சபதரிஷிகள தூக்கிய பலலக்கில் உன் இருப்பிடத்துக்கு அவனை வரச சொல் பிறகு நடப்பதை நீயே பார்த்து அறிந்து கொள்!" என சசிதேவியை தைரியப்படுத்தி நஹு ஷனி டம் அனுப்பி வைத்தான் இந்திரன்

சசிதேவி நஹுஷ்னி டம் சென்று தன் விருப்பத்தைக் கூறினாள்

அதற்கு நஹுஷன், "கொடுத்த வாககுறுதியை மீறாமல் வந்திருக்கிறாய் நிச்சயம் உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிறேன் தேவர்களிடம் மிகையான வரங்களைப் பெற்றிருக்கும் நான் நீ கூறியதுபோல சிவனுக்கும் நாராயணனுக்கும் தேவாசுரர்களுக்கும் இல்லாத அந்தப் புதுமையான வாகனமான சபதரிஷிகள் தூக்கிய பலலக்கில் உன் இருப்பிடம் வருவேன!" என்று தனக்கு வரப்போகும் ஆபத்தை உணராமல் மிஞ்சிய களிப்பில் எக்களித்தான் நஹுஷன்

நஹுஷனைச் சுமந்து செல்லும் சபதரிஷிகளைக் கண்டு மூவுலகும் அஞ்சியது அந்தப் பாவத்தின் பலன்களை உணராத நஹுஷனோ விரைவில் சசிதேவியின் இல்லத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என எண்ணினான் அவன் மன வேகத்திற்கு ரிஷிகளின் நடைவேகம் ஈடு கொடுக்கவில்லை அதனால் அவன் ரிஷிகளை விரைந்து செல்லும்படி ஏவினான் ஏவியதோடு நிலலாமல் சபதரிஷிகளில் ஒருவரான அகத்தியரைக் காலால் எட்டி உதைக்கவும் செய்தான் அவவாறு நஹுஷன் உதைக்கவே அவன் பாவச் சமையின் கனம் அதிகமாகியது

தி. தி தேவஸ்தான ஸ்ரீ கபிலேஸவரசுவாமி கோயில், திருப்பதி.

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்

5-00 முதல்	5-30 வரை	சுபரபாதம்
5-30 "	9-30 "	ஸாவ தரிசனம்
9-30 "	10-30 "	அபிஷேகம் (ஆஜிதம்)
10-30 "	10-45 "	முதல் மணி
10-45 "	11-30 "	ஸாவ தரிசனம்
11-30 "	11-45 "	இரண்டாவது மணி
11-45 "	4-00 (மாலை)	ஸாவ தரிசனம்
4-00 "	4-30 வரை	அபிஷேகம் (ஆஜிதம்)
4-30 "	5-30 "	ஸகஸரநாம அர்ச்சனை (ஆஜிதம்)
5-30 "	5-45 "	இரவு மணி
5-45 "	8-00 "	ஸாவ தரிசனம்
6-15 "	6-45 "	தீபாராதனை
8-00 முதல்	9-15 வரை	ஏகாந்த சேவை

ஆஜித சேவைகள்

ஆஜித சேவைகள்	கட்டணம்	நேரம்
1 அபிஷேகம்	ரூ 1/-	காலை 9-30 முதல் நபா ஒருவாககு 10-00 வரை
2 ஸகஸரநாம அர்ச்சனை	ரூ 1/-	மாலை 5-00 முதல் நபா ஒருவாககு 6-00 வரை

பிரஸாத கட்டண விவரங்கள்

1) புளியோதரை	ரூ	50-00
2) பொங்கல்	ரூ	55-00
3) தத்யோதனம்	ரூ	40-00
4) சாக்கரைப் பொங்கல்	ரூ	65-00
5) தோசை	ரூ	35-00
6) ஸீரா	ரூ	155-00
7) கேஸரிபாத	ரூ	85-00

நஹுஷனால் உதைக்கப்பட்ட அகத்தியா கடுங்கோபம் கொண்டா "மூடனே! அகந்தையினால் அறிவை இழந்தாய் செய்யக் கூடாத காரியங்களையும் செய்யத் துணிந்தாய் அதன் பலனை நீ சுமந்தே ஆக வேண்டும் இந்தக் கணமே நீ ஒரு மலைப்பாம்பாகி பூமியில் விழுவாயாக!" எனச் சாபம் கொடுத்தார் ரிஷியின் சாபம் பலித்தது மலைப்பாம்பாகி பூமியில் விழுந்த நஹுஷன் அகந்தையால் தான் அழிய நோந்ததை எண்ணி மனம் வருந்தினான் அகந்தையாலும் அறிவின் ததாலும் தேவகுருவை அவமதித்த இந்திரன், தனக்கு ஏற்பட்ட சீரழிவுகளை எண்ணி மனம் மாறினான் தேவராஜ பதவியை மீண்டும் பெற்று சசிதேவியையும் மற்றவர்களையும் சந்தோஷப்படுத்தினான்

அகந்தையைப் போன்றதோர எதிரி ஒருவனுக்கு ஈரேழு உலகத்திலும் இருக்க முடியாது இந்திரனுக்கும் சரி, நஹுஷனுக்கும் சரி 'தான்' என்னும் உணர்வு அவர்களுக்குள் தோன்றிய உடனே அவர்கள் அகந்தைக்கு அடிப்பணிந்தார்கள் அழிவையும் தேடிக்கொண்டார்கள் அகந்தை இருக்குமிடத்தில் அமைதி இருப்பதில்லை அது அறிவின ஆதிக்கத்தை அடியோடு அழித்து விடுகிறது

இதனை வெறும்கதைத்தானே என்று ஒதுக்கி விடாமல் நடைமுறையின யதார்த்த போக்கிற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணமாய் விளங்குவதை நாம் உணர வேண்டும்

தெய்வச் சான்றோர் பலா தோன்றிய பெருமைக்குரியது தொண்டை வளநாடு கலவியிற சிறந்தோரும், கடவுள் அருள் பெற்றோரும் கண்களினறிப் பிறந்த பெருமைக்குரியது விண்ணளவும் கோபுரங்களும், வியன்கலைகள் செறிந்த திருக்கோயில்களும், கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் காட்சி நலகிக் கடைத தேற்றும் தெய்வத் திருமேனிகளும், தோயநதாரின பாவங்களைத் துடைக்கும் தீர்த்தங்களும் எங்கும் நிரம்பப் பெற்ற எழிலுடையது இன்றோரன்ன பெருமைகள் நிறைந்த தொண்டை நன்னாட்டில் தொண்டிற சிறந்த பெரியார் ஒருவர் அவதரித்தார்

ஆண்டவனோடு நேரில் பேசவும், ஆண்டவனுக்கே அமுதுட்டவும் வாய்ப்புப் பெற்ற மகான ஒருவரை ஈன்றெடுத்த பெருமைக்கும் உரியது இத்தொண்டை நன்னாட்டேயாகும் ஆண்டவனின் பரிபூரண அருள் பெற்ற அவ்வடியாரைச் சிந்திப்பார் பிறவிப் பிணி நீங்கப் பெறுவார் எனவே, அப்பெரியாரைப் பற்றி ஒரு சிறிது அறிதல் நலம் பயக்குமன்றோ!

திருஅவதாரம்

தமிழகத்தின் தலைநகரமாக விளங்கும் சென்னைக்கு மேற்கே பூவிருந்த வலி எனறொரு தலம் உள்ளது புராண காலத்தில் இது தாமபுரி என வழங்கப் பெற்றது பின்னா பூநதனமலி என்னும் அழகிய பெயரைப் பெற்றது நாளடைவில் பூநதனமலி என்பது பூவிருந்தவலி எனவும், பூவை எனவும் வழங்கலாயிற்று

இததலத்தில் வீரராகவச் செட்டியார் எனப்பவர் வாழ்ந்து வந்தார் இவா துணைவியார் பெயர் கமலையார் என்பது இவர்கள் தனவையிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இத்தம்பதியார்

செய்த அருந்தவப் பயனால் ஆணமகவு ஒன்று வாயத்தது ஸ்ரீவைஷ்ணவம் தழைக்க அவதரித்த அம்மகவுக்குத் திருக்கச்சி நம்பிகள் எனும் திருநாமம் சூட்டிப் பெற்றோர்கள் மகிழ்ந்தனர்

காஞ்சிப் பெருமாளின் கருணையால் அவதரித்த அம்மகவுக்குக் காஞ்சிப் பெருமாளின் நினைவாகவே திருக்கச்சி நம்பிகள் என்னும் திருநாமம் சூட்டினர்

சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னா திருக்கச்சி நம்பிகள் திருஅவதாரம் செய்தார் கி.பி. 1009-ஆம் ஆண்டு செளமய வருஷம் மாசி மாதம் சுக்கில பட்சம் தசமி திதி மிருக சோஷ நட்சத்திரம் கூடிய ரிஷப் லக்ஷிணத்தில வியாழனன்று இவா திருஅவதாரம் செய்தார்

மன மாறுபாடு

திருக்கச்சி நம்பிகள் திருஅவதாரம் செய்த காலத்தில் இருந்தே இறைவனிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட வராகத் திகழ்ந்தார் இவரது தந்தையார் இவரை வாணிபத்தில் ஈடுபடுத்தினார் ஆனால், இவரது மனம் வாணிபத்தில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை பொருள் செலவத்தைத் தேடுவதைக் காட்டிலும் அருட்செலவத்தை அடைவதிலேயே ஆவமுடையவராக விளங்கினார் தம் தந்தையார் தமக்குப் பங்கிட்டுத் தந்த பொருளையெல்லாம் ஆண்டவன் திருப்பணிக்கும், அடியார்கள் கைங்காயத்துக்குமே செலவிடலானார் தம் குலத்தொழிலாகிய வாணிபம் செய்து பொருளீட்டுவதில் அவர் மனம் செல்லவில்லை அருட்பணி செய்யவே அவர் மனம் நாட்டங் கொண்டது

நந்தவனம் அமைத்தல்

திருக்கச்சி நம்பிகளின் சிந்தை தெய்வத் தொண்டைச் செய்வதைப்

பற்றியே எண்ணி வந்தது ஒரு நாள் அவர் கனவு கண்டார் கனவில் திருமழிசை ஆழ்வார் தோன்றியருளினார் “நம்பி! நீயோ செல்வம் நிரம்பப் பெற்றிருக்கிறாய்! அழிந்து போகும் செல்வத்தைக் கொண்டு அழிவிலலாத பேரினப்பதங்கு வழிகாண முயற்சி செய் மலர் வனம் அமைத்துப் புஷ்ப கைங்காயம் செய்த பெரியாழ்வாரையும், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரையும் பின்பற்றி நட பெருமானுக்குப் பூமாலை சாததப் பூஞ்சோலை அமைத்துப் புஷ்ப கைங்காயம் செய்து பெருமாளின் திருவருளைப் பெற்றுப் பெருமையுடன் வாழ்வாயாக!” என்று கனவில் உரைத்தருளினார்

அதன்படி நம்பிகள் பூவிருந்தவலியில் நிலத்தை வாங்கி, அதனைக் காஞ்சி வரதராசரின் பெயருக்குச் சாசனம் எழுதினார் வாங்கிய நிலத்தில் வண்ண வண்ண மலர்கள் மலரும் பூஞ்செடிகளை நடநு வளர்த்தார்

மாருதீதாசன் காஞ்சிபுரம்

மலர்ச் செடிகள் வளர்ந்து மலர்களைத் தந்தன நாள் தோறும் அதிகாலை யில் மலர்களைப் பறித்து மாலைகளாகத் தொடுத்தார் தொடுத்த மாலைகளை எடுத்துச் சென்று நாள் தோறும் காஞ்சிபுரத்துக்கு நடந்தே சென்று வரதராசப் பெருமானுக்குச் சாததி மகிழ்ந்து வந்தார் பெருமாளின் மனம் மகிழ்ந்து “உவந்தோம் நம்பி!” என்று திருவாய் மலர்ந்தார்

கேசவ சோமயாஜியார் வேண்டித்

நம்பிகள் பூவையிலிருந்து புறப்பட் திருப்பெருமபுதூர் வழியாக நாள் தோறும் காஞ்சிக்கு நடந்தே

செலவது வழக்கம் வழி நடைக களைப்பத தீரத திருப்பெருமபுதூரில வாழ்ந்து வந்த ஆசிரி கேசவ சோம யாஜியார அவர்களின் திருமாளிகை யில் நம்பிகள் சிறிது நேரம் தங்கு வார நம்பிகளின் பெருமையைக் கேள்வியுற்ற சோமயாஜியார தம் மாளிகையில் வந்து தங்கும் நம்பி களிடம் தமக்குப் பிள்ளையிலலாக குறையை எடுத்துக் கூறினா தம் குலம் தழைக்கத் தமக்குப் பிள்ளைப் பேறு அருளுமபடி வரதராசப் பெரு மாளை வேண்டிக் கொள்ளுமாறு நம்பி களிடம் வேண்டிக் கொண்டார சோமயாஜியாரின் வேண்டுகலை நம்பி கள் கச்சிப் பெருமாள்ிடம் விண்ணப் பித்துக் கொண்டார்

நம்பிகளின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கேசவ சோமயாஜியாருக்கு ஆண் மகவு ஒன்றினைக் கச்சிப் பெருமாள் கட்டாட்சித்தார அமமகவே, பிற காலத்தில விசிஷ்டாதவத் தித்தாந தத்தை உலகுகருளிய இராமாநுசா எனும் பெயரைப் பெற்றது

பெருமானுடன் பேசுதல்

திருக்கச்சி நம்பிகளின் தொண்டுக குவந்த காஞ்சி வரதராசப் பெருமாள் சிலை வடிவில் நின்று அருளபுரிந்த தோடு, நேருக்கு நேராகப் பேசும் ஒப்பற்ற பேற்றையும் உவந்தருளி னா அன்று முதல் நம்பிகள் பெரு மானுடன் நேரில் பேசும் வாய்ப் பினைப் பெற்று மகிழ்ந்து வந்தார்

ஆச்சாரயரை அருள வேண்டுதல்

ஸ்ரீ வைணவ சம்பிரதாயத்தில் குரு வுக்கே ஏற்றமுண்டு ஆண்டவனோடு நேரில் பேசும் புண்ணியம் பெற்றிருந தாலும், தனக்கொரு ஆச்சாரயா இலலையே எனும் குறை நம்பிகள் உள்ளதில் இருந்து வந்தது எனவே, தனக்கொரு ஆச்சாரயரைக் காட்டி யருளுமபடி நம்பிகள் பெருமாள்ிடம் உளமுருகி வேண்டிக் கொண்டார் நம்பிகள் வேண்டுதலைப் பெருமாள்

உவப்புடன் ஏற்றார திருவரங்கத் தில் எழிந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமந் நாத முனிகளின் பெயரரான ஆளவந்தாரா எனும் வைணவத் திலகரை ஆச் சாரயராக ஏற்குமாறு திருவாய் மலாநதருளினா அதன்படி நம்பி கள் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து கால நடை யாகவே புறப்பட்டு வழியிலுள்ள திருத்தலங்களை யெல்லாம் தரிசித்த வாறே திருவரங்கம் சென்றடைந தார்

ஆச்சார்யரின் அருள யெறுதல்

திருவரங்கத்தில் பெரிய நம்பிகள் எனும் பெயருடைய வைணவப் பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார் அவர் திருக்கச்சி நம்பிகளின் பெரு மையைக் கேட்டறிந்தவர் எனவே, திருக்கச்சி நம்பிகளை அவர் முறைப் படி வரவேற்று உபசரித்தார் நம்பி கள் பெரிய நம்பிகளின் திருவடி களில் வீழ்ந்து வணங்கித் தமக்கு ஆளவந்தாரின் அருளைப் பெற்றுத் தந்து உதவுமாறு வேண்டிக் கொண்டார் திருக்கச்சி நம்பிகளை அழைத் துக் கொண்டு பெரிய நம்பிகள் ஆள வந்தார் திருமடத்தைச் சென்றடைந தார்

ஆளவந்தார் திருக்கச்சி நம்பிகளை அன்புடன் வரவேற்றார் திருக்கச்சி நம்பிகள் பெருமானுடன் நேரில் பேசும் புண்ணியம் வாய்க்கப் பெற்ற வா என்பதனை அங்குள்ளாருக்கு எடுத்துக் கூறினா “நம்பிகளைக் காணப் பெற்றது நாம் செய்த பெரும்பேறு” எனக்கூறிப் புகழ்ந தார் அத்துடன் நம்பிகளையும் ஆரத் தழுவி ஆசிரிவதித்தார் நம்பி களுக்குப் பஞ்ச சமஸ்காரம் செய்து வைத்துப் “பேரருளாளதாசா” என னும் திருப்பெயரையும் சூட்டி மகிழ்ந தார் ஆளவந்தாரை ஆச்சாரய ராகப் பெறுதற்குத் துணைபுரிந்த பெரிய நம்பிகளின் பெருங்கருணையை எண்ணி வியந்தார் திருக்கச்சி நம்பி கள்

நுனறிக் கடன

ஆளவந்தாரின் திருவடித் தொடாபை ஏற்படுத்தித் தந்த பெரிய நம்பிகளுக்குச் சிறிது கால மேனும் தொண்டாற்றித் தம் நுனறிக் கடனைத் தீரக்க நம்பிகள் விரும்பினா அதன்படி யாருமறியா வண்ணம் பெரிய நம்பிகளின் வீட்டு மாடுகளை மேய்க்கும் சேவகம் பெற்றுப் பணி புரிந்து வந்தார் மழைக் காலத்தில ஒருநாள் இவரை அடையாளம் கண்டு கொண்ட பெரிய நம்பிகள் திருக்கச்சி நம்பிகளின் பணிவிடைக்கு உள்ளம் உருகினா அன்று முதல் மாடு மேயக் கும் பணியை மேற்கொள்ள வேண் டாமென்று மனரூடிக் கேட்டுக் கொண்டார்

ஆல்வட்டத் திருப்பணி

திருவரங்கத்திலேயே தங்கியிருந்து திருவரங்கப் பெருமானுக்கு ஆல் வட்டத் திருப்பணி (கவரி வீசுதல்) செய்ய எண்ணினா திருவரங்கப் பெருமாள்ிடம் தம் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தினா காவிரிச் சோலை சூழப் பெற்றிருந்ததலால் திருவரங்கம் குளிராசரியாகவே இருப்பதாகவும் ஏழுமலை சென்று வேங்கடவனுக்கு அத்திருப்பணியைச் செய்யுமாறும் திருவரங்கநாதன் பணித்தருளினா அதன்படி வேங்கடம் சென்று திரு மலைவாசனிடம் தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார் தேனா பூஞ்சோலை சூழப் பெற்றிருக்க குளிராசரியாகவே திரு வேங்கடம் இருப்பதால், யாக குண் டத்தில் அவதரித்த காஞ்சி வரத் தராசப் பெருமானுக்குத் திரு ஆல்வட் டம் வீசும் திருப்பணி செய்தல் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று வேங் கடவன் அருளினா எனவே, நம்பி கள் காஞ்சிக்கு வந்து திருவால்வட்டக் கைங்காயம் புரிந்து வந்தார்

பேரருளாளனின் அறபுதச் செயல்கள்

திருக்கச்சி நம்பிகளின் பெருமையை உலகுகருணாததப் பல அறபுதச் செயல்களை நிகழ்த்தினா வரதராசப்

பெருமான ஒரு முறை ஆயிரம் தனிகைகளைத் திரைச் சீலைகளுள் னிருந்தவாறே பெருமான அமுது செய்து நம்பிகளுக்கு நோந்த பழியைப் போக்க அற்புதம் நிகழத் தினா

மற்றொரு முறை நள்ளிரவுக்குமேல் சந்நிதியை விட்டு வெளியில் வந்த நம்பிகளுக்குச் சிஷ்யன உருவில் குடை பிடித்து வந்து நம்பிகள் மழையில் நனையாவண்ணம் அருள் புரிந்து மறைந்தாரா

நம்பிகளுக்கொரு சீடன அவன பெயர் வரதன் வேறொரு நாள நம்பிகள் நள்ளிரவு வரை திருஆலவட்டக் கைங்காயம் செய்து கொண்டும், பெருமானுடன் வெகு நேரம் உரையாடிக் கொண்டும் இருந்தாரா பின்னா, தன் மாளிகை செல்லக்கருதி வெளியே வந்தாரா எங்கும் ஒரே இருட்டு எனவே, தீவட்டி கொண்டு வருமாறு வரதனைக் கூவியழைத்தாரா வரதனோ ஒரு மூலையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தானா எனவே, பெருமானே வரதன் வடிவில் வந்து தீப பந்தம் பிடித்து வழிகாட்டிப் பின்னா மறைந்தருளிஞா பகவானே தனக்குப் பணி செய்தாரா எனபதையறிந்த நம்பிகள், அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பெரிதும் வருந்தினா அதற்குப் பரிகாரமாகத் தலயாததிரை செய்யப் புறப்பட்டு விட்டாரா பல தலங்களுக்குச் சென்று விட்டுப் பின்னா காஞ்சிக்கே மீண்டு வந்தாரா

இராமாநுசுருக்கருள் புரிதல்

காஞ்சியில் தங்கியிருந்த நம்பிகளைக் காண இராமாநுசர் விரும்பினா யாதவபரகாசரிடம் மாணுக்கராக இருந்து, பின்னா அவரை விட்டு நீங்கிய இராமாநுசர் நம்பிகளை

ஆசாயராக ஏற்றா தன் இலலத்துக்கெழுந்தருளித் திருவமுது செய்யுமாறு நம்பிகளை வேண்டிக் கொண்டாரா நம்பியும் அவ்வாறே எழுந்தருளி அமுது செய்தாரா இராமாநுசரும் நம்பிகளுடனே தங்கியிருந்து முறையாகப் பல கலைகளையும் பயின்று வந்தாரா நம்பிகளை ஆசாயராகப் பெற்ற இராமாநுசரின மனத்தில் ஐயங்கள் சில தோன்றலாயின அச்சந்தேகங்களுக்குரிய விடைகளைத் தேவராசப் பெருமானிடம் கேட்டுத் தனக்கருளுமாறு இராமாநுசர் நம்பிகளை வேண்டிக் கொண்டாரா

பெருமான அருளிய ஆறு வாததைகள்

இராமாநுசரின சந்தேகங்களைத் தெளிவுபடுத்தும்வாறு வரதராசப் பெருமானிடம் திருக்கச்சி நம்பிகள் வேண்டிக் கொண்டாரா பெருமானும் நம்பிகளின் வேண்டுகோளின்படிப் பதிலுரைத் தருளிஞா

1 நாமே (நாராயணனே) பரம்பொருள்

2 ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் வேறு வேறு எனபதே சித்தாந்தம்

3 மோட்சத்திற்குச் சரணாகதியே சிறந்த சாதனம்

4 அந்நிம் காலத்தில் நம்மை (நாராயணனே) நினைக்க வேண்டும் எனபதிலை

5 பிறவியின் முடிவில் வைகுந்த பதவி சித்திக்கும்

6 பெரிய நம்பிகளை ஆச்சாரயராக ஏற்கவும்

இதனால் இராமாநுசரின ஐயங்கள் நீங்கித் தெளிவு பிறந்தது

திருநாடலங்கிரித்தல்

பாகவதாக்குக்குப் பணிவிடை செய்வதும், ஆச்சார்யரின் அருளைப்

பெறுவதுமே முத்திகுரிய நெறியென்று உணர்ந்து அதன்படிச் சில காலம் நம்பிகள் வாழ்ந்து வந்தாரா பெருமானுக்கு வழக்கமாகத் தொண்டு புரிந்து வருங்கால, ஒரு சமயம் நம்பிகளைத் தான் பிறந்த பூவிருந்த வல்லிக்கே சென்றிருக்குமாறு பெருமான நம்பிகளுக்கு எடுத்துரைத்தாரா அவ்வாறே நம்பிகள் பூவைக்குத் திரும்பிச் சென்றா அங்கிருந்த அடியார்கள பலராகக் கூடி நம்பியைப் பெருஞ்சிறப்புடன் வரவேற்றனா அன்றிரவு திருவரங்கப் பெருமான, திருவேங்கடநாதன், வரதராசப் பெருமான ஆகிய மூவரும் நம்பிகட்குச் சேவை தந்தனா தங்களுக்கும், நம்பிகட்கும் திருச்சிலைகளை நிறுவிக்கோயிலெழுப்பும்வாறு அவ லூபப் பெருமக்கள் கனவில்தோன்றிப் பெருமான மூவரும் கட்டளையிட்டனா அவ்வாறே திருக்கோயில் எழுப்பப்பட்டது

பின்னா நம்பிகள் காஞ்சிபுரம் திரும்பி வந்து கைங்காயம் செய்து வந்தாரா நம்பிகள் 'தேவராஜஷடகம்' என்னும் பாமாலைப்பாடியப் பெருமானைப் பரவிஞா பெருமானும் மனமுவந்து அவருக்குத் தீர்த்தப் பிரசாதம், பரிவட்டம், ஸ்ரீசட்கோபன ஆகிய வரிசைகளை அருளி நம்பிகளை மடத்திற்குச் செல்லுமாறு பணித்தாரா

தன் மடத்திற்குத் திரும்பிய நம்பிகள் தம் ஐம்பத்தைந்தாம் வயதில், தன் ஆச்சாரயனாகிய ஆளவந்தாரின் திருவடிகளைச் சிந்தித்தவாறே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிஞார் திருக்கச்சி நம்பிகளின் வாழ்க்கை வைணவ அடியார்கட்கெல்லாம் சிறந்த வழிகாட்டி எனபதில் ஐயமுமுண்டோ!

✽

முன்னுரை

ஆழகடவில் ஸஞ்சரீகுகும முததுச சிபபிகள அணைத்திலும் முததுக்கள தோனறுவதிலலை அவைகள மேலே மிதகுகும போது காமேகத்தின மழைத்துளிகள் அசசிபபிகளின உள்ளே புகுந்தால் அததுளிகளே முததுக்களாகின்றன அமமழைத்துளிகளிலும் ஸவாதி நகூத்திரவேளே யில் முததுச சிபபியில் புகும மழைத்துளிகளே நனமுத்துகளாகப் பரிண மிக்கின்றன இது இயற்கையின அறுபுதசசெயல அவவாறே பரந்த காலத்தில ஏதோ ஒரு கால விசேஷத

சாரியாய தமமை வணங்குகும மக கஞகுகு இகபர சுகங்களை அளித்து வருபவா ஸ்ரீராகவேந்திர ஸவாமிகள்

அவதாரம்

எளிய மனிதராயப் பிறந்து, புனித தெய்வமாக விளங்குகும அந்த மகான வாழ்க்கையிலேதான் எத்தனை அற புதங்கள்! எத்தனை தத்துவங்கள் ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸவாமிகள் பூமியிலே மூன்று பிறவிகள் எடுத்தாரா முதல பிறவிதான் நரசிம்ம அவதாரத்தின மூலமாக இரணய கசிபு என்ற அரக களை ஸமஹாரம் செய்ய அவனுடைய மகனாகப் பிறந்த நாராயண பகதான ஸ்ரீமன பிரகலாதன இரண்டாவது பிறவி திருமலை தெய்வம் வேங்கடா ஜலபதியை ஆராதித்து அவருடைய திருவடி அடைந்த யதிராஜா என்ற ஸ்ரீ வியாசராயா மூன்றாவது பிறவி தான் ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸவாமிகள்!

விஜய நகரத்தை தலைநகராகக் கொண்டு 15-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தென் மண்டலத்தை ஆண்டு வந்த கிருஷ்ணதேவராயா காலத்தில் மாதவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சோந்த திமமண்ப்பட்டா கோபிகாமபாள என்ற இந்த தம்பதிகளுக்கும் வெகு காலம் வரை ஸந்ததி இல்லாமல் ஏக்கமுற்றிருந்தனர்

பொருந்திய முகப்பொலிவுடன் குழந்தை பிறந்தது பெற்றோர் அக குழந்தைக்கு 'வேங்கடப்பட்டா' எனப் பெயரிட்டனர் நாளொரு மேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாகவளர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகளை அடைந்த தம் மக மகனுக்கு அக்ஷராபயாஸம் செய்து வித்தார தந்தை பிறகு வேங்கட பட்டா தமது தமையனாரான குரு ராஜரின் மூலமாக லக்ஷ்மி நரஸிம் ஹாசசாரி எனப்பவரை குருவாக ஏற்று முறையே காவியங்கள், நாடகங்கள், அலங்கார சாஸ்திரம், தாக கம், வியாகரணம் முதலான சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் வெகு விரைவில் அபயஸித்தப்பின் மதவ ஸிந்தாந தரீயாக வேதாந்த விதையையும் கற்று மிகக் வேதாந்தியாகத் திகழ்ந்தார்

விவாஹம்

வேங்கடப்பட்டா யுகத் வயதை அடைந்தமையால் அவரது தமையனாரான குருராஜா புவனகிரியில் வசித்து வந்த ஒரு அந்தணரின் குமாரத்தியான ஸரஸவதிபாய என்னும் கன்னிகையை அவருக்கு விவாஹம் முடித்து வைத்தார்

பரிமளாசாராயா

கிருஹஸ்த தாமதத்தை ஏற்ற பிறகும வேங்கடப்பட்டரது ஞானத்தாகம்

மந்த்ராலய மஹாத்மியம்

தில் மட்டுமே மஹான்கள் இப்பூவுலகின் கண் தோன்றுகின்றனர் அதற்கைய மஹான்களில் பலா உலக வாழ்க்கையில் நிலையாமையை மக்களுக்கு உபதேசித்து அவர்கள் பிறவா நிலையை அடைவதற்காக உதவுகின்றனர் ஆனால் நிலையிலா இவ்வுலக வாழ்க்கையிலும் மக்களின் இன்னல்களுக்கு அருமருந்தளித்து இம்மையையும் பயனுடையதாகச் செய்து மறுமைக்கும் வழிகாட்டத் தோன்றிய மஹா புருஷர்களில் ஒருவராக இன்று மந்த்ராலயத்தில் பருந்தாவன் ஸஞ

இவர்களின் குல தெய்வம் வேங்கடாசலபதி எனவே இததம்பதிகள் திருப்பதி சென்று வேங்கடேசனைத் தரிசித்து பகவானுக்குச் சேவைசெய்து வந்தனர் 'எல்லாம் வல்ல திருவேங்கடமுடையனுடைய அனுகிரஹத்தால் 1581-ம் ஆண்டு பாலகுண சுகல சபதமி குருவாரம் மிருகஸீராத்ரத்திரத்தில தெய்வாமசம்

திரு என் ராமகிருஷ்ணன்,
சேலம்

தீரவில்லை எனவே புவனகிரியில் இருந்து குமபகோணம் சென்று, அங்கு பெரும் ஞானியாய் திகழ்ந்த சுதீந்திர தீர்த்தா என்ற ஸவாமிகளிடம் 'ஸ்ரீமந்த்ராலய ஸுதா' என்னும் சாஸ்திர பாடம் படித்து வந்தார் சுதீந்திரா ஒரு நாள் 'ஸ்ரீராமன் நியாய சுதா' என்ற நூலிருந்து பாடங்களை நடத்தி கொண்டு இருந்தார் அதில சில பாடல்களுக்கு விளக்கம் கூறி வரும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பாட்டுக்குரிய பொருள் அவரு

(29-ம் பக்கம் பார்க்க)

வைணவ வினா - விடை

விதவான ஸ்ரீ உ வே தஞ்சை என. எஸ் தாதாசாயா

வைணவ ஆகமங்கள் பற்றிய விவரணம் என்ன?

ஸ்ரீதேசிகன திருவுள்ளப்படிக்கு 'வைணவம்' எனபதற்கு இருபொருள்கள் உண்டு 'வேணு' என்றால் மூங்கில் எனப்பொருள் அதன் அடிப்படையில் ஸ்ரீ வைணவர்கள் மூங்கிற குடியைச் சார்ந்திருக்கலாம் மற்றும் மூங்கில் நிழலில் ஒதுங்கி இருப்பவா எனவும் முதல் பொருள் இரண்டாவதாக ஒரு வகையில், எங்கும், மறைமுகமாகவும் பரந்த சமயம் எனவும் பொருள் இப்பொருளில் தான் ஸ்ரீ வைஷ்ணவம் என்ற சொல் அமைப்பு உள்ளது

ஸ்ரீ வைஷ்ணவம் வேத நெறிக்கும், ஆகம நெறிக்கும் ஒரே சீரான மதிப்புத்தரும் சமயம் அதனால், இவர்களைச் சித்தாந்த நிஷ்டர்கள், ஸாத்வதா, பகவாக்கள் என அழைப்பார்கள் பழம் தமிழ் நூல்கள் இவர்களை முக்கோற பகவாக்கள் எனவும் அழைக்கும் முக்கோற பகவாக்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவத் துறவிகளாவார்கள்

ஸ்ரீ வைணவ ஆகமத்தில் மந்தரம், தந்தரம், சிலபம், அபிநயம், ஆயக்கைகள் அடங்கி இருக்கும் இந்த நூல், மேலும் ஆராய்ந்தறிய வேண்டிய பல நவீன, விக்ரான ஆராய்ச்சிக்கு மிகவும் உதவும் திருமால் திருவுருவங்களில் காணப்படும் முத்திரைகளான அபயம், ஞானம், சித், கடிஹஸ்தம் போன்றவைகளை அபிநயக் கலையின் வழியில் விளக்கும் முத்திரை என்றால் மோதிரத்தின் எழுத்து, நம்பிக்கை, மகிழ்ச்சி, அடையாளம் எனப்பொருள்கள் விஷ்ணு ஸமஹிதை மக்களைப் பயமின்றிக் காப்பாற்றிப் பல அரிய கருத்துக்களை விளக்கும் நூல் ஆகமம் என்றது 'தந்தரம்' (செய்யும் முறை) இதன் களஞ்சியமே ஆகமம் என்றும் அந்நூல் கூறும் வராக தந்தரம்-14 விதயா ஸ்தானங்களில் ஒன்றாய்த் திருமாலைப் பற்றிய அரிய கருத்துக்களைக் கூறுவதே வைணவ ஆகமம் என்றது 'ஸமருதிச்ச தந்தராதயா' என்ற செய்யுள்படிக்கு 'நிகமங்கள்' என்றழைக்கப்படும் வேதங்களின் நெறியைப் பின்பற்றும் இயல்புள்ளதே ஆகமங்கள் எனவும் உணரலாம்

சாங்கய மதத்தையும் தந்தரத்தில் சோப்பதுண்டு ஆகமங்களுக்குத் தந்தரம் அதாவது செயல் முக்கியம் வைணவ ஆகமங்கள் பாஞ்சராதரம்,

வைகானஸம் என இரு வகைப்படும் பொதுவாக ஆலய வழிபாடு நாட்டின் நலனில் நாட்டம் கொண்டது ஆதலால் ஆலய வழிபாட்டை 'பராராதம்' எனவும், வீடுகளில் தனிப்பட்டச் செய்யும் வழிபாட்டை 'ஸவாராதம்' எனவும் அழைப்பார்கள்

கோயில்களிலும், வீடுகளிலும், செய்யப்படும் விஷ்ணு விகிரகத்தின், அதாவது அர்ச்சாபிம்பத்தின் தத்துவங்கள், அமைப்புகள், வழிபடும் வகைகள், ஆலய அமைப்பு, திருவிழாக்கள், ஸம்பரோக்ஷணம் முதலியவை பற்றி அழகாக விளக்கும் நூல்தான் ஆகமம் இது சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ளது ஆகமங்களில் பூஜை செய்பவாக்களின் பகதி, சிரத்தை, வழிபாட்டால் விளையும் நன்மைகள் ஆகியவை விவரிக்கப்படும் உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொண்டால் பாதமஸம்ஹிதையில்

“யா மூர்த்தி, யேன மந்தரேண யாதருசேன

அதிகாரிண |

பரதமே கலபனே ஸைவ தவிதீயே கலபநே பவேத் ||
மந்தராதிக்காரீ மூர்த்திணம் வயதயயே கலபனேபுந ||
நருணம் நரபதேச்சாபி ராஜ்யஸ்ய, ச பவேதக்ஷய ||
பராஸாத மண்டபாதினம், போகதார கைடபதவிஷ ||
யே மூடமதய பரேதய நிரயேஷு நிரதயயா ||

எனக் கூறப்பட்டமாதிரிச் செய்யுள்களைக் காணலாம் இச்செய்யுட்களின் சுருக்கமான கருத்துக்களாவன பழைய ஆலயங்களுக்குத் திருப்பணிச் செய்தாலும் சரி, புதிதாக ஆலயங்களை நிரமாணம் செய்தாலும் சரி பலன் ஒன்றுதான் இருப்பினும் பழைய ஆலயங்களின் திருப்பணியே சாலச் சிறந்ததாகும் ஜ்ஞானமான ஆலயங்களில் ஸம்பரோக்ஷணம் என்ற திருக்குட நீராட்டம் செய்தால், முன்பிருந்த கடவுள் வடிவம், பின்பற்றிய சாஸ்திர பூஜை முறை, அர்ச்சகர்கள் ஆகம் பூஜை முறை முதலியவைகளை நமமிச்சையில் மாற்றக் கூடாது அதாவது ஒரு ஆலயத்தில் பாஞ்சராததிர முறை முன்பு பின்பற்றப்பட்டிருப்பின், அதையேதான் அங்குப் பிறகும் நீடிக்க வேண்டும் பழைய ஆலயங்களில் இவைகளை மாற்றம் செய்து ஆகம நெறியைவிட்டுத் தோன்றியபடி கோயில் பூஜைகளைச் செய்தால் நாடு ஆளுபவர்கள், மக்கள் இவர்களுக்குத் தீங்கும் ஏற்படும் மற்றும் விஷ்ணு பூஜை, திருவிழாக்கள் இவைகளுக்காக முன்னோக்கால ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலம், சொத்துக்

களை யதேசசையாகத் தனக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் மற்றும் ஆலய மூர்த்தங்களுக்கும், பொருள்களையும் திருடுவதும் மிகவும் கெடுதலை நாளடைவில் விளைவிக்கும் தாம் சாஸ்திரங்கள், ஆலயத்திலுள்ளனெய விளக்குகளைத் திருடுபவன் கரப்பான பூச்சியாகப் பிறப்பன் என்று கூறுகின்றன 'தைவஹருத் தைலபாயீ ஸயாத்' எனபது தாம் சாஸ்திர வாக் கியம்

'முகதிகு முதலீடு' எனபது ஒரு பழமொழி இதன்படிக்கு எவன் தனஞ்ஞையினர் அளவில் விஷ்ணு பூஜைக்காக நிலம், தேசாநதிரிகளுக்கு உணவு அறக் கட்டளை, அணிகள் தந்து, திருவிழா, பூஜை முதலியனச் சரிவர நடக்கப் பொருள் உதவி செய்கிறானோ, அவன் குடும்பம் முதலீட்டின் வட்டி நீடித்த சிறப்புடன் வாழும் அவனும் நல்லுலகை அடைந்து, தனது பிறவிப் பிணியை அறுப்பன் கருட புராணத்

தில்-'சதாபராத ஸதோத்திர'ப் பகதியில்-ஆலயங்களில் கடவுள் முன் நடந்து கொள்ளக் கூடாத பிழைகள் நூறு கூறப்பட்டுள்ளன ஆலயத்துக்குள் குளிப்பது, எண்ணெயத் தேயத்துக் கொள்வது, சீட டாடுவது மற்றும் தகாத செயல்கள் புரிவது, குப்பைக் கூளங்களைப் போட்டு அசுத்தப்படுத்துவது, ஓடுவது, வீண வம்படிப்பது முதலியன செய்வது நிச்சயம் செய்பவன் வாழ்வைக் கெடுக்கும் இறந்தபின் நரக யாத்நையையும் நிச்சயம் தரும் இந்த ஆலயங்களின் அருகில் மலஜலம் கழித்தலோ, ஆலயத்தில் உறக்கமோ செய்தல் கூடாது பூஜை முறைகளும், மக்களின் நடத்தையும், பகதி சிரத்தையும், சரிவர இருந்தால்தான், அங்குள்ள கடவுள் பிம்பத்தில சுகதி வளரும் நிலைதும் இருக்கும்

“ஸாவஸ்ய, பூதஜாதஸ்ய, ஹிராதமாஸதிதோபிஸன் |
மந்தரவீர்யாச்சமாகாதமயாத ஸதாபகஸ்ய
குரோஸ ததா |

ஓம் ஸ்ரீமாத்ரே நம

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ திருமுருக சிவபானந்தவாரியார்

மற்றும் பல மகான்களால் ஸ்ரீமுகமும் ஆசியும் அருளப் பெற்று நவசக்தி நிலையத்தாரால்

உருவாக்கப்படும் பூஜைக்குரிய யந்திரங்கள்

1	ஸ்ரீ மகாமேரு 16x16, 10x10, 6x6, 4½x4½ செ மீ	14	ஸ்வரண் ஆகர்ஷண பைரவர் 8x8 செ மீ	125/-
	(விசை கடிதம் மூலம் தெரிவிக்கப்படும)	15	லக்ஷ்மிகுபேரன் 8x8 செ மீ	125/-
2	ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி மஹாயந்திரம் 24x24 செ மீ	16	மற்றைய யந்திரங்கள் விசை 8x8 செ மீ	125/-
3	ஸபதஸ்தி மகா நவவர்ணம் (54 இதழ்கள்) 24x24 செ மீ	17	எலக்ட்ரானிக் காப்பர் பேங்கிள்ஸ்	20/-
		18	ஒரு பக்கம் ஸுதர்ஸனமும் மற்றொரு பக்கம் திருஷ்டி நிவர்த்தியும் கொண்ட பதக்கம்	60/-
4	மகாசுதர்ஸனம் மற்றும் மற்றைய யந்திரங்கள் (16 செ மீ x 16 செ மீ) ஒவ்வொன்றும்	19	கண் திருஷ்டி நிவர்த்தி யந்திரம் (சட்டத்துடன்)	55/-
5	ஸ்ரீ சக்ரம் 8x8 செ மீ	20	மற்றைய பதக்கங்கள் (ஒவ்வொன்றும்)	55/-
6	ஸ்ரீ சக்ரம் 5x5 செ மீ	21	ஒரு பக்கம் ஐயப்பனின் திருவுருவமும் மற்றொரு பக்கம் ஐயப்ப சன்னிதானமும் கொண்ட பதக்கம்	55/-
7	ஸ்வயம்பவரா 8x8 செ மீ	22	ததாத்ரேய யந்திரம் (வண்டிகளுக்கு)	
8	கார்த்தவீர்யார்ஜுனர் 8x8 செ மீ		தீய விசைகளைக் களைய	40/-
9	ஸர்வ ஜன மன தான ஆகர்ஷண யந்திரம் 8x8 செ மீ	23	வெள்ளி இழையினால் கோர்க்கப்பட்ட ஓரிஜனல் ருத்ராக்ஷமாலை மற்றும் ஸ்படிகமாலை ஒவ்வொன்றும்	275/-
10	அஷ்டலக்ஷ்மி யந்திரம் 8x8 செ மீ	24	வெள்ளி இழையினால் கோர்க்கப்பட்ட துளசிமணி மாலை (54 மணிகளைக் கொண்டது)	90/-
11	மகாலக்ஷ்மி 8x8 செ மீ	25	வெள்ளி இழையினால் கோர்க்கப்பட்ட தாமரை மணி மாலை (54 மணிகளைக் கொண்டது)	125/-
12	மச்சயந்திரம் 8x8 செ மீ			
13	தஸமகாலித்யா (10 யந்திரங்கள்) ஒவ்வொன்றும்			125/-

மேற்கூறிய பொருட்களைத் தவிர வேறுபல 108 யந்திரங்கள் எங்கள் நவசக்தி நிலையத்தில் கிடைக்கும் கோயில்களுக்கு, வீடுகளில் உள்ள பூஜை அறைகளுக்கு, மற்றும் சிரம சமய வழிபாட்டுக்கூடங்களுக்கு வேண்டிய யந்திரங்களும் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு யந்திரத்தின் விசை ரூ 101/- இலவச விசைப்பட்டியலுக்கு 50 பைசா தபால் தலையுடன் கீழ்க்கண்ட முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள் வெளிநாட்டு சரக்கான்கள் 25% அதிக விசையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

விஸ்வகர்மக்ருஷ்ண ஸ்வாமிஜி ஸ்ரீ எஸ் டி முருகபூஷணம்

ஸ்ரீவித்யா உபாசகா & தலைவா நவசக்தி நிலையம்,

153, வாயிடஸ ரோடு, (ஸ்டேட் பேங்க் எதிரில்) கோபாலபுரம்,

சென்னை-600086 தொலைபேசி 472013

[ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழில் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளுதல் வேண்டும்]

“லோகாஸ சமஸ்தாஸ சுகிஞே பவநது”

எனபது பதமஸமஹிதையின செய்யுள் திருமால் எங்கும் இருப்பினும் ஆலய வழிபாட்டு முறை, மந்திரங்களின் சக்தி, ஆலயக் கட்டளைகள் ஏற்படுத்தியவர்களின் பக்தி, அாச்சகர்களின் தூயமை இவைகளால் பிம்பத்தில சக்தி ஒங்கி நிலைத்திருக்கும் இவைகளில் குறை ஏற்பட்டால் 'கலெள பஞ்ச ஸஹஸ ராந்தே, விஷ்ணு தயஜதி மேதினீம்' என்ற செய்யுள்படிக்குத் திருமாலின் ஸாநந்தியமும், சக்தியும் குறையும் எனபது இந்தச் செய்யுளின் ஸாரம் அரச மரத்தின் உள்ளே அனல் சக்தி அதிகம் எனபார்கள் ஆனால் அந்த அனல் சக்தியானது முயன்று கடைநதால்தான், நமக்கு நேரில் கிடும் எனபது போல, பஞ்ச லோகம், தாமிரம், பொறுக்கி எடுத்த கற்சிலை, தங்கம், வெள்ளி மரம் முதலியவைகளால் முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட திருமாலின் பிம்பங்களில் மந்தரம் தந்தரம் அருளாளர்களின் பாடல்கள் பூஜை முறை, பக்திச் சிரத்தை முதலியவைகளால் இவைகளில் மிகப் பழங்காலம் கொண்டு தேக்கி வைக்கப்பட்ட அருட சக்தி பக்தர்களைக் காகும் இவ்வகையில் சாம் வேதம், ஸகாந்தம் முதலிய தைவிக நூல்களில் 'யதா தேவதாயதனா கம்பந்தே தைவதப் பரதி மாஹஸந்தி எனபன போன்ற வேத அருளவாக்குகள் உண்டு இதன்படிக்கு ஆலயத்திருமால் பிம்பங்களில் சிலபசாஸ்திரம் நனகு அறிந்து, நியம் நிஷ்டையுடன் கூடி, அனுபவ ஞானத்துடன், பக்தி பூண்டு ஆகம் நெறியை நனகு அறிந்த ஸதபதிகளின் மூலம் திருமால் திருமுகத்தில் அமைதியும், அருட சக்தியும், அழகும் மிக மேற்பாபாவை நோப்பாபாவை இன்றியும், சிரித்த முகமின்றியும், கிங்கிணி வாய் போன்ற திருக்கண் அமைப்பும் கொண்ட வடிவங்களை ஜலாதி வாஸம் செய்து அமைக்க வேண்டும் எனபா திருமாலின் திருக்கண்ணின் நோப்பாபாவையினமூலம் பெருகும் அருட சக்தியைத் தாங்கும் ஆற்றல் ஒரு சாதாரண மனிதருக்கு இல்லையானபடியால் திருமாலின் கடைக்கண் பாராவையும் நீர் ஊற்று போல சற்றுக்கசியும் கீழ்ப்பாபாவையும்தான் நம்மளவில் அனுகூலமாகும் அதனால்தான் திருமால் ஆலயக் கருவறைக்கு நேரிடையில் செல்லாமல் பரதக்ஷிணமாகப் பக்கவாட்டின் வழியாக விஷயமறிந்தவர்கள் செல்வார்கள் வழிபடும் பொழுதும் பக்கவாட்டில் நின்றுதான் தரிசனம் செய்வார்கள் இதைத் திரு

வுள்ளத்தில் கொண்டுதான், ஆண்டாள் திருப்பாபாவையின் 'கிங்கிணிவாய் செய்த தாமரைப் பூப்போலே செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ' என அருளின பகவானுடைய இதற்கைய பாபாவையைத்தான் 'அம் கண் கொண்டு நோக்குதல்' எனபா இதற்கு விதிவிலக்காகச் சில திருமால் ஆலயக் கருவறை தொலைவிலிருந்தே நோப்பாபாவைக்கு அமைந்திருக்கும் இதனை 'மாடக் கோயில்' எனபார்கள் மற்றும் விஷ்ணு மூர்த்தங்களைத் திருக்கோயில்களின் பிரதக்ஷிணம் சுற்றி வந்தே தரிசிக்க வேண்டும் நேரிடையாக நுழையக் கூடாது

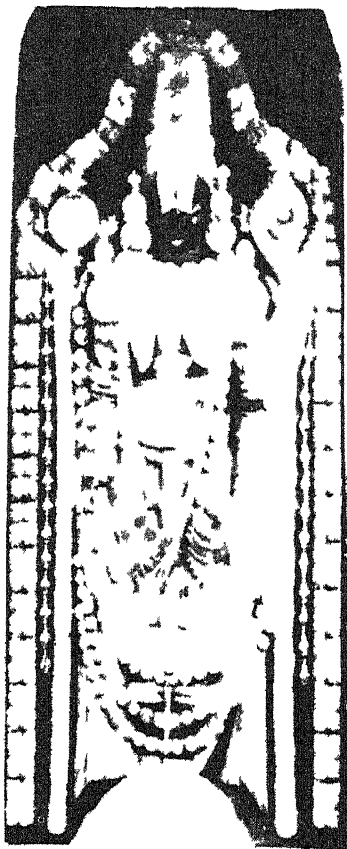
ஸ்வயம் வயகதமல்லாத ஆலய மூர்த்தங்களை, முதன் முதலில் நிரமாணம் செய்யும்பொழுது, சிறந்த ஸதபதிகளின்மூலம், சிலா பிம்பங்களான மூல பிம்பங்களை ஆண கற்களைக் கொண்டு ஆண வடிவங்களைப் பெண் கற்களைக் கொண்டு பெண் வடிவங்களையும் அலியான கற்களைக் கொண்டு கோபுரம், மண்டபம், பிராகாரம், தூண்களையும், ஆகம் முறைப்படிக்கு நேரம், காலம் பார்த்து அமைக்க வேண்டும் எனவும் வைணவ ஆகமங்கள் கூறும் இவ்வாறு பிம்பக் கற்களைக் கண்டு பிடிப்பது விஷயமறிந்த திறமையான சிற்பிகளால்தான் இயலும் வீடுகள் கட்டுவதற்கும் வாஸ்து லக்ஷணம் பொருந்தி இருக்க வேண்டும் ஆலயத்தின் அடிக்கு வாஸ்து புருஷன் தேவதை சேரன் செங்குட்டுவன் என்ற பழம் சேர மன்னன் கண்ணகிக்குச் சிலை எடுத்த பொழுது மலைகள் மிகுந்த தனது மலையாள் நாட்டைவிட்டு இமயத்திலிருந்து கல பொறுக்கி வந்த செய்தியை மனதிற கொள்ள வேண்டும்

தவறான கற்களைக் கொண்டு முறை கேடாக, பக்தி சிரத்தையின்றிச் சமைக்கப்பட்டத் திருமால் பிம்பங்கள் சில சமயம் நடுங்கும் சிரிக்கும் இதனால் நாட்டில் சிதைவும், நில நடுக்கமும், வெள்ளச் சீரழிவும் ஏற்படும் கோயில்களில் நடக்கும் பிரமமோத ஸ்வத்தின் தேரோட்டமும் புஷ்கரிணிகளில் தெப்பத் திருவிழாவும், கோயிலின் வருவாலிருந்து கோடையில் கோவிலுக்கருகில் தண்ணீர்ப்பந்தல் ஏற்படுத்தி 'நீரமோடி' விடாய் கொண்டவா்களித்தல் முதலிய பணிகள் நாட்டில் நல்ல மழை பொழியச் செய்யும் எனபது தம் முன்னோ நம்பிக்கை

(தொடரும்)

முதலாழ்வார்கள் காட்டும் திருமலைக் காட்சிகள்

இக்காட்சிகளைக் காண்பதற்குமுன் இம்முன்று பகத மணிகளைப்பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு ஒருவரை ஒருவா அறியாது ஒடித்திரியும் யோகிகளாக இருந்து வந்த இவர்களை எம்பெருமான திருக்கோவலூரில் ஓர் இரவில் சந்திக்க வைத்த வரலாற்றை நாம் அறிவோம்

நீயும் திருமகளும் நின்றாயால்
குன்றெடுத்தப

பாயும் பனிமறுத்த பண்பாளா'—

வாசல

கடைகழியா உளபுகா காமாபூங்

கோவல

இடைகழியே பற்றி இனி

(முத திருவந் 86)

(குன்று-கோவா ததனம் பாயும்-
சொரியும், பனி - மழை மறுத்த -
தடுத்த, வாசல கடை-வாசலுக்கு
வெளியே, கழியா - வெளிப்படடுப

போகாமல உள புகா-உள்ளே புகா
மலும் இடைகழி-நடுக்கட்டு)

எனபது இந்நிகழ்ச்சிக்கு அகச்
சான்றாக அமைகின்றது பரபகதிகுப
பொய்கையாழ்வாரும், பரஞானத்
திறகுப பூதததாழ்வாரும், பரமப்
பகதிகுப பேயாழ்வாரும் எடுத்துக்
காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றனா என
பது வைணவப் பெருமக்களின்
கொள்கை இந்த மூன்று நிலைகளும்
முத்தியிலே உண்டாகக் கூடியவையே
யாயினும், மயாவற மதிநலம் அருளப்
பெற்ற ஆழ்வார்கட்கு இருள் தருமா
ஞாலத்தில் இருக்கும்போதே எம்
பெருமான திருவருளால் விளைந்தன
எனபது அவர்களின் நம்பிக்கை

இன்னொரு கருத்தும் ஈண்டு நினை
வில் கொள்ளத் தக்கது வைணவத்
தத்துவம் சித்து, அசித்து, ஈசுவரன்
என்று மூவகைப் பட்டிருக்கும்
இதனைத் 'தத்துவத் திரயம்' (திரயம்-
மூன்று) என்று வழங்குவா வைணவப்
பெருமக்கள் சித்தும் அசித்தும்
ஈசுவரனுக்கு உடலாக அமைந்திருக்
கும் இந்த உறவினைச் 'சரீர-சரீரி
பாவனை' என்று போற்றியுரைப்பா
அப்பெருமக்கள் அசித்தும் எம்பெரு
மான படைப்பாதலால் அதுவும் வழி
பாட்டிற்குரியது

சென்று சோதிரு வேங்கட மாமலை

ஒன்று மேதொழ நமவினை ஓயுமே

(திருவாய 3-3-8)

என்ற நமமாழ்வாரின் கருத்திற்கு
இஃது அரண செய்வதாக அமைகின்
றது அசித்தின் பெயரைச் சொன்ன
வுடனேயே எம்பெருமான மன
மகிழ்ந்து நமக்குத் திருவருள பாலிக்
கும் பெருமை பேசப் பெறுகின்றது

திருமா லிருஞ்சோலை

மலைஎன்றேன, என்னத

திருமால் வந்துஎன

நெஞ்சநிறையப் புகுந்தான

(திருவாய 10 8 1)

என்ற திருவாயமொழி இதற்குச்
சான்றாக நிற்கின்றது எனவே, அசித்
தாகிய வேங்கடமலையில் சில காட்சி
களைக் காண்டலும் இறையநுபவம்
பெற்றதாக அமைகின்றது இத
தகைய பல அழகிய காட்சிகளை முத
லாழ்வார்கள் காட்டிச் செல்கின்
றனா அவற்றுள் சிலவற்றை ஈண்டுக்
காண்போம்

பேராசிரியா டாக்டர் ந சுப்புரெட்டியார்,
சென்னை

பொய்கையா காட்டுபவை ஒரு
காட்சி இது திருவேங்கடமலையில்
வாழும் குறவர்கள் தங்கள் தினைப்
புனங்களில் பட்டிமேயும் யானையைத்
துரத்துவான் வேண்டி பரண்களில்
இருந்தபடியே தங்கள் கையிலிருந்த
மாணிக்கக் கட்டியை யானையின்மீது
எறிகின்றனா அப்போது அவருத்
திரியும் மலைப்பாம்புகள் யானைமீது
கண்ட இரத்தினத்தைக் கண்டு
யானையை மேகமாகவும் இரத்
தினத்தை மின்னலாகவும் எண்ணி
மயங்குகின்றன, மின்னலுடன் இடி
தோன்றும் என அஞ்சி அப்பாம்புகள்
புற்றினுள் புகுந்து கொள்கின்றன,

ஊரும் வரிஅரவம் ஒண்குறவர்

மால்யானை

பேர எறிந்த பெருமணியைக்—

காருடைய

மின்னென்று புற்றடையும் வேங்கடமே

மேலகார்

எம்மென்னும் மாலது இடம்

(முதல திருவந் 38)

ஸபதகிரி

(ஊரும-திரியும் வரி-கோடு அர
வம-பாமபு ஒண - அழகிய மால-
பெரிய மணி - மாணிக்கம் கா -
மேகம், எம் - எங்களுடையவன
மாலது-எம்பெருமானுடைய)

எனபது பொய்கையாழ்வார சித
திரிக்கும் சொல்லோவியம்

மற்றொரு காட்சி இது புனங்களில்
பட்டிமேயும் யானையைத் துரத்தும்
குறவர்கள் ஒரு கையில் அம்பு
தொடுக்கப் பெற்ற விலையும மற
றொரு கையில் கொளுத்தின தீவட்டி
யையும் கொண்டு யானையை அதட்டிச்
செல்லுகின்றனா யானை வெருவி
ஒடுங்கால விண்ணினின்றும் விழும
மீன தானாக அதன் வழியில் பேரொளி
யுடன் விழுவதைக் கண்டு அதனைக்
குறவர்களின் கைத் தீவட்டி என
மயங்கி மேல் செல்லாது அப்படியே
திக்கெத்து நின்று விடுகின்றது

பெருவில் பகழிக் குறவர்கைச் செந்தி
வெருவிப் புனந்துறந்த வேழம்—
இருவிசுமபில்
மீனவீழக் கண்டஞ்சும வேங்கடமே
மேல்கரா
கோனவீழக் கண்டுகந்தான குன்று
(முதல் திருவந் 40)

(பகழி - அம்பு செந்தி - தீவட்டி
புனம் - கொல்லை, வேழம் - யானை
விசுமபு-ஆகாயம், மேல்-ஒரு காலத்
தில் அகரா கோன - இரணியன்
உகந்தான-மகிழ்ந்தான, குன்று-திரு
மலை) எனபது இந்த ஆழ்வாரின்
சொல்லோவியம்

பூதத்தாரா காட்டுபவை ஒரு
காட்சி இது திருமலையில் மதப்
பெருக்கால செருக்கித் திரிகின்றது
ஒரு கன்று வழியில் அது தன் சிறந்த
பிடியைக் காண்கின்றது அதனைமீறி
அப்பால் செல்லமாட்டாது அதற்கு
இனிய உணவு ஈந்து அதன் மனம்
நிறைவிக் விரும்புகின்றது அதன்
முன் நின்று இரண்டே கண்களை
யுடைய மூங்கில் குருத்தொன்றைப்
பிடுங்கி அருகில் ஒரு மலை முழைஞ்சி

லிருக்கும் ஒருதேனடையில்தோய்த்து
அப்பிடியின் வாயில் ஊட்டுகின்றது
இதனை ஆழ்வாரா,

பெருகு மதவேழம் மாப்பிடிக்கு
முனநின்று

இருகண் இளமூங்கில் வாங்கி—

அருகிருந்த

தேன்கலந்து நீட்டும் திருவேங்க

கடங்கண்ணா

வான்கலந்த வண்ணன் வரை

(இரண் திருவந் 75)

(வேழம்-யானை பிடி-பெண் யானை
இருகண்-இரண்டு கண்களையுடைய,
வண்ணன்-நிறத்தன் வரை-மலை)

என்று சொல்லோவியமாக்கிக
காட்டுவார இதற்கைய ஒரு காட்சி
யைத் திருமங்கையாழ்வார இமய
மலையின் காட்சியாகக் காட்டுவார
திருப்பிரிதி என்ற திவ்விய தேசத்தை
வருணிக் கும் இந்த ஆழ்வாரா இக்
காட்சியைக் காட்டுகின்றாரா

வரைசெய் மாக்களிறு இளவெதிரா
வளாமுனை

அனைமிகு தேன்தோய்த்து

பிரசவாரிதன் இளம்பிடிக்க கருள

செய்யும்

பிரிதிசென நடை நெஞ்சே

(பெரி திரு 1-2 5)

(வரைசெய்-மலை போன்ற, களிறு-
ஆண் யானை வெதிரா-மூங்கில் வளா
முனை-வளரும் இளமூங்கில், அனை-
முழஞ்சு பிரசவாளி-தேன் வெள்ளம்,
அருள செயும்-கொடுக்கும்)

எனபது இக்காட்சியைச் சித்திரிக்கும்
ஆழ்வாரின் சொல்லோவியம் இங்கு
ஆண் யானை தன் பெண் யானைக்கு
ஒரு தேன் தோய்ந்த மூங்கிற குருத்
தைத் தந்து அதனை மகிழ்விக் கின
றது எம்பெருமான பிராட்டியை
உவப்பிக்கும்படியைக் கூறுதல்
இதற்கு உளநுறைப் பொருள் எம்
பெருமானா திருமலைக் கெழுந்தரு
ளித்து வயத்தின் பொருளைத் திருமந்
திரத்தோடும் சரம் சுலோகத்தோடும்
உபநயசித்த பொழுது அனந்தாழ்
வான இப்பாசுரத்தை உடையவா
பரமாக நிர்வகித்தருளினாரா

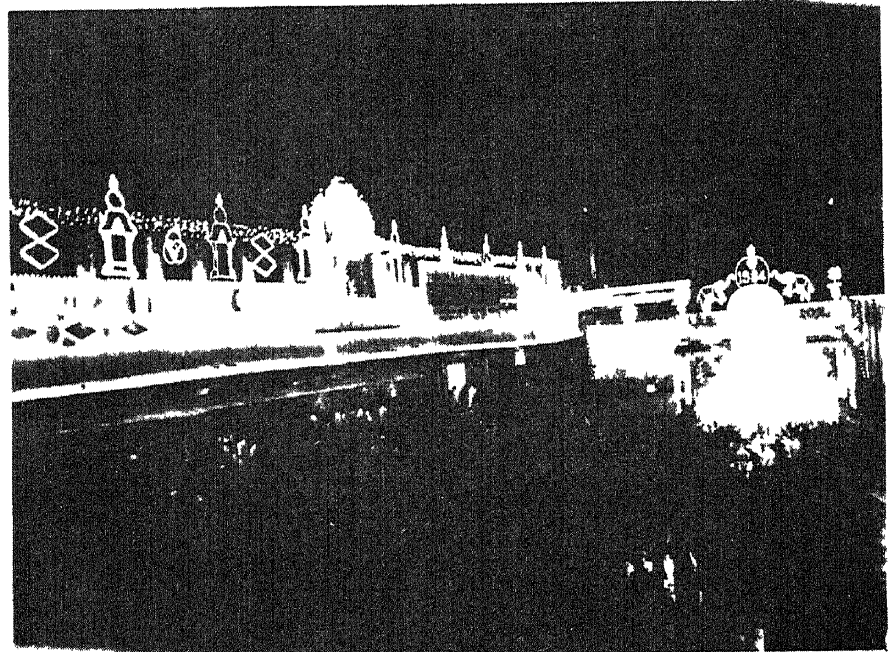
இந்தக் காட்சியை நினைவிற்கொண்ட
கம்பநாடன், சித்திர கூடமலையில்
இத்தகைய காட்சி யொன்றினைச்
சீதைக்கு இராமன் வாயிலாகக்
காட்டுவான்

உருகு காதலில் தழைக்கொண்டு

மழலைவண் டோச்சி

முருகு நாறுசெந் தேனினை

முழைநின்றும் வாங்கி

பிரமமோற்சவத்தின்போது திருமலை வசந்தமண்டபம்

திருமலை பேருந்து மலை வழிப்பாதை

பெருகு சூழஇளம் பிடிக்குஒரு
பிறைமருப பியானை
பருக வாயினில கையிலநின்று
அளிப்பன பாராய
(சித்திர கூட-10)

(முருகு-மணம் நாறு-வீசுகின்றன
முழை-கல இடுககு, பெருகு சூழ-
முதிர்ந்த கருப்பம் மருப்பு-தந்தம்)

இங்கு ஓர் ஆண யானை குலகொண்டுள்ள தன் இளம்பிடியினமீது அளவற்ற அன்பு கொண்டுள்ளது ஒரு மலையிடுக்கில் தேனகூடு கட்டப் பெற்று அடையில தேன ததும்பி நிறகின்றது உருண்டை வடிவில் காணப் பெறும் அதனைத் தேனீக்கள் சூழ்ந்து மொய்ததுக் கொண்டுள்ளன ஆண யானை அணமையிலுள்ள மரத்தினின்று ஒரு தழைக் கொத்தினை ஒடித்து அதனைக் கொண்டு அவ்வண்டுகளை ஓசுகின்றது பிறகு அந்தத் தேனடையினை அப்படியே அசையாமல் தனது துதிகையினால் வாங்கிச் சூல் நிறைந்து பருகுவதற்கும் சிரமப்படும் தன் பிடியினவாயில் வைத்துப் பருகுமாறு செருகுகின்றது இந்த யானை மூங்கில்குருத்தினை விரும்பவிலலை தேனடையைமட்டிலும் அளிக்க விரும்புகின்றது போலும்

முனனோ மொழிப் பொருளே
யினறி அவாமொழியும்
பொன்னேபோல போற்றுவம்
(நன்னூல்-9)

என்னும் தமிழ் இலக்கிய மரபினை யொட்டிப் பாடும் இயல்பினையுடையவா நம் தமிழக கவிஞர்கள் என பதை இப்பாசுரங்கள் காட்டுகின்றன பூத்ததாழ்வாரைத் திருமங்கையாழ்வாரும் இவர்கள் இருவரையும் கம்பநாடனும் பின்பற்றி இருப்பதைக் கண்டு மகிழலாம் இதனால் ஒருவரையொருவா பாராததெழுதினா என்று கூறுதல் கூறுவோரின கடுகு உள்ளத் தைக் காட்டுகின்றது

இன்னொரு காட்சி திருமலையில் வாழும் வானரங்கள் எம்பெருமானாகுச் செய்யும் பூசனைகளைக் காட்டுகின்றன

போதறிந்து வானரங்கள்
பூசனைபுகு ஆங்கலாந்த
போதறிந்து கொண்டேததும்
போதுளளம்!—போதும
மணிவேங்கடவன
மலரடிகளே செல்ல
அணிவேங்கடவனபோ
ஆயந்து

(இரண திருவந் 72)

போது-விடியற்காலம், போது
மலர் அரிந்து-கொய்து போ-திரு
நாமம் போது-மலர்)

எனபது ஆழ்வாரின் திருவாகு-
அதிகாலையில் முனிவர்கள் துயில் விட
டெழுமாப்போலே குரங்குகளும்
எழுந்து பூத்த சுனைகளிலே சென்று
நீராடி அங்குள்ள செவவி மலர்களைக்
கொய்து கொண்டு போய்தன் சாதிக்
கேற்றவாறு ஏதேனும் ஒன்றைச்
சுதிசெய்து பணியா நிற்கும் என
கிறார்

இதனை அடியொற்றியே கம்பநாட-
னும் சித்திரகூடக் குரங்குகளின்
செயல்களை எடுத்துக் காட்டுவான்
இங்குள்ள குரங்குகள் மூப்படைந்து
கண் இடுகிப் போய வழியறியாது
வருந்தும் மாதவாக்கு அவர் செல்ல
வேண்டிய அருநெறிகளைக் காட்டு
கின்றன

இடுகு கண்ணினா இடறு

மூப்பினா ஏக

நெடுகு கூனலவால் நீட்டின

உருகுறு நெஞ்சுக்க

கடுவன மாதவாக்கு அருநெறி

காட்டுப் காணாய்

—அயோ சித்திர 30

[இடுகு - இடுகிய, இடம் - துன்பம்
ஏக-செல்ல நெடுகு கூனல் - மிக்க
கூனையுடைய மாதவர்-தவசிகள்]

எனபது கம்பன் படைத்த சொல்
லோவியம் இங்கு இராமன் சீதைக்
குப்பல் சித்திரகூடமலைக் காட்சி
களைக் காட்டுகின்றன இன்னும் சில
மந்திகள் சிலம்பின் நூல், பஞ்சின்
நூல் இவற்றை ஆராய்ந்து தெரிந்து
அந்தணாக்கு அளிக்கின்றன கடுவன
கள் முனிவர்கட்கு மாங்கனிகளை
அளிக்கின்றன (33) இங்ஙனம்
குறிஞ்சி நிலக்காட்சிகள் வழிவழியாக
புதிய புதிய கற்பனைப் போக்குகளு-
டன் இலக்கியங்களில் புலவர்களால்
காட்டப்பெற்று அறிவுக்கு விருந்தாக
அமைகின்றன குறிஞ்சி நிலக்காட்சி
சித்திரிப்பில் கபிலர் வல்லவா அவர்
தம் சங்கப் பாடல்களில் இக்காட்சி

27

தி தி தேவஸ்தானத்தாரின ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார் திருக்கோயில், திருச்சூர்

தினசரி நிகழ்ச்சி நிரல்கள்

காலம்

5-00 முதல் 5-30 வரை—சுபரபாதம்	
5-30 ,, 6-00 ,, —ஸகஸரநாம அர்ச்சனை ரு 6-00	
(நான்கு நபர்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுவர்)	
6-00 ,, 6-30 ,, —சுததி—முதலமணி	
6-30 ,, 11-30 மதியம்—ஸாவதரிசனம்	
11-30 ,, 12-30 ,, —சுததி, 2-வது மணி	
12-00 ,, 6-00 மாலை—ஸாவதரிசனம்	
6-00 ,, 6-30 ,, —சுததி, 3-வது மணி	
6-30 ,, 9-15 இரவு—ஸாவதரிசனம்	
9-15 ,, 9-30 ,, —சுததி, ஏகாந்தசேவை	

காலம்

வெள்ளிக்கிழமைகளில்

9-00 ,, 10-00 ,, —அபிஷேகம் (ரு 100/- செலுத்தி	
இரு நபர்கள் பங்கேற்கலாம்)	
9-00 ,, 10-00 ,, —அபிஷேக தரிசனம்	
(ரு 2/- நபர் ஒருவருக்கு)	

ஆரஜிதக கட்டண விவரங்கள்

1 தரிசனம்—சிறப்பு நுழைவுக் கட்டணம் ரு 2/- (நபர் ஒருவருக்கு)

ஆரஜித நைவேத்தியங்கள்

ஆரஜித சேவைகள்

(அ) பொங்கல் ,, ரு 110/-	(அ) திருச்சி உற்சவம் ரு 63-00
(ஆ) புளியோரை ,, ரு 100/-	(ஆ) யானை வாகனம் ரு 82-00
(இ) ததயோதனம் ,, ரு 75/-	(இ) தோலோற்சவம் ரு 160/-
(ஈ) கேஸரிபாத ,, ரு 180/-	(வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும்)
(உ) சாககரைப	(ஈ) திருப்பாவாடை ரு 2000/-
பொங்கல் ,, ரு 135/-	(கிருஹஸ்தாக்களுக்கு 5 கிராம் எடை யுள்ள வெள்ளிடாலா கொடுக்கப்படும)
(ஊ) தோசை ,, ரு 300/-	(அர்ச்சனை(அஷ்டோதரம்)செய்ய
(எ) ஸாகரபாத ,, ரு 150/-	விருமபும பகதர்கள் அதற்கான
(ஏ) ஸீரா ,, ரு 300/-	ரு 1-50க்கான டிக்கெட்டினைக் கோயிலிலேயே வாங்கிக் கொள்ளலாம் இதுபோது பகதரின 'பெயரும்' கோதரமும் வாசிக்கப்படும)

* திருப்பதியிலிருந்து 5 கி மீ தொலைவிலுள்ள திருச்சூரூருக்குப் போய்வர பேருந்து வசதியுண்டு

கார்த்து கொண்டுள்ளது பெண குரங் கொண்டு அது தனக்கு நட்பாக உள்ள ஆண்குரங்கொன்றை நோக்கி விண்ணில் வெண்மையாகத் தோன்றும் திங்களைப் பிடித்துத் தருமாறு வேண்டுகின்றது

தெளிந்த சிலாதலத்தின மேலிருந்து மந்தி அளிந்த கடுவனையே நோக்கி விளங்கிய வெண்மதியம் தாவென்னும் வேங்கடமே —மூன திரு 58

[சிலாதலம் - கற்பாறை மந்தி பெண்குரங்கு கடுவன்-ஆண குரங்கு, மதியம்-திங்கள்]

என்பது பேயாழ்வாரின் சொல்லோ வியம் இப்பாசுரத்தால திருமலை யின் உயாச்சி காட்டப் பெறுகின்றது

இயற்கையை நாம் காண்பது ஒரு வகை நம் மனத்தில் அஃது ஒருவித சலனத்தையும ஏற்படுத்துவதில்லை அது கவிஞர்களிடம் பல்வேறுவித சலனங்களை ஏற்படுத்திப் பல்வேறு கற்பனைக காட்சிகளைப் படைக்கத் தூண்டுகின்றன கவிஞர்கள் பகதர்களாக இருப்பின் அவர்கள் பிறிதோர் உலகத்தையே படைத்து விடுகின்றனர் அதில் தத்துவக் கருத்துக்களையும் மிளிர்ச்சு செய்துவிடுகின்றனர் இவை இயற்கையைத் துயப்பவாக்கட்கு எழிலிசைக் காட்டி மகிழ்விக்கின்றன, முருகுணாச்சியையும் தூண்டுகின்றன பகதிக் கண் கொண்டு நோக்குபவர்கட்கு பரவசத்தை ஏற்படுத்தி பரமனின் விசுவரூப தரிசனத்தையே காட்டி விடுகின்றது இதற்கைய பாசுரங்களைப் படித்து அநுபவிக்கக் கற்றுக் கொள்ளாவிடில் நமக்கு இவ்வுலகில் ஆறுதல அளிக்கும் பொருளே இல்லை என்று ஆகிவிடும்

*

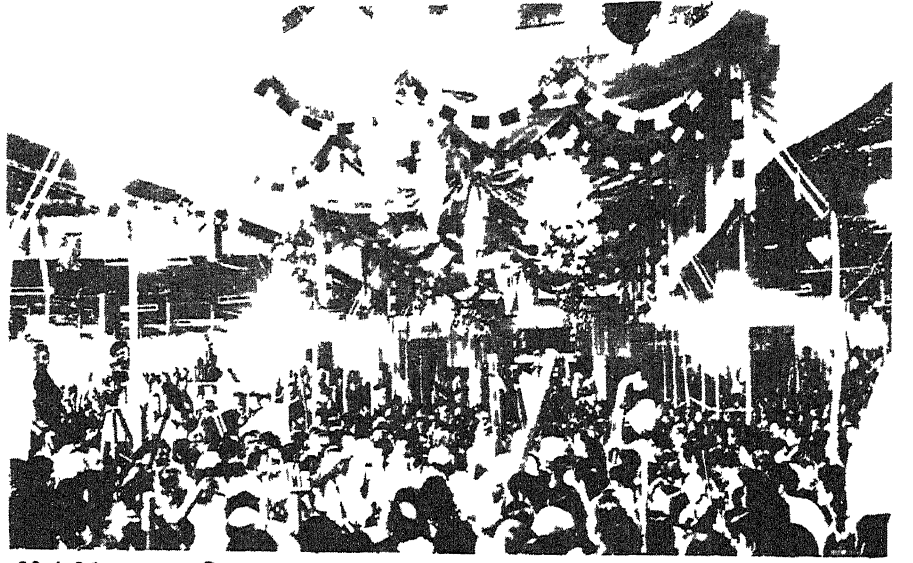
(20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ருக்குப் புரியவில்லை அதனால், அதை அடுத்த நாள் நடத்துவதாகக் கூறினா அன்று நடு இரவில் எல்லோரும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது ஸ்வாமிகள் மெதுவாக மடத்தை சுற்றி வந்ததால் எல்லா மாணவர்களும் அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தனர் ஒரு புறம் வேங்கடபட்டரும் தனியாகப் படுத்திருந்ததால் அவர் அருகில் சில ஓலைகளும் எழுத தாணியும் காணப்பட்டன ஓலையில் எழுதப்பட்டது என்ன வென்று வெளிச்சத்தில் பார்த்தால் என்ன ஆசாயம்! காலையில் எந்தப் பாட்டுக்கு ஆரத்தம் புரியாமல் போனதோ அந்தப்பாட்டுக்குரிய பொருளை, தெளிவாக எழுதி வைத்திருந்ததால் வேங்கடநாதன்

அப்போதே அவர் தம்முடைய மாணவ சாதாரணமானவரல்ல எதிர்கால ஞானி என்பதை அறிந்து கொண்டார் அடுத்தநாள் மற்ற மாணவர்களுக்கு வேங்கடநாதனின் புத்தி கூர்மையைப் பற்றி கூறினா வேங்கடநாதன் உரை எழுதிய அந்த நூலுக்கு “சுதாபரிமளம்” என்ற பெயர் வைத்தார் அவருக்கு “பரிமளாச்சாரியார்” என்ற பட்டத்தையும் அளித்தார் வேங்கடநாதன் தமது அபார ஞானத்தால் தம்முடைய வாதம் செய்ய வந்த ராஜமனனா குடியைச் சோந்த அதைவத அறிஞர் ஒருவரை தோற்கடித்தார் தமது சீடனின் அறிவைப்பாத்தது மகிழ்ந்த சுதீந்திரர், அவருக்கு “மஹா பாஷ்ய பரிமளாச்சாரியார்” என்ற புதிய பட்டத்தைக் கொடுத்தார் தஞ்சாவூரில் பத்தொன்பது நாட்கள் யக்ஞநாராயண தீட்சதர் என்பவரோடு நடந்த விவாதத்தில் வெற்றி பெற்று ‘பட்டாச்சாரியார்’ என்ற புதிய பட்டத்தைப் பெற்றார்

கருஹஸ்த வாழ்க்கை

இவ்வாறு மிகவும் மேதாவியாய் திகழ்ந்து வரும் வேங்கடநாதரை அவரது தமையனாரான குருராஜபட்ட

30 1 86 அன்று திருவையாறு தியாகப்பிரமம் ஆராதனை விழாவில் பஞ்சரத்ன கீதத்தளைகள் கோஷ்டி காணம் திரு எஸ் ஜி சேஷகிரி கோவை

டா புவனகிரிக்கு அழைத்து மனைவியுடன் சுகமாக கருஹஸ்த தாமத்தை அனுஷ்டிக்க ஏற்பாடு செய்தார் சிறிது காலம் சென்றதும் வேங்கடபட்டா தமது காலமெல்லாம் மதவசாஸ்திர நூல்களைச் சீடாகடகு உபதேசிப்பதேலேயே கழித்தமையால்குடும்ப ஜீவனம் மிகவும் சிரமமாக இருந்தது எனவே மறுபடியும் குமபகோணம் சென்று தமது ஆசிரியரான சுதீந்திர சுவாமிகளுடன் மடத்திலேயே தங்கினார்

சோதனை

இப்படி சுகமாக காலம் கழித்து வந்து வேங்கடபட்டருக்கு ஒரு சோதனை வந்தது இவரது குருவான ஸுதீந்திர ஸ்வாமிகளுக்கு தேகசௌக்கியம் குறைந்தமையால் தமக்குப் பின் மடத்தை நிர்வகிக்க வேங்கடபட்டரை ஸநயாஸம் ஏற்கும்படி வற்புறுத்தினார் வேங்கடபட்டரோ இனம் வயதினராக இருந்தாலும் மனைவியிடமும் குழந்தையிடமும் கருஹஸ்த தாமத்திலும் பற்று கொண்டிருந்தமையால் ஸநயாஸம் மேற்கொள்ள தமக்கு இயலாததைப் பணிவுடன் தெரிவித்தார் குருவும் அதனையேற்று வேறொரு சிஷ்யருக்கு ஸநயாஸ தீக்ஷையளித்து “யாதவேந்திரர்” எனவும் தீக்ஷா நாமமிட்டருளினார் சில நாட்களில்

சுதீந்திர தீர்த்தா குணமடைந்து சமஸ்தான நிர்வாகத்தை நடத்தி வந்தார் இந்த சமயத்தில் யாதவேந்திரர் குருவின் அனுமதி பெற்று பதரிகாசிரம யாதத்திரை சென்றார்

துறவியாரா

வேங்கடநாதர் குருநாதருக்கு வேண்டிய பணி விடைகளைச் செய்த சில மாதங்களுக்குப் பின் மீண்டும் சுதீந்திரர் உடல் நிலை குன்றியது தமக்குப் பின் ஸமஸ்தானத்தை நிர்வகிக்க வேண்டிய யாதவேந்திரரும் யாதத்திரை சென்று விட்டதால், தமக்கு பின் தாம் பூஜித்து வந்த ஸ்ரீமூலராமசந்திரமூர்த்தியின் பூஜையை செய்பவராயார் என்று வருத்தப்பட்டார் அன்றிரவில் அவர் கனவில் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி தோன்றினார் “சுதீந்திரரே! கவலைப்படவேண்டாம் இந்த முறை வேங்கடநாதன் நிச்சயம் ஸநயாஸம் ஏற்கும்படி செய்கிறேன் உலகம் போற்றும் ஞானியாவான்” என்று பணித்தார் அதே போல அன்றிரவு வேங்கடநாதர் கனவில் ஸ்ரீசரஸ்வதிதேவி தோன்றினாள் “மகனே! நீ சாதாரணமானவன் இல்லை நான் என்னுடைய பூரண அருளை உனக்கு அளிக்கிறேன் சுதீந்திரரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவாயாக” என்று கூறினார் மறுநாள் சுதீந்திரரும் வேங்கடநாதரும் பரஸ

பரம தாங்கள் கண்ட கனவை சொல்லிக் கொண்டாடார்களாக பகவான விருப்பப்படியே தான் சன்னியாசியாக வேங்கடநாதா ஒப்புக்கொண்டார். ருத்ரோதகாரி வருஷம் பாலகுண கிருஷ்ண பக்ஷ தவித்யை தினம் (கி.பி. 1623-ல்) சுதிநதிர தீர்த்தரிடமிருந்து ஸநயாஸ திக்ஷயைப் பெற்றாரா வேங்கட பட்டருக்கு “ஸ்ரீ ராக வேந்திர தீர்த்தா” என்று சுதிநதிரா தீக்ஷா நாமமிடா இருவரும் தஞ்சாவூரிலேயே தங்கியிருந்தனர்.

பிறகு, ராகவேந்திர ஸ்வாமிகள் குமபகோணமசோநது ஸ்ரீ மூலராமச சநதிரமூர்த்திக்கு பூஜை செய்து கொண்டும் சீடர்களுக்கு ஸ்ரீ மதவ சாஸ்திர பாட பரவசனம் செய்து கொண்டும் இருந்தார் சீடர்கள் ஸ்ரீ ராகவேந்திரரே சமஸ்தானத்தை நிரவஹிக்க வேண்டுமென்று வேண்டினார்கள் எனவே ஸ்ரீ ராகவேந்திரரே சமஸ்தானபதியானார்.

பிறகு ராகவேந்திர ஸ்வாமிகள் உடுப்பி, பண்டாரிபுரம், கொல்லாபுரம், திருப்பதி, காஞ்சிபுரம், திருவண்ணாமலை, ஸ்ரீ முஷ்ணம் ஆகிய கேஷத்திரங்களுக்குச் சென்று தரிசனம் செய்தார். பிறகு குமபகோணமசோநது ஸ்ரீ மடத்திலேயே தங்கியிருந்தார். எளிய மனிதராய்ப்பிறந்து வளர்ந்த சுவாமிகள் வாழ்க்கையில் அதிசயிக்க வைக்கும் அற்புதங்களை நிகழ்ந்திருந்தார் அவற்றுள் சிலவற்றை இனிக் காண்போம்.

மஹானின் மஹிமைகள்

மஹான்கள் மந்திரவாதிகளல்ல ஆனால், அவர்கள் அவ்வப்போது சில அற்புதங்கள் செய்வார்கள் காரணம்? பகதியில் பக்குவம் பெற்ற மனிதர்களை, மஹான்களை எளிதில் புரிந்து கொள்வார்கள் ஆனால் பாமர மக்கள் ஏதாவது அற்புதம் செய்பவரை தான் மஹான என்று நம்புவார்கள் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்ததான் ஞானிகள் அவ்வப்போது அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறார்கள்.

துகிறார்கள் தாய்மார்கள் நிலாவைக் காட்டி தங்கள் குழந்தைகளுக்கு உணவு ஊட்டுவது போல மஹான்கள் அற்புதச் செயல்கள் மூலம் மக்களைக் கவாநது, அவர்கள் நற்கதி அடைய ஞானவழி காட்டுகிறார்கள்.

அந்நாட்களில் அதோனி, ரெய்சுரா கோட்டையும் அதன் சுற்றுப்புறத்தில் இருந்த கிராமங்களும் சித்தி மகுதகான் என்ற நவாபின் பொறுப்பில் இருந்தது அவன் ஒரு சமயம் அதோனியில் யானைமீது ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்தான் பாதையில் இருப்புறமும் மக்கள் குழுமி யிருந்தனர் இதே சமயத்தில் டில்லி பாதுஷாவிடமிருந்து வந்த ஒரு தூதன் நாவாபை வணங்கி ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தான் அரசர் கூட்டத்தைக் கவனித்தார் அதில் நின்று கொண்டிருந்த வெங்கண்ணு என்ற பிராமணச் சிறுவனை யானைமீது ஏற்றச் சொன்னான் கடிதத்தைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொன்னான் கடிதத்தைப் படிக்காவிட்டால் யானையின் காலுக்கடியில் போட்டு மிதக்கச் செய்வேன் என்று மிரட்டினான் எழுத்து வசானையறியாத வெங்கண்ணன் எப்படிப் படிப்பான்? உடனே வெங்கண்ணு மனதுக்குள் ஸ்ரீ ராகவேந்திர ஸ்வாமிகளை பகதியுடன் தியானித்தான் தன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று மனமுருகப் பிராத்தித்தான் என்ன ஆச்சாயம்! அந்தக் கடிதத்திலிருந்த வார்த்தைகள் தாமாகவே வெங்கண்ணுவிட காதுகளில் ஒலித்தது அவன் அப்படியே கடிதத்தில் உள்ளதைப் போல படித்து விட்டான் போரிடச் சென்ற இடத்தில் மகுதகான் படை பெரிய வெற்றிகளைப் பெற்று, பல நகரங்களைக் கைப்பற்றியதாக கடிதத்தில் சேனாதிபதி எழுதி இருந்தார் இதைக் கேட்டு அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்த மகுதகான் வெங்கண்ணுவை உரிய படிப்பு படிக்கச் செய்து அவரை தமது சமஸ்தானத்தின் திவானாக நியமித்தான் ஏழை வெங்கண்ணு, ராகவேந்திர

சுவாமிகள் அருளால் திவான் வெங்கண்ணுவாக உயர்ந்தான்!

சுவாமிகள் தமது தேச யாதாரை முடித்துக் கொண்டு குமபகோணம் நகருக்கு வந்து பூஜைகள் செய்வது, அருளுரை வழங்குவது போன்றவற்றைச் செய்து கொண்டிருந்தார் ஒரு சமயம் தஞ்சை நாட்டில் கடுமப் பஞ்சம் நிலவியது தன்னுடைய நாட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் துயரத்தைப் போக்க ராகவேந்திர சுவாமிகளால் தான் முடியும் என நம்பி, மன்னா விஜயராகவன் சுவாமிகளை சந்தித்து, தன்னுடைய கோரிக்கையை சமாப்பித்தார் மன்னரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி ராகவேந்திரசுவாமிகள் சாஸ்திரப்படி மூலராமருக்குரிய பூஜைகளை செய்து ‘சுவாமி! கடுமையான பஞ்சத்திலே அவதிப்படும் தஞ்சையை நீங்கள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்’ என்று வேண்டிக்கொண்டார் ராகவேந்திரா விருப்பப்படி நாடு பூராவும் நல்ல மழை பொழிந்தது மன்னா விஜயராகவன் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொங்க சுவாமிகள் திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

ராகவேந்திர சுவாமிகளின் அற்புதங்கள் கற்பனை இல்லை சரித்திர பூர்வமான உண்மைகள் என்பதற்குப் பின்வரும் ஒரு சம்பவத்தை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

ஆந்திரா மாநிலம், காநூலில்லா எம்மிகனூர் தாலுகாவில் இருக்கிற மந்தராலயம் கிராமத்தில் துங்கபத்திரை நதிகரையிலே தான் நம் சுவாமிகளுடைய பிருந்தாவனம் அமைந்துள்ளது அந்தக் கிராமமும் அதைச் சுற்றி உள்ள சொத்துக்களும் சித்தி மகுதகான் என்ற நவாபினால் சுவாமிகளுக்குத் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டதாகும் ஆங்கிலேய ஆட்சியினர் நவாபுகோயில்களுக்குக் கொடுத்த சொத்துக்களை அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாகக் முடிவு செய்தனர் மந்தராலய சொத்துக்களை அரசாங்கத்திற்குச் சேர வேண்டும் என்று பெல்லாரி கலெக்டராக இருந்த

தாமஸ் மனரோ உததரவுபோட டா கோ வில நிரவாகிகளும் பகதார்களும் சுவாமிகளுக்குச் சேர வேண்டிய சொத்துக்களை அரசாங்கம் எடுக்க நினைப்பது நியாயமில்லை என மனு கொடுத்தனா இதைப்பற்றி விசாரணை செய்ய தாமஸ் மனரோ மந்தராலயம் கிராமத்திற்கு வந்ததா பகதார்கள அவரிடம் சுவாமிகளுடைய மகிமைகளையும் அந்தச் சொத்துக்கள் அவருக்குத் தானமாக அளிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையையும் விளக்கிக் கூறினா மனரோ என்ன முடிவு செய்வது என்று புரியாமல், ஆலயத்திற்குள் போக விரும்பி காலில் போட்டிருந்த பூடசுகளை கழட்டிக் கோவிலுக்கு வெளியிலே வைத்ததா தலையிலிருந்த தொப்பியை எடுத்து கையில் வைத்துக்கொண்டு கோவிலுக்குள் நுழைந்ததா சுவாமிகள் ஜீவ சமாதி இருக்கும் பிருந்தாவனத்து எதிரே நின்றா அவருக்குப் பின்னால் வந்த அதிகாரிகளும் பகதார்களும் அவருக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்ததாக

அப்போதுதான் அந்த அதிசயம் நடந்தது' பிருந்தாவனத்திலிருந்து ராகவேந்திர சுவாமிகள் மனரோ அருகில் வந்ததா தாமஸ் மனரோ, அந்தச் சொத்துக்கள் சம்பந்தமான அரசாங்க உததரவை சுவாமிகளிடம் ஆங்கிலத்தில் கூறினா சுவாமிகள் தெளிவான ஆங்கிலத்தில் மனரோவுக்குத் தேவையான விளக்கங்களை அளித்ததா பிறகு அவரை வாழத்தி மந்தர அடசதையைக் கொடுத்து விட்டு மறைந்து விட்டா சுவாமிகள் மனரோவுக்கு மட்டுமே காட்சியளித்ததா மற்றவர்கட்கு அவாசூறிய பிறகுதான் விபரம் தெரியும் சுவாமிகள் மகிமையை நேருக்கு நோ உணர்ந்த தாமஸ்மனரோ மந்தராலயச் சொத்துக்கள் கோவிலுக்கே உரிமை அதை அரசாங்கம் எடுக்கக் கூடாது என்று சென்னை சுவாமிருக்கு எழுதினா சிறிது காலத்தில் சென்னை சுவாமிரு இங்கிலாந்து சென்றதால்

தாமஸ் மனரோவை சுவாமிருக்க நியமித்தாக்கள் சுவாமிரு பதவியை ஏற்றமனரோ தம்முடைய அலுவலகத்திற்குச் சென்றா பைல்களைப் பாததா ஆசசரியத்தால் மெய்மறந்து போனா? காரணம் அவா கையெழுத்துப் போட வேண்டிய முதல் பைல் மந்தராலயச் சொத்துக்கள் சுவாமிகளுக்கே சொந்தம் என்ற பைல் மனரோ உணர்ச்சி வசப்பட்டு சுவாமிகள் அருளால்தான் தனக்குக் சுவாமிரு பதவி கிடைத்துள்ளது என மனப்பூர்வமாக நம்பி, நன்றியால் கண்கலங்கி அந்தப் பைலில் கையெழுத்திட்டா இது முற்றிலும் உண்மை என்பதற்குச் சென்னை கெஜெட்டில், அதோனி தாலுக்கா என்ற தலைப்பில் பதினைந்தாவது அதியாயத்தில், இருநூற்று பதிமூன்றாம் பக்கம் இந்த விவரம் தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது பிராணசிஸ எனனும் ஐ சி எஸ் அதிகாரி இந்தக் குறிப்பை எழுதியுள்ளார்

குமபகோணத்தில் இருந்த சுவாமிகள் மீண்டும் ஒருமுறை தேச யாதிரை புறப்பட்டு பலவேறு புண்ணியத் தலங்களைத் தரிசித்ததா புனித நதிகளில் நீராடினா செல்லும் வழியில் பல அற்புதங்களைச் செய்ததா சுவாமிகளின் புகழ் நாடு முழுவதும் பரவியது சதரபதி சிவாஜி கொல்லாப்பூருக்கு வந்து கொஞ்ச காலம் தங்கி அருள் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொண்டா அவா அழைப்பை ஏற்று சுவாமிகள் அங்குச் சென்றா வீரசிவாஜி சுவாமிகளைப் பணிந்து, மரியாதைகளைச் செய்ததா.

மந்தராலயம் கிடைத்த விதம்

இவ்வாறு நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்ற சுவாமிகள் ஆந்திர மாநிலம் அதோனி நகருக்கு விஜயம் செய்ததா ஸ்வாமிகளின் வருகையை கேள்விப்பட்ட திவான் வெங்கண்ணா மிகவும் சந்தோஷப்பட்டதா நகரத்

தை அலங்கரிக்கச் செய்ததா சுவாமிகளின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி மரியாதைகள் செய்து பெரிய மானிகையில் தங்க வேண்டினா சுவாமிகளின் மஹிமையை திவான் தமது நவாபான சித்தி மகாதகானிடம் மிகவும் புகழ்ந்து கூறினா ஸ்வாமிகளின் மஹிமையை பரிசுக்க முடிவு செய்து, மகாதகான் ஒரு நாள் ஒரு பெரிய வெள்ளித் தட்டில், ஆட்டு மாமிசத்தை வைத்து பட்டுத்துணியால் மூடி சுவாமிகளிடம் சமர்ப்பித்ததா ஸ்வாமிகள் பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்யும் நேரத்தில் அந்தத் தட்டின் மீது கமண்டலத்திலிருந்து சிறிது ஜலத்தை புரோக்ஷித்து பட்டுத் துணியை விலக்கினா எனனை விந்தை' மாமிசங்களை லவா உயர்ந்த பழங்களாக மாற்றிவிட்டன நவாப் வெவ்வேறு போனா அறியாமையால் செய்த பிழையை மன்னிக்க வேண்டினா கருணைக் கடல் மன்னித்ததா நவாப் ஸ்வாமிகளுக்கு அதோனி தாலுக்கா முழுவதையும் தானம் செய்வதாகக் கூறினார் நன்றி தெரிவித்த ஸ்வாமிகள் 'மாஞ்சாலை' என்ற கிராமம் மட்டும் தாம் வாஸம் செய்ய போதும் என்று கூறினா நவாப் பெருமகிழ்வுடன் சம்மதித்ததா அன்றைய 'மாஞ்சாலை' என்ற கிராமத்தான் இன்றைய மந்தராலயம் 'மந்தராலயம்' என்ற இந்தக் க்ஷேத்திரம் முன்பு பிரகலாதன் யாக்கங்கள் நடத்தி நருஷிமஹ மூர்த்தியை ஆராதித்த ஸ்தலமாகையால் இங்கேயே தங்கிவிட ஸ்வாமிகள் தீர்மானித்ததா பிறகு அங்கேயே தங்கி சமயப்பணிகளைத் தொடர்ந்ததா உபதேசங்கள் புரிந்ததா பகதியை வளக்க நாற்பத்தியாறு கிரந்தங்கள் எழுதினா சுவாமிகளிடம் பல சீடர்கள் இருந்தனா அவர்களில் வெங்கண்ணப்பட்டா, அப்பண்ணாச்சாரியா என்ற இரண்டு சீடர்கள் சுவாமிகளின் மீது அளவற்ற பகதி, பாசம், மரியாதை கொண்டிருந்தனர்

கண்களிலே கருணை, நெற்றியில் நாமம் தூயமைக்குச் சாட்சி சொல்லும் வெண்மையான தாடி, மீசை கழுத்திலும் கையிலும் துளசி மணியை இதைக்கைய தெய்வாமசம் பொருந்திய ஸ்ரீ ராகவேந்திரசுவாமிகள தமமை வணங்கும் அன்பருக்கு அளவிலலா கருணையை அள்ளி அள்ளிக் கொடுப்பவராகத் திகழ்ந்தார்

பிருந்தாவனப் பிரவேசம்

பருந்தாவனம் என்றால் சமாதிக் என்று பொருள் ஸ்ரீராகவேந்திர சுவாமிகள் தம்முடைய பௌதிக வாழ்க்கையைத் துறந்து, பருந்தாவனப் பிரவேசம் செய்ய விரும்பினார் தம் முடிவை திவானிடமும், சீடர்களிடமும் சுவாமிகள் தெரிவித்தார் அவர்களுக்கு அதிர்ச்சி மகான்களின் முடிவை மாற்ற யாரால் முடியும்?

அதன்படி அங்கே ஒரு பிருந்தாவனம் வெங்கண்ணாரால் அழகாக அமைக்கப்பட்டது சாலிவாகன சகம் 1593 (கி பி 1671) விரோதி கிருது வருஷம் ஸ்ராவண (ஆவணி மாதம்) கிருஷ்ணபக்ஷத்திதியை வியாழக் கிழமை சுவாமிகள் பருந்தாவனப் பிரவேசம் செய்யும் நாள் இது எல்லோருக்கும் பரவி பக்தர்கள் பெரும் கூட்டமாகக் கூடி இருந்தார்கள் ஒருவரும் சுவாமிகளை விட்டு அகலவில்லை

சுவாமிகள் மலாந்த திருமுகத் துடன் எல்லோரையும் கடைக்கித்தார் பிறகு வழக்கம் போல தாம் ஆராதிக்கும் மூலராமருக்குரிய பூஜைகளை யெல்லாம் முறைப்படி செய்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார் தாம் அன்றாடம் வாசிக்கும் வீணையைத் தருவித்து உள்ளம் உருக, ஹரி மீது கன்னட மொழியில் கீதத்தை பாடினார் இது ஒன்றே இவர இயற்றிய பாடல் பிறகு வெங்கண்ணப்பட்டா என்னும் சீடரை அழைத்து அவருக்கு சந்யாஸ் தீக்ஷையளித்து ‘ஸ்ரீ யோகீந்தரம்’ என்னும் தீக்ஷா நாமம் சூட்டி அவரை சமஸ்தானாபதியாகிக் கூர்

சுவாமிகள் ஜீவ சமாதிக் அமையும் நேரம் நெருங்கியது ஸ்கல வாதிய கோஷங்களும், வேத கோஷங்களும் முழங்கப் பகவந்தாம் ஸமரணத்துடன் பருந்தாவனம் அமைக்கவிருந்த இடத்தில் பிரவேசித்து அதன் மத்தியில் கிழக்கு முகமாக யோக முத்திரையுடன் கமலாஸனத்தில் அமாந்தாரப்ரம்ம தண்டமும் கமண்டலமும் கீழே தரையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன

துளசி மணியை மட்டும் கைகளில் கட்டி விரலில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது துளசி மணியை கீழே விழுந்ததும், பருந்தாவனம் எழுப்ப வேண்டும் என்று சுவாமிகள் கூறியிருந்தார்

சிறிது நேரத்தில் துளசி மணியைத் தரையில் விழுந்தது அருகிலிருந்து அவரதுசிஷ்யர்கள் பலகைக் கற்களால் நாற்புறமும் சுவா போல எழுப்பி விட்டார்கள் சுவாமிகளின் தலைக்கு மேல் தகுந்த பலகைக் கற்களை வைத்தார்கள் பிறகு தயாராக 1200 சாளக்கிராமங்களை நிரப்பி பருந்தாவனத்தைப் பந்தனம் செய்வித்தனர் பருந்தாவனத்தின் மீது அதன் மேற்பரப்பில் லட்சுமி நரசிம்மா, மூல ராமா விக்ரங்களை வைத்தார்கள் வேத கோஷங்கள் முழங்கின ஸ்ரீ யோகீந்திர சுவாமிகள் புண்ணிய பருந்தாவனத்தை வணங்கி ஆராதனைகள் செய்தார் இந்த நேரத்தில் ஒரு வா வேகமாக ஓடி வந்தார் யார் அவர்?

ஸ்ரீராகவேந்திர சுவாமிகளின் பரிய சீடர்களின் ஒருவரான அப்பண்ணச சாரியார்தான் அவர் ஏதோ வேலையாக அவர் துங்கபத்திரையின் அக்கரைக்குச் சென்றிருந்தார் திடீரென ஆற்றில் பெரு வெள்ளம் வர, இக்கரைக்கு வரமுடியாமல் நின்றிருந்தார்

வேத கோஷங்களைக் கேட்டதும் சுவாமிகள் பிருந்தாவனப் பிரவேசம் செய்து விட்டார் என்று அறிந்து கொண்டு உடனே ஆற்றில் குதித்து விட்டார் வெள்ளம் அவரை இக்கரையில் ஒதுக்கியது “ஸ்ரீ பூரண போதே குருதித்த” எனத் தொடங்கும் சுலோகத்தைச் சொல்லியபடி ஓடி வந்தார் பருந்தாவனத்தின் முன்னால் நின்று அழுது கொண்டே கடைசி ஸ்லோகத்தைச் சொன்னார்

அப்போது பருந்தாவனத்திலிருந்து “ஸாக்ஷி ஹ்யாஸ யோதர ஹி” என ராகவேந்திர சுவாமிகளின் குரல் கணிரென ஒலித்தது “இந்த ஸ்தோத்திரத்தில் உள்ளவை அனைத்தும் சத்யம் என்பதற்கு ஹரியே சாட்சி” என்பது பொருள் அனைவரும் ராகவேந்திர சுவாமிகளின் ஆற்றலை அறிந்து வியந்தார்கள் அப்பண்ணச சாரியார் இயற்றிய இந்த ஸ்லோகங்களை, ஸ்ரீ ராகவேந்திர உபநிஷத்தாகவே கருதி பக்தர்கள் தினந்தோறும் பகதியுடன் பாராயணம் செய்து வருகின்றனர்

பருந்தாவனத்தில்

- 1 விடியற்காலை சுமார் 3 மணிக்கு துங்கபதார நதியில் ஸநானத்திற்குச் செல்கிறார்
- 2 பிறகு பருந்தாவனத்திற்குள் பூஜை நடக்கும் அதற்கான மணியோசை முதலியவைகளை முக்கியமாக தனார் மாதங்களில் ஸேவா சத்திரங்களை இருந்து கேட்கலாம்
- 3 தினந்தோறும் காலையில் தீபாராதனை காலத்தில் தவறாமல் இரண்டு குருவிகள் பருந்தாவனத்தின் எதிரிலுள்ள சுவாமி துட்காரத்து தீபாராதனை முடிந்தவுடன் சென்று விடுகின்றன
- 4 ஒரு பெரிய கருஷ்ணஸாபம் தினந்தோறும் இரவு 10 மணிக்கு மேல் விடியும் வரை பருந்தாவன கோயில் பராகாரத்தை சுற்றி வருவது ஒரு விசேஷம்

முடிவுரை

சுவாமிகள் பருந்தாவனப் பிரவேசம் செய்து ஏறத்தாழ முன்னூறு ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன இன்னும் நானூறு ஆண்டுகள் அவர் ஜீவ சமாதியில் இருப்பார் அதுவரை தம்மைத் தேடி வரும் பக்தர்களுக்கு தேவலோக காமதேனுவாய் கற்பகத் தருவாய் அருளை வாரி வாரி வழங்குவார் அதனால்தான் சுவாமிகளை,

“பூஜயாய் ராகவேந்தராய்
ஸ்தயதாம் ரதாயச |
பஜதாம் கல்பவிருட்சாய்
நமதாம் காமதேனவே ||

என்று பக்தர்கள் போற்றிப் புகழ்கிறார்கள்

✽

நட்சத்திரங்கள்

திரு ஜி. சீனிவாசன,

காவேரிபட்டினம்

இரவில் ஆகாயத்தைப் பாரக்கும் போது நமது கண்ணிற்குப் பல நட்சத்திரங்கள் புலப்படுகின்றன ஆனால் நமது ஜோதிட சாஸ்திரங்களில் 27 நட்சத்திரங்களை மட்டுமே கணக்கில் கொண்டுள்ளன இந்த 27 நட்சத்திரங்களையும் 12 ராசிகளாகப் பிரித்திருக்கின்றன ஒரு ராசிக்கு 2½ நட்சத்திரம் வீதம் கணக்கிடப்படுகிறது ஒரு நட்சத்திரத்தின் மொத்த நூழிகையை நான்காகப் பிரித்து முதல், இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் பாதங்கள் எனக் கூறப்படுகிறது (ஒரு பாதம் என்பது ¼ நட்சத்திரம்) மேஷ ராசிக்கு அசுவணி, பரணி நட்சத்திரங்களின் 4 பாதங்களும் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தின் முதல் பாதமும் ஆகும் ரிஷப ராசிக்கு கார்த்திகை நட்சத்திரத்தின் 2, 3, 4 பாதங்களும் ரோசிணி நட்சத்திரத்தின் 4 பாதங்களும் மிருக சிங்கம் முதல், இரண்டாம் பாதமும் ஆகும் மிதுன ராசிக்கு மிருக சிங்கம் 3, 4-ம் பாதமும் திருவாதிரை 4 பாதங்களும் புனாபூசம் 4-ம் பாதமும் பூசம், ஆயிலயம் 4 பாதங்களும் ஆகும் சிம்மராசிக்கு மகம் 4 பாதங்கள் பூரம் 4 பாதங்கள் உத்திரம் முதல் பாதம் வரையிலும் ஆகும் கன்னி ராசிக்கு உத்திரம் 2, 3, 4 பாதங்களும் அஸ்தம் 4 பாதங்களும் சித்திரை முதல் இரண்டு பாதங்களும் ஆகும் துலா ராசிக்கு சித்திரை 3, 4-ம் பாதங்களும் சுவாதி 4 பாதங்களும் விசாகம் முதல் மூன்று பாதங்களும் ஆகும் விருச்சிக ராசிக்கு விசாகம் 4-ம் பாதமும் அனுஷம், கேட்டை நான்கு பாதங்களும் ஆகும் தனுசு ராசிக்கு மூலம், பூரட்டம் நான்கு பாதங்களும் உத்திராட்டம் முதல் பாதமும் ஆகும் மகர ராசிக்கு உத்திராட்டம் 2, 3, 4-ம் பாதங்களும் திருவோணம் 4 பாதங்களும் அவிட்டம் முதல் இரண்டு பாதங்களும் ஆகும் குமப ராசிக்கு அவிட்டம் 3, 4-ம் பாதங்களும் சதயம் 4 பாதங்களும் பூரட்டாதி முதல் மூன்று பாதங்களும் ஆகும் மீன ராசிக்கு பூரட்டாதி 4-ம் பாதமும் உத்திரா

டாதி நான்கு பாதங்களும் ரேவதி 4 பாதங்களும் ஆகும்

ஒரு குழந்தை பிறக்கும் போது உள்ள நட்சத்திரத்தைக் கொண்டு தான் அந்த குழந்தையின் எதிர்கால பலனை ஜாதகம் மூலம் துல்லியமாகக் கணிக்க முடியும் திருமண பொருத்தம் பாப்பதற்கும் நட்சத்திரங்கள் அவசியமானதாகக் கருதப்படுகின்றன சுமார் 21 பொருத்தங்கள் திருமண பொருத்தங்களாக நமது ஜோதிட சாஸ்திரங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன அவை 1 தின்ப பொருத்தம், 2 கணப்பொருத்தம், 3 மகேந்திரப் பொருத்தம், 4 ஸ்திரீ தீர்க்கப் பொருத்தம், 5 யோனிப் பொருத்தம், 6 இராசிப் பொருத்தம், 7 இராசி அதிபதிப் பொருத்தம், 8 வசியப் பொருத்தம், 9 ரஜஜுப் பொருத்தம், 10 தேவதைப் பொருத்தம், 11 நாடிப் பொருத்தம், 12 கிரக மைத்ரப் பொருத்தம், 13 ஆயப் பொருத்தம், 14 வாணப் பொருத்தம், 15 படசிப் பொருத்தம், 16 யோகினிப் பொருத்தம், 17 லிங்கப் பொருத்தம், 18 கோத்திரப் பொருத்தம், 19 பஞ்ச பூதப் பொருத்தம் 20 விருத்திப் பொருத்தம், 21 விருட்சப் பொருத்தம் எனப் பனவாகும் இவற்றில் முதல் 10 பொருத்தங்கள் பாப்பது மட்டும்தான் நடைமுறையில் உள்ளன இந்த பொருத்தங்களைப் பாப்பதற்கு நட்சத்திரங்கள் இன்றியமையாதவை

தமிழ் மாதங்களில் பெளணமியன்று வரும் நட்சத்திரத்தின் பெயர்தான் அந்த மாதத்தின் பெயராக அமைந்துள்ளது சித்திரை மாத பெளணமியன்று சித்திரா நட்சத்திரம் வரும் இது போன்று, வைகாசி மாத பெளணமியன்று விசாக நட்சத்திரம் வரும் ஆனி மாத பெளணமியன்று கேட்டை நட்சத்திரம் வரும் ஆடி மாத பெளணமியன்று உத்திராட்டம் நட்சத்திரம் வரும் ஆவணி மாத பெளணமியன்று அவிட்ட நட்சத்திரம், புரட்டாசி மாத பெளணமியன்று பூர

டாதி நட்சத்திரமும், ஐப்பசி மாத பெளணமியன்று அசுவணி நட்சத்திரமும், கார்த்திகை மாத பெளணமியன்று கிருத்திகை நட்சத்திரமும், மாகழி மாத பெளணமியன்று திருவாதிரை நட்சத்திரமும், தை மாத பெளணமியன்று பூச நட்சத்திரமும், மாசி மாத பெளணமியன்று மக நட்சத்திரமும், பங்குனி மாத பெளணமியன்று உத்திர நட்சத்திரமும் எல்லா ஆண்டுகளிலும் மாறாமல் வரக் கூடியது

இந்த சமய பண்டிகைகள் நட்சத்திரங்களைக் கொண்டுதான் கொண்டாடப்படுகின்றன ரோகிணி, அஸ்தம், திருவோணம் பெருமான்களுக்கு விழா கார்த்திகை, உத்திரம், திருவாதிரை சிவனுக்கு விழா சித்திரை மாதம் சித்ரா பவுணமியும், ஆனி திருமஞ்சன விழா ஆனி மாதமும், ஆடிமாதம் ஆடிபூரம் உற்சவமும், ஆவணி மாதம் ஆவணி அவிட்டமும், ஸ்ரீ ஜயந்தியும், கார்த்திகை மாதம் கார்த்திகை தீபம் ஏற்றி வழிபடுதலும், மாகழி மாதம் ஆருத்ரா தரிசனமும், தை மாதம் தை பூசம், மாசி மாதம் மாசி மக பெருவிழாவும், பங்குனி மாதம் உத்திரப் பெருவிழாவும் நட்சத்திரத்தை ஒட்டியே கொண்டாடப்படுகின்றன

முன் காலங்களில் இரவில் மணி தெரிந்து கொள்வதற்கு நட்சத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றன இந்த 27 நட்சத்திரங்களும் வானத்தில் எந்த வடிவில் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை,

அச்சுவினி அனுமீன குதிரைத் தலைபோல
மெச்சிடு கடகத் திருக்கையதாம்
பரணி மும்மீனடுப்பு போல
திரணமிகு கடகத் தொரு நாற
காலாம்
கார்த்திகையறும் நேற்றலியேகம்
உரோகணி பூற்றால் பன்னிருமீனும்
முரணமிகு சிங்கம் மூன்றேகாலாம்
மானறலை மூன்றும் தேங்காய்
கணபோல

ஆனற சிங்கத்தைந தேகாலே
ஆதிரையொரு மணி யாயிழை
யொன்றரை
ஓதிய புனாத வோடங்கோலரை
பூசம் புடலம் பூவது போல
வீசங்கோலி விரண்டரை யாகும்
ஆயிலி நான்கும் அம்மி போலே
மாயிரு கோலி னுலேகாலே
மகமொரு நான்கும் முடங்கும்

போல
நகருந்தேனி லொன்றரை யாகும்
பூரமுத்திரம் பொற்காற கட்டில்
ஊர தேன மூன்றே யொன

சிலையரையே
அத்தமைம மீன கைத்தலம் போல
முத்தீன்றனுவின மூன்றென்ப

படுமே
சித்திரை யிருமீன சிறு புலிகண
போல
அத்தனுல தனிலைந தென்பபடுமே
சோதி துலககத்தொரு மணி

யென்ப
சாதி மகாத தோன்றரை சாற்றும்
விசாகமாறு மிடி பாழநதுறவாம்
வசையறு மகரத் தரகு நாறகடிகை
அனுஷமாறு முடப்பனைப் போல
குனியுங் கும்பத் தரையாகும் மே
கேடடை நான்கு மீட்டி போல
ஓடடை குடத்தி லொன்றரை

யாகும்
மூலமாறு மெக்காளம் போலச
சாலுங் குடத்திற சதுரமாமே
பூராட முத்திராடம் பூங்காண

லாம்
சீரா மீனத் தோரரை நான்கே
ஊமூன்று முழக்கோலபோல
காணுமாட்டில் மூன்றென்பபடுமே
அவிட்டச சக்கரத் தாறு மேற்றை
தவிட்டுச் சதயந தனியேறிரண்

டரை
பூரட்டாதியு முத்திரட்டாதியும்
ஓராமுதுனத் தோன்றரை நான்கே
ரேவதி மொய்யம்மீன தோணிபோல
ஓவறு கடகத்தொரு முக்காலே

என்று இந்தப் பாடல் கூறுகிறது
அதாவது, அசுவனி 6 நட்சத்திரங்
களும் குதிரைத் தலைபோல இருக்கும்

பரணி 3 நட்சத்திரங்களும் அடுப்பு
போல இருக்கும் கார்த்திகை 6
நட்சத்திரங்களும் கற்றையாக இருக்
கும் ரோகிணி 12 நட்சத்திரங்களும்
ஊற்று போல இருக்கும் மிருக
சீரிடம் 3 நட்சத்திரங்களும் தேங்
காய கண போல இருக்கும் திருவா
திரை ஒரு நட்சத்திரம் இது இராச
மணி போல இருக்கும் புனாபூசம் 9
நட்சத்திரமும் கடைவீதி போல
இருக்கும் பூசம் 4 நட்சத்திரங்களும்
புடலம் பூ போன்று இருக்கும் ஆயில
யம் 4 நட்சத்திரங்களும் அம்மி
போன்று இருக்கும் மகம் 4 நட்சத்
திரங்களும் நுகம் போன்று இருக்கும்
பூரம், உத்திரம் 4 நட்சத்திரங்களும்
கட்டிற்கால போன்றும் அஸ்தம் 4
நட்சத்திரங்களும் கைத்தாளம்
போன்றும் சித்திரை ஒரு நட்சத்திரம்
புலிகண போன்றும் சுவாதி நட்சத்
திரம் தீபம் போன்றும் விசாகம் 6
நட்சத்திரங்களும் சுளகு போன்றும்
அனுஷம் 4 நட்சத்திரமும் ஈட்டி
போன்றும் மூலம் 4 நட்சத்திரமும்
ஈட்டி போன்றும் மூலம் 4 நட்சத்
திரங்களும் பொற்காளம் போன்றும்
பூராடம் உத்திராடம் நான்கும் கட
டிற்கால போன்றும், திருவோணம்
3-ம் முழக்கோல போலவும் அவிட்
டம் பலவும் தவிட்டுக் கூட்டம்
போன்றும் சதையம் நான்கு நட
சத்திரங்களும் பூங்கொத்து போல
வும், பூரட்டாதி, உத்திரட்டாதி கட
டிற்கால போன்றும் ரேவதி 4 நட
சத்திரங்களும் ஓடம் போலவும் இருக்
கின்றன என்பது அந்தப் பாடலின்
பொருள்

**இரவில் நட்சத்திரம் உச்சமாகும்
நாழிகை**

அசுவனி, ரோகிணி, பூசம், சித்
திரை, சுவாதி, விசாகம், ரேவதி
இந்த ஏழு நட்சத்திரங்களும் 2 நாழி
கைக்கு உச்சமாகும்

பரணி, கார்த்திகை, மிருகசீரிடம்,
பூராடம், திருவோணம் ஆக இந்த
ஐந்து நட்சத்திரங்களும் 2½ நாழி
கைக்கு உதயமாகும் திருவாதிரை,

ஆயிலயம் இந்த இரண்டு நட்சத்திரங்
களும் 1½ நாழிகைக்கு உதயமாகும்

மகம், அஸ்தம், உத்திராடம், பூரட்
டாதி இந்த 4கும் 2½ நாழிகைக்கு
உச்சமாகும்

அனுஷம் 1 நாழிகைக்கும், அவிட்
டம் 1½ நாழிகைக்கும் உச்சமாகும்

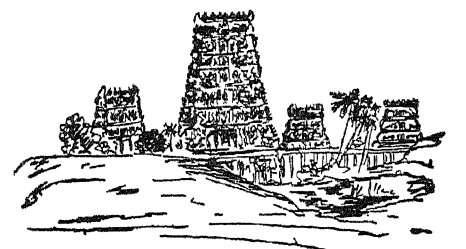
புனாபூசம் 3½ நாழிகைக்கும், உத்
திரம் 3½ நாழிகைக்கும் உச்சமாகும்

மூலம் 4 நாழிகைக்கும் பூரம்,
கேடடை இரண்டும் 1 நாழிகைக்கும்
உச்சமாகும் சதயம், பூரட்டாதி
இரண்டும் 3½ நாழிகைக்கும் உச்ச
மாகும்

இரவில் நாழிகை பார்க்கும் முறை

சித்திரை மாதம் முதல் ஆடி
மாதம் வரை பூச நட்சத்திரம் முத
லாகவும், ஆவணி மாதம் முதல்
வரை அனுஷ நட்சத்திரம் முதலாக
வும், மாரகழி மாதம் முதல் பங்குனி
மாதம் வரை உத்திரட்டாதி நட்சத்
திரம் முதலாகவும், அப்போது உச்ச
மான நட்சத்திரம் வரை எண்ணி
2½-ல் பெருக்கி சென்ற மாதம் 1க்கு
5 நாழிகையாக அன்று வரை ஈவுப்
படி தள்ளிக் கண்டது அப்போதைய
நாழிகையாகும்

இவ்வாறு முன்காலத்தில் நட்சத்
திரங்களை வைத்துக் கொண்டு பல
ஜோதிட கணக்குகளைச் செய்திரு
கின்றனர் இப்பொழுதும் இரவி
இந்த நட்சத்திரங்களை இக்கட்டுறை
யில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி நாம் காண
முடியும் இதனைப் பலலாயிரக்கணக்
கான ஆண்டுகளுக்கு முன் எவ்விதக்
கருவியும் இன்றி நம் முன்னோர்கள்
கண்டு எழுதியிருப்பதைப் பாராக்கும்
போது நமக்கு வியப்பாக இருக்
கிறது

ஊடலும் கூடலும்

பிறிதொரு நிகழ்ச்சியின் மேல புலவர்கள் தன்னுடைய குறிப்பினைப் ஏற்றி நயம்பட அழகாகக் கூறுவதை இலக்கண நூலார் 'தற்குறிப்பேற்றணி' எனப் பாவ இவ்வணி புராண இலக்கியங்களில் மிகுதியாகக் காணப்படும் இறைவன் புகழையே பாடிப்போற்றும் திருமுறைகளில்கூட இவ்வணி பயிலுமிடங்கள் உண்டு அவற்றில் அப்பரும் சுந்தரரும் குறிப்பிடும் ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் ஈண்டுக் காண்போம்

கங்கையானைச் சடையிலே வைத்துக்கொண்டார் சிவபெருமான அதனைக்கண்ணுற்று வெகுண்டான் உமையவள் சற்றே பெரிதாக ஊடல் கொண்டாள் இறைவனுக்குச் சிறிது சங்கடமாகப் போய்விட்டது ஊடலைத் தீர்த்துக் கொடுக்க உதந்த வழியினை ஆய்கிறார் உடனே தனது பக்தன் இலங்கை வேந்தன் இராவணனை நினைக்கிறார் இருபது தோள்களும் பத்து தலைகளும் கொண்ட இராவணன் தோமீதேறி இமயமலையே வருகிறான், இறைவன் குறிப்பறிந்து இமயமலையைத் தூக்குகிறான் இமயமலை அசையப் பெறுவதால் இறைவனோடு ஊடல் கொண்டிருந்த உமையவள் மிகவும் அஞ்சி நடுங்குகிறாள் நடுக்க மிகுதியால் ஊடலையும்மறந்து இறைவனை அணைத்துக் கொள்கிறாள் ஊடல் தீர்கிறது

எப்படிப்பட்ட உதவியை இராவணன் செய்திருக்கிறான்' அது மட்டுமா? தன் நரம்பினை எடுத்து வீணையாக்கிச் சாமகானமே பொழிகிறான்' மட்டிலா மகிழ்ச்சி எய்திய மகாதேவன் உடனே தனக்கையிலிருந்த வாளினை எடுத்து இராவணனுக்குப் பரிசாக அளிக்கிறார்

அப்பா பெருமான பாடல் இப்போது கவனியுங்கள்

கங்கைநீர் சடையுள் வைக்கக்
காண்டலும் மங்கை யூடத்
தென்கையான தோகடாவி
சென்றெடுத்த தானமலையை
முன்கைமா நரம்புவெட்டி
முன்னிருக்கு இசைகள் பாட
அங்கைவாள அருளிஞ்ஞார்
அணிமறைக் காடுதானே

அப்பப்பா! எவ்வளவு அழகிய நயம்!

இங்கு வரலாற்றை ஆராயாமல் கற்பனை நயத்தையே நாம் கருதி இன்புற வேண்டும் விரலை ஊன்றி அவனுடைய ஆணவத்தை அடக்கிய செய்தியை இங்கு அப்பா பெருமான குறிப்பிடவே இல்லை. காரணம், கற்பனை நயம் கருதியே ஆகும்

அதிக நடுக்கம் உண்டாகும் படியாக இலங்கை வேந்தன் இமயமலையை எடுத்திருக்கிறான் இறைவன் போதும் போதும் எனப்பதாக ஒரு விரலை ஊன்றி உணர்த்தியிருக்கிறார் என்ற குறிப்பாக்ககூட அதைக் கொண்டிருக்கலாம்

அரசனிடம் அரசமாதேவியா ஊடல் கொள்வதும் அவ்வூடலைப் புலவர்கள் தீர்த்து வைப்பதும் சங்ககால நூல்களில் காணப்படும் ஒரு வழக்கமாகும் அப்புலவர்களுக்கு அரசன் பரிசில்கள் வழங்கிச் சிறப்பிப்பதும் உண்டு இதைப்போன்ற ஒரு காட்சியினைத்தான் அப்பா பெருமான நமக்குக் காட்டுகிறார் அவர் மட்டுமன்று சுந்தரமும் அதே கோணத்தில் தான் தன் கற்பனையை ஓட்டுகிறார்

அவருடைய பாடல் இதோ

“ தூக்கடைய அகல்லகுல் தூமொழியான் ஊடல்

தொலையாத காலத்தோர்
சொற்பாடாய் வந்து
தேசுடைய இலங்கையாகோன்
வரையெடுக்க அடாத்துத்
திப்பிய கீ தம்பாடத் தேரோடு
வாள கொடுத்தோர்
நேசமுடைய அடியவர்கள் வருந்தாமை
அருந்த
நிறைமறையோர் உறையீழி
மிழிலைதனில் நித்தல்
காசருளிச்செய்தோர் இன்றெனக்
கருள வேண்டும்
கடலநாகைக் காரோணம்
மேவி இருந்திரே '

அண்ணு சச்சிதானந்தம், எம் ஏ ,
காஞ்சிபுரம்

✱

புதிய கட்டணங்கள்

தி.தி.தேவஸ்தான ஆந்திர
ஆஷ்ரமம், ரிஷிகேஷ் (உ.பி.)

நாள ஒன்றுக்கு

எம் பி காட்டேஜ்
(ஹீட்டர் மற்றும் மேஜை
நாற்காலி வசதிகள் கொண்டது) ரூ 20/-

எம் பி காட்டேஜ்
(ஹீட்டர் இல்லாதது) ரூ 15/-

ஆர் கே கூடம்
(மேஜை நாற்காலி வசதிகள் இல்லாதது) ரூ 5/-

ஆர் கே கூடம் (கேவ)
(கீழ்த்தளம்) ரூ 2/-

ஆர் கே பொதுக்கூடம்
(படுக்கை ஒன்றிற்கு) ரூ 2/-

வேங்கடத்தில் நிற்கும் விண்ணமுதே சரணடைந்தேன்

கவிஞர் வி. மு. உலகநாதன்
(ஏவண் கவிப்பா)

இமமையிலே மறுமைநலம் ஏறபடவே செயவிகும
எமபெருமான தன்னிடத்தில் எளிதாகச் சொப்பிகும
சரணு கதியென்னும தத்துவமோ ஆற்றவினால
பரந்தாமன் தீனையழித்துப் பத்மஞ்ச செயவிகும
பகதியும் காமமும் யோகமும் ஞானமும்
தக்கசர ணுகதிபோல தயாபரணை காட்டவே
அருகழித்தே பரமபொருளை அருளபொழிய வறப்புறுத்தித்
திருவிளக்காய வழிகாட்டித் தெளிவதனை உவந்தருளும்

இன்பசரச ணுகதியே இதயத்தில் நம்பிக்கை
குன்றெனவே நின்றிறைவன கோலத்தைக் காண்பிகும
நம்பிக்கை யொளியான நலசர ணுகதியே
செமபெருளாய மறைநதிலங்கும திருமால் முனநிறுத்தும
பற்றேதும் இல்லாமல் பணிவோடு கண்ணினையே
பற்றசர ணுகதியாயப் பணிவோர்க்கே நலமகாட்டும்
கண்பாரவை அற்றவாக்குக கைத்தடிபோல முனசென்று
பண்ணவ மூர்த்தியினைப் பாராகவழி காட்டிநிற்கும்

ஆதிமூ லமேஎன்றே அலறிசரச ணுகதியாய
ஓதிய யானைக்கோ ஓடிவந்தே உதவிசெய்தான
கோதுலா திரௌபதியோ கோவிந்தா எனஅழுத்
போதினிலே விரைநதுவந்து பூபாலன் துயாகனைந்தான
அன்னவனை நினைப்பவாக்கே அருளசாரியும் அறபுதனை
நினமலனை நீதியிலே நிற்பவனைப் பத்மவேணடிச்
சரணு கதியடைந்தேன் சாரந்தெனையே அறபணித்தேன்
கருணா நிதியான கண்ணையே சரணடைந்தேன்

பரமபொருளின் நோக்கத்தைப் பாங்குறவே நிறைவேற்றித்
தரணிகளில் அவனைஎண்ணிச் சாரந்துபணி யாற்றிவந்தேன்
வாழ்க்கைநலம் அனைதையுமே மாயவனபால் ஒப்படைத்து
வாழ்வெல்லாம் அவனவிரும்பும் வாழ்வாக நடத்திவந்தேன்
உலகிலுள்ள பொருளாயவும் உலகனந்தான பொருளுனதே

நிலையுணர்ந்து பற்றறுத்து நிமலனையே புகழ்ந்துவந்தேன்
மாமாயன் வீருப்பிற்கு மாருமல் உடனாகி
ஆமாமஎல் லாமஅவனாய அறிந்துணர்ந்து போற்றிவந்தேன்

எனைக்காப்போன் அருளான என்றவனின் விருப்பத்தை
மனமவிழந்து நிறைவேற்றி மனபதைக்கே

உணர்த்தினேற்றன்
பலாகால மிதிபபட்டுப் பாழான புறகௌல்லாம்
நலமிழந்து மரியாதை நயவாமல் இருத்தலபோல
தன்னையே கொடுவாளால் தரிப்பவாக்கோ நிழல்தந்தும்
இன்புறவே கனிகொடுத்தும் இனிதுதவும் மரத்தைப்போல
உயர்ந்தசர ணுகதியை உளமார யானப்பாற்றித்
துயரின்றிப் புல், மரம்போல துணைபுரிந்து வருகின்றேன்

எதைபுமே எதிர்பார்க்கும் எண்ணமின்றி ஒளிநலச
உதித்துவரும் சூரியனபோல உதவிசெய்து வருகின்றேன்
மூவுலகம் சென்றலைந்தேன் முனவந்தே எனக்குதவும்
காவலனை உணையன்றிக் காப்பதற்கோ எவருமில்லா
மூவுலகில் நீதேடி முயன்றும் என்யன்றி

நோவுடையார எவருமில்லா நொந்துமிகத் தவிகுகின்றேன்
எனைப்போன்ற பாவியிலலை என்னையும்தான் காகுகின்ற
உனைப்போன்ற கருணைவள்ளல் ஒருவரையும் கண்டிலனை

ஆதலாலசர ணுகதியாய அடியேனான் அடிழந்தேன்
காதலால் உன்னையே கவிதையால் பாடுகின்றேன்
ஆசையெனும வலையறுத்தேன் அதிலிருந்து விடுபட்டேன்
பாசமுடன் அருளான பத்மலரில் சரணடைந்தேன்

மனமுருக கண்ணீர்மலக வாயஇசைக்க மண்டியிட்டே
உனைவேண்டித் துதிகுகின்றேன் உளமாரப் போற்றுகின்றேன்
விண்ணமுதே வேங்கடவா வேணடுகொள் விடுகுகின்றேன்
கண்ணுநீ ஓடிவந்து காதத்தருளவாய உன்னுடைய
வண்ணஎழில் காட்டிடுவாய வந்து!

★ பக்திக்கு ஒரு பாரதி ★

தேச பக்திக்கு ஒரு பாரதி வாழ்ந்தா, தெய்வ பக்திக்கு ஒரு பாரதி வாழ்ந்தா இந்த பாரதிக்குப் பெயர் கோபாலகிருஷ்ண பாரதி என்பது

நாகபட்டினத்திற்கு அருகாமையில் “நரி மணம்” என்ற ஓர் சிறுரா இருந்தது அவ்வூரில் இராமஸ்வாமி பாரதி என்ற அந்தண வடமா ஒருவா இருந்தா அவருக்கு ஸதபுத்ரனாகப் பிறந்தவாதான நம கோபாலகிருஷ்ண பாரதி என்பவா இவருடைய குடும்பத்தில் எல்லோருமே இசையறிஞர்கள் ஆவார்கள் ஆகையால் பாரதிக்கும் இசையில் ஈடுபாடு உண்டானது பாரதியா தன இளம் வயதிலேயே, வடமொழி, தென்மொழி முதலிய மொழிகளைக் கற்றுத் தோச்சி பெற்றா மேலும் காவய நாடகங்களையும், அதவைத் நூல்களையும் கற்றறிந்தா இவா முடிக்கொண்டான, ஆனந்த தாண்டவபுரம் என்ற ஊர்களில் வசித்து வந்தமையால் இவரை முடிக்கொண்டான பாரதியா என்றும், ஆனந்த தாண்டவபுரம் பாரதியா என்றும் அழைக்கலானார்கள்

இக்காலத்தில் மாயவரத்தில் (தற்காலம் மயிலாடுதுறை) வாழ்ந்து வந்த கோவிந்த சிவம் என்னும் பெரியாரிடம் சென்று அவரையே ஞான குருவாகக் கொண்டு அவர்களிடம் வேதாந்த நூல்களையும், யோக நூல்களையும் பயின்றா அன்றியும் கைவலய நவநீதம், பரபோத சந்தரோதயம், தத்வராய பாடுதுரை, தாயுமானவா பாடல் போன்ற தமிழ் நூல்களைப் பாடிப் பழகியதாலும் தமிழறிவும் வாயக்கப் பெற்றா பரம்பரை தொடர்பால் இவரிடம் இயற்கையாகவே அமைந்திருந்த

இசையறிவும் நாளடைவில் வளர்வதாயிற்று நல்லொழுக்கமும், சிவ பக்தியும் அதிகமாக இருந்தமையினால் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடாமல் வாழ்ந்து வரலானா இவா தன ஞான குருவான கோவிந்த சிவம் பெயரில் பல தமிழ்ப் பாடல்கள் இயற்றிப் பாடலானா

பாரதியா தில்லை கூத்தனிடம் அளவிலா பக்தி கொண்டு தில்லைக்குச் சென்று ஸ்ரீநடராஜரை வழிபட்ட தொடங்கினா பாரதியா இராமதாஸா என்ற ஹிந்துஸ்தானி இசை வல்லுனரிடம் ஹிந்துஸ்தானி இசையினைக் கற்றறிந்தா

நாளடைவில் தில்லை கூத்தனிடம் பல பாடல்கள் இயற்றலானா அப் பாடல்களை இசை வல்லுனர்கள் அரங்குகளில் பாடலானார்கள்

அக்காலத்தில் திருவையாற்றில் இராம பக்தி செய்து ஸ்ரீராமனையே பரதெய்வமாக நினைந்து பாட்டு இயற்றி பாடி வந்த ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகளைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அவரை தரிசிக்க வேண்டி திருவையாற்றை அடைந்தா அங்கே ஸ்ரீ தியாராஜ ஸ்வாமிகளைச் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யர்கள் ஆபோகிராகத்திலமைந்த கிருதியைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள் ஸ்வாமிகள் வந்தவா பாரதி என்று அறியாமல் ‘தில்லையில் கோபாலகிருஷ்ண பாரதி என்று ஓர் பெரியா இருக்கிறாரே அவா நலமாக உள்ளனரா’ என்று வினவினா பாரதியா ‘அடியேன்தான் பாரதி’ என்று பதில்கூறினா ஸ்வாமிகள் மகிழ்ச்சியடைந்து ‘தாங்கள் ஆபோகிராகத்தில் ஏதாவது கீதத்தைப் பார்த்துள்ளீர்களா?’ என்று கேட்டா அதற்கு

அப்பொழுது ஒன்றும் மறுமொழி கூறாமல் தன இருப்பிடத்தைச் சோந்தா அன்றிரவே “ஸபாபதிக்கு வேறு தெய்வம் ஸமானமாகுமா?” என்ற கிருதியை ஆபோகிராகம், ரூபக தாளத்தில் அமைத்தா அதை மறுநாள் காலையில் ஸ்ரீஸ்வாமிகளிடம் பாடிக்காட்டினா ஸ்வாமிகள் மகிழ்ச்சி கொண்டு பாரதியாரைப் பாராட்டினா அதன்பின் பாரதியா மாயூரம் வந்து தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் அருளிய நாட்டை, கௌளை, ஆரபி, வராளி, ஸ்ரீராகம் என்ற ராகங்களில் பஞ்ச ரதன கீதத்தனங்களைப் போன்று ஐந்து பஞ்ச ரதனங்களைப் பாடினா அதாவது,

ஹரஹர்சிவ சங்கர-நாட்டை-ரூபகம்
சரணாகதம்-கௌளை-ஆதி
ஆடியபாதமே-வராளி-ஆதி(2 களை)
பிறவாவரம்-ஆரபி-ஆதி
மறவாமல் எப்படியும்-ஸ்ரீராகம்-ஆதி

டாக்டர் டி ஜி அனந்தசுப்ரமணியன்,
திருப்பதி

முதலியன தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் கிருதிகள் இராம பக்தியை ஊக்குவித்தன பாரதியாரின் பாடல்கள் சிவபக்தியை ஊட்டின எனக் கூறலாம்

பாரதியாருடைய மாணுக்கர்களுக்குள் சிறந்தவர்கள் சித்மபரம் பொன்னு ஸ்வாமி தீக்ஷிதா, சித்மபரம் இராஜ ரதன தீக்ஷிதா, மாயூரம் விசுவநாத சாஸ்திரி முதலியவர்கள் ஆவார்கள் பாரதி சித்மபரம் சென்று அடிக்கடி தில்லை கூத்தனைத் தரிசிக்கச் செல்வா சில நேரம் அங்கேயே தங்கிவிடுவா தில்லையில் தங்கியிருக்கும் போது தினமும்

திருமலையில் தி. தி. தேவஸ்தான காட்டேஜ் கட்டண விவரங்கள்

காட்டேஜ் விவரம்

கட்டணம்

(நாள ஒன்றிற்கு)

டி பி சி	ரூ 25/- ரூ 15/- ரூ 10/-
டி பி சி 3வது வரிசை (ஹீட்டா இல்லாதது)	ரூ 10/-
ஹில வயு மலகஸ காட்டேஜ்	ரூ 20/-
ஹில வயு விருந்தினர் விடுதி பெரியன	ரூ 40/-
” ” சிறியன	ரூ 20/-
ஹில வயு காட்டேஜ்	ரூ 10/-
சங்கு மிட்டா காட்டேஜ்	ரூ 20/-
சேஷாதரி நகா காட்டேஜ்	ரூ 20/-
அஞ்சனாதரி காட்டேஜ்	ரூ 20/-
கருடாதரி நகா காட்டேஜ்	ரூ 20/-
திருமணக்கூடம் (3-வது சத்திரம்)	ரூ 15/-
சிறப்பமைப்பு கொண்ட காட்டேஜ்கள்	ரூ 75/-
டி சி சி (உள்ளே உள்ள காட்டேஜ்கள்)	ரூ 50/-

எஸ் வி விருந்தினர் விடுதி,

பெரிய அறைத்தொகுதிகள்	ரூ 50/-
மூலை அறைத்தொகுதிகள்	ரூ 40/-
சிறிய அறைத்தொகுதிகள்	ரூ 35/-
எச் ஆர் ஜி காட்டேஜ்கள்	ரூ 150/-
மோடி பவன	ரூ 100/-

திருமணக்கூடங்கள் (காட்டேஜ்கள்)

பாலாஜி காட்டேஜ்	ரூ 500/-
ரூயா காட்டேஜ் எண் 248	ரூ 80/-
கோகினேனி காட்டேஜ் எண் 226	ரூ 80/-
சி சி காட்டேஜ் எண் 237	ரூ 100/-
எஸ் எம் சி கிழக்கு எண் 272	ரூ 50/-
ஏ டி சி எண் 99	ரூ 80/-
டி பி (உள்பக்க காட்டேஜ்)	ரூ 50/-
டி பி வி வி சி	ரூ 50/-
டி பி காட்டேஜ் (தனிச் சிறப்புக் கொண்டது)	ரூ 75/-
ஏ டி சி மற்றும் டி பி சி ஒரு அறைத்தொகுதி	
ஹீட்டம் உள்ளது	ரூ 15/-
ஹீட்டா இல்லாதது	ரூ 10/-

நிருத்த சபை என்று சொல்லப்படும் கிழக்கு நோக்கி ஊர்தவதாண்டவ மூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும் மண்டபத்தில் உட்கார்ந்து தியானம் செய்து கொண்டிருக்கையில் இலங்கையில் வாழ்ந்து வந்த ஆறுமுகநாவலா என்ற தமிழ் பேரறிஞர் ஒருவர் அவ்வப்பொழுது தில்லைக்கு வந்து கூத்தனை வழிபடுவது வழக்கம் (இலங்கையும் இந்தியாவும் ஒரே அரசினகீழ் இருந்த நேரம்) இதனால் பாரதியாருக்கும் நாவலாருக்கும் நட்பு ஏற்பட்டது இருவரும் சோந்தே கோயிலுக்குச் செல்லலானார்கள் ஒரு நாள் நிருத்த சபையில் தெற்குச் சுவரில் கையில் கடப்பாரை தோளில் மணவெட்டியுடன் காக்கியளிக்கும் நந்தனா உருவத்தைப் பார்த்து அவருடைய சிவ பகதியை நினைந்து உருகிப் பாடிக் கொண்டிருக்கும்போது அவருடன் இருந்த நாவலா பாரதியாரைப் பார்த்து, “நந்தனா இங்கேயே இருந்து சிவ வழிபாடு செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டியதாக ஒரு பாடலைப் பாடித் தர வேண்டும்” என்று கேட்டார் பாரதியார் உடனே “எந்நேரமும் உந்தன ஸந்திதியில்” என்ற தேவ காந்தாரி ராகப்பாடலைப் பாடினார் அப்பொழுது பகல் பன்னிரண்டு மணி அந்நேரத்திற்குரிய ராகம் தேவ காந்தாரி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

சிதம்பரத்தில் ஆனி, மாரகழி மாதங்களில் திருவிழா நடைபெறும் அப்பொழுது எட்டாவது நாள் திருவிழாவில் ‘பிஷாடனச காக்கி’ திருவீதி உலா வரும்பொழுது, ‘பிச்சைக் கார வேஷம் காட்டுகார்’ என்ற கௌளிப்பந்து ராக்ககிருதியைப் பாடினார்

திருக்காரத்திகைக்குத் திருவிளக்கு ஜோதி காக்கியைக் காண திருவண்ணாமலை என்ற க்ஷேத்ரத்திற்குச் சென்று அம்மலையை வலம் வரும் பொழுது தாம் கண்ட காக்கியை மனதிற கொண்டு ‘கண்ணாலே கண்டேனே வேறொன்றும் எண்ணாமலே

நின்றேனே என்ற சாவேரி ராகக
கிருதியைப் பாடி வழிபட்டார்

நாகப்பட்டினத்திலுள்ள கப்பல வாணி
கம் நடத்திய கந்தப்பசு செட்டியார்
என்னும் பெறும் செல்வந்தரும், இன
னும் பல அன்பார்களும் விரும்பியபடி
நாயனமார்களுள் ஒருவராகிய நந்த
னாருடைய வரலாற்றை இசைப்
பாடல் வடிவில் அமைத்து இயற்றி
முடித்தார் இதனினின்றும் இவ
ருடைய உலகறிவு, சிவபகதி பெரு
கம், யோக நூல் கருத்து முதலி
யவை அறியப்பட்டன கந்தப்பசு
செட்டியாரின் முயற்சியினால் நந்த
னா சரித்திரம் ஹரிகதை வடிவமாக
நாகப்பட்டினத்திலேயே அரங்கேற
றப்பட்டது மக்கள் கதையைக்
கேட்டுப் பல பரிசுக்களை வழங்கினா
கள் பாரதியாரின் பெருமையும்,
புகழும் பல மடங்கு உயர்ந்தன

ஆனாலும் பெரிய புராணத்தில்
காணப்படும் நந்தனா சரித்திரத்திற்
கும் இவா இயற்றிய சரித்திரத்திற்
கும் முரண்பாடு காணப்பட்டதாலும்,
இலக்கண பிழைகள் இருந்ததாலும்
தமிழ்ப் புலவர்களால் ஏற்றுக்கொள்
ளப்படாமல் 'நந்தன சரித்திரத்தைக்
களோதே, வந்த தரிதரம் மாளாதே'
என்று பாடி எதிர்த்தனர் ஆயினும்
புதிய இசையமைப்புகளும், எளிய
நடையும், சமய நூல் கருத்துக்களும்,
நகைச்சுவையும், இயற்கை வாண்மை
யும் பாரதியின் பாடல்களில் காணப்
பட்டன ஆகையால் பொது மக்களின்
நடுவில் நல்ல பாராட்டைப் பெற்றன
அப்பாடல்கள்

புலவர்களால் குறை காணப்படும்
தன்னுடைய பாடல்களுக்குத் தகுதி
பெற்ற பெரும் புலவரிடம் நற்சா
ன்றிதழும், சிறப்புப்பாயிரமும் வாங்க
வேண்டுமென்று தன மாணுக்கா
களின் அபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்றி
வதற்கு புலவர் திலகமான மகா வித்
வான திரு மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை
அவர்களிடம் சென்று தன மாணுக்கா
களின் விருப்பத்தைக் கூறினார் பாரதி

யார் அவர்கள் பிள்ளையவர்கள்
பாரதியாரிடம் அன்பு உடையவரா
யினும் நந்தன சரித்திரம் பெரிய
புராணத்தில் உள்ளபடி இயற்றப்
படாமையாலும், பிழைகள் இருந்
தமையினாலும் அதற்குச் சிறப்பு
பாயிரம் கொடுக்க மனமில்லாத
வராய நாடகங்கே கடத்தி வந்தார்
ஆனாலும் பாரதியார் எப்படியாகி
லும் பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து
சிறப்புப்பாயிரம் பெற்றே தீருவது
என்ற முடிவுடன் முயற்சி செய்தார்
ஒரு நாள் பிற்பகல் பிள்ளையவர்களின்
வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து,
நந்தன சரித்திரத்தில் உள்ள 'கனக
ஸபாபதி தரிசனம் ஒரு நாள் கண்

டால் கவிதிரும்' என்ற தனயாசி
ராகக கிருதியைப் பாடிக்கொண்
டிருந்தார் வீட்டினுள் உணவு
உண்டு களைப்பாற்றப்படுகிருந்த பிள்ளை
யவர்கள் இப்பாடலைக்கேட்டு (பிள்ளை
யவர்கள் தில்லைக்கூத்தனிடம் பேரன்பு
கொண்டவர் ஆதலால்) பாடலில்
இசையின் தரமும், பாட்டின் பொரு
ளும் நிரம்பி இருந்ததை உணர்ந்து
உருகி வெளியில் வந்து பாரதியாரை
வரவேற்று உபசரித்து சிறப்புப்
பாயிரத்தை சிறப்பாகச் செய்து
உதவினார்

அக்காலத்தில் மாயூரத்தில் வசித்து
முன்சீப்பாக இருந்தவரும், பிர
தாபமுதலியார் சரித்திரம், நீதி நூல்,

Statement about ownership and other particulars about

SAPTHAGIRI (MONTHLY)

FORM IV

(See Rule 8)

1 Place of publication	TIRUPATI
2 Periodicity of its publication	Monthly
3 Honorary Editor	Sri S Lakshminarayana I A S Executive Officer, T T D
4 Printer's Name Whether citizen of India Address	Sri M Vijayakumar Reddy, L P T, Yes Manager, T T D Printing Press, Tirupati
5 Editor & Publisher's Name Whether citizen of India Address	K Subba Rao, M A, Yes Editor, Saphagiri, T T D Journal, Tirupati
6 Names and addresses of individuals who own the Newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital	Board of Trustees represented by the Executive Officer on behalf of T T D, Tirupati

I, K Subba Rao, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief

TIRUPATI,
Date 28-2-1986

(Sd.) K SUBBA RAO,
Signature of the Publisher

ஸாவ சமய சங்கீர்த்தன முதலியவை களை இயற்றியவருமான வேத நாயகம் பிள்ளை அவர்களுக்கும், பாரதியாருக்கும் இசையின் காரணமாக நட்பு ஏற்பட்டது நாட்டில் நோந்த கடுமபஞ்சத்தினால் உணவின்றித் தவித்த மக்களுக்கு வேதநாயகம் பிள்ளை தாமே பொருளுதவி செய்தும், பெருஞ் செலவந்தாக்களைப் பொருளுதவிச் செய்யச் சொல்லியும் அன்ன மனிதது பஞ்சத்தைத் தவிரத் தாரா இச்செயலை நேரில் பார்த்த பாரதி உள்ளம் குளிராந்து, “நீயே புருஷனென்று” என்ற பாடலைப் பாடிப் பிள்ளையின் பெருமையைக் கூறலானா

ஆறுமுக நாவலா என்ற பெரியாரா ஒருநாள திலலைத் திருக்கோவிலில் சிவ வழிபாடு செய்து வரும் பொழுது, பாரதியாரா அங்கே ஓரிடத் தில் அமாந்து உள்ளமுருகிப் பாடிக் கொண்டிருந்தாரா அப்பாடலைக் கேட்ட நாவலா அவர்கள், பாரதியாருடைய அன்பையும், பக்திப் பெருக்கத்தையும் அப்பாடலில் காணக் கண்டு தம் மகிழ்ச்சிக்கு அறி குறியாக பத்து ரூபாய் பரிசளித் தாரா

பாரதியாரா பிடிவ வாதயத்திலும் நன்கு பயிற்சி பெற்றவா தமது முதுமைப் பருவத்தில் தனியே இருக்கும்போது அதனை வாசித்து மகிழ்வாரா புகழ் பெற்ற திருவையாறு மகாவையநாதய்யரும், அவருடைய சகோதர ராமஸ்வாமி அய்யரும் மாயூரம் வரும்பொழுது பாரதியாரைச் சந்தித்து அளவளாவி விட்டு பாரதியாரா இயற்றிய இசைப் பாடல்களை பாடம் செய்துகொண்டு செல்வது வழக்கம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் பதினாறாம் பட்டத்தில் தலைவராக வீற்றிருந்த மேலகரம் சுபரமணய தேசிகரும் பாரதியாரும் மிகக் நண்பர்கள் பாரதியாரா ஹரிகதை காலக்ஷேபம் செய்து வந்தாரா பல ஆண்டுகள கதை செய்து வந்தமையால் கிடைத்த வருவாயில் தமக்கும் தம்மை ஆதரித்த அன்பர்களுக்கும் கொஞ்சம் பொருளை வைத்துக் கொண்டு மிகுதியை சிவ தாமம் செய்யத் தீர்மானித்து ஆதீனத் தலைவரான சுபரமணய தேசிகரிடம் கொடுத்து தன் கருத்தை வெளியிட டாரா மாயூரம் சிவன் கோயிலின் அகத்திஸ்வரருக்குத் தினந்தோறும்

தயிரா அன்னமோ, செம்பா அன்னமோ, (செம்பா அன்னம் என்றால் மிளகு, சீரகம் கலந்தது) நிவேதனம் செய்து தேங்காய் துவையலுடன் யாதரீகா ஆறு பேருக்கு அளித்திடவும், திலலைக்கூத்தனுக்கும் சில பூஜைகளைச் செய்ய ரூ 3000/-ஐக் கொடுத்தாரா அவரும் ஒருவித குறைவுமின்றிப் பாரதியாரின் எண்ணம் போல நடத்தி வந்தாரா

இவ்விதம் வாழ்ந்து வந்த பாரதியாரா தனது 95-வது வயதில் சிவராதரியன்று தன் பூதவுடலை நீத்துத் திலலைக்கூத்தனின் திருவடியை அடைந்தாரா கோபாலகிருஷ்ண பாரதி இசையிலும், பாடல் இயற்றும் திறமையிலும், சிவ கதை சொல்வதிலும் நல்ல தோச்சி பெற்று பெறும் புகழ் அடைந்து மறைந்தாரா இவருடைய பாடல்கள் இன்றும் இசையறிஞர்களால் பாடப்பட்டு வருகின்றன பாடல்கள் நல்ல ராக, தாள பாவங்களுடன் பொருந்தியவையாகும் மிகவும் பிரஸித்தமான நந்தனா சரித்திரக் கோத்தனைகளும், திலலைக்கூத்தன் பெயரில் பாடிய கோத்தனைகளும் இன்றும் நம்முடன் வாழ்ந்து வருகின்றன

○

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தாரின் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா அருமபொருட்காட்சியகம், திருப்பதி.

மற்றும்

பழமைச்சின்னங்களின் காட்சியரங்கு, திருமலை.

- ★ திருமலையின் புராணம், சரித்திரம், புவியியல் சம்பந்தப்பட்ட பழமைச் சின்னங்கள் யாவும் வரைபடங்கள், சித்திரங்கள் மூலம் விளக்கப்பட்டுள்ளன
- ★ தி தி தேவஸ்தான கோயில்களின் புகைப்படங்கள், அவற்றைப் பற்றிய சரித்திரத் தகவல்கள், ஆர்ஜித் சேவைகள் யாவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன
- ★ அரியதாகக் கிடைக்கப்பெற்ற இசைக்கருவிகள், மரச்சிற்பங்கள், கற்சிலைகள், சிறு வெண்கலப் பொருட்கள், படைக்கருவிகள் மற்றும் பல இடம் பெற்றுள்ளன

தவறுது இந்நிலையங்களுக்கு வருகை புரியுங்கள்!

அனுமதிக்கட்டணம்: ரூ 1-00

✱

சிறு ரூ 0-50

மகா சிவராத்திரி

நீமமுடைய புண்ணிய பூமியிலே மாதந்தோறும் ஆலயங்களில் ஏதாவது விழாக்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன அப்படி நடைபெறும் விழாக்காலங்களில் மக்கள் விரதங்களை அனுட்டிப்பதும் வழக்கமாகத் தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகிறது திருமால், சிவபெருமான், முருகன், விநாயகர், தேவி இவா

களைக் குறித்து, மாகாழியில் வைகுண்ட ஏகாதசி, மாசிமீல மகாசிவராத்திரி, ஐப்பசியில் கந்தா சஷ்டி, ஆவணியில் விநாயகர் சதுர்த்தி, புரட்டாசியில் நவராத்திரி என்று முறையாக இவைகள் கொண்டாடப் பெறுகின்றன

சிவராத்திரி எனப்படும் சிவ என்பதற்குத் துன்பத்தை அழிக்கிறது என்றும், இராதிரி என்பதற்கு ஈகத்தை கொடுக்கிறது என்றும் பொருள்படும் ஆதலின் சிவராத்திரி விரதம் அனுஷ்டித்தால் துன்பம் நீங்கி இன்பம் அடையலாம் சிவராத்திரியைப்பற்றி புராண வரலாறுகள் பல உண்டு ஒரு காலத்தில் எல்லா உயிர்களும் அழிந்து விடும் அதைப் பிரளயம் என்பர்

உயிர்கள் எல்லாம் கடவுளிடம் ஒடுங்கி விடும் இறைவன் ஒருவனே இருப்பன அக்கடவுளின் அம்சமான சகதியே உமாதேவி அருள் வடிவினாள் அன்பு மயமானவள் உயிர்களுக்கு இரங்கி, சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் கிடந்தாள் இறைவன் யாது வரம் வேண்டும் என்று வினவ, 'எம்பெருமானே' அடியேன் இந்த இரவு முழுவதும் உம்மைப் பூசித்தேன் ஆதலின் இது சிவராத்திரி எனப்படவேண்டும் இந்நாளில் தங்களை வழிபடும் உயிர்கள் எல்லாம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பம் அடைதல் வேண்டும்' என்று தேவியார் விண்ணப்பித்ததால் இறைவனும் அப்படியேயாக என்று அருள் புரிந்தார் அழிந்த உயிர்கள் எல்லாம் தோன்றி உய்யும் வகையை நாடின இது சிவராத்திரி பற்றிய வரலாறு

உமாதேவி வினையாட்டாகச் சிவபெருமானின் கண்களைத் தன்கையால் பொத்தினாளாம் உடனே உலகமெல்லாம் இருள் மூடிவிட்டது அந்த இரவுதான் மகாசிவராத்திரி என்கிறார்கள்

இந்த இரவில் ஒளி வேண்டித் தவித்த தேவர்களுக்கு இரங்கி சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து நெருப்பொளியையாவது காட்டுவோம் என்று தீர்மானித்ததால் அப்படியே சிறிது அந்தக் கண்ணைத் திறந்ததும் தேவி பதைபதைத்து நடுங்கிக் கைகளை எடுத்தது விட்டாள் அவளுடைய பயத்தைப் போக்குவதற்காகச் சிவபெருமான் அந்த நெருப்பொளியைக் குளிர்ந்த நிலவொளியாக மாற்றிக்கொண்டாராம் இந்தக் கதையைத் திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்குறிப்பிடுகிறார்

தைப்பனி தரையைத் துளைக்கும் என்றும், மாசிப்பனி மச்சத்தைத் துளைக்கும் என்றும் பனிகுப்பப் பப்படுவோர் கூறுவதுண்டும் இவர்கள் சிவராத்திரி எப்போது வரும் என்று எதிர்பார்த்திருப்பார்கள் சிவராத்திரிக்குப் பின் பனியெல்லாம் 'சிவசிவா' என்று போய்விடும்' என்று சொல்வதுண்டல்லவா? உண்மையில் அறிஞர்கள் பாவம் என்ற பனித் தொலையில் இருந்து காப்பாற்றுவதற்காகவே சிவராத்திரிபூசை செய்கிறார்கள்

ஒரு வேடனைப் புலி ஒன்று விரட்டிச் செல்ல, அவன் ஒரு விலவ மரத்தில ஏறிக்கொண்டான் புலி மரத்தடியிலேயே பதுங்கிக் கிடந்தது 'புலி அடிப்பதற்கு முன் கிவி அடித்து விடுமோ?' என்று அஞ்சிய வேடனுக்கு அன்று இரவு உறக்கமே இல்லை பொழுது போக்கிற்காக அந்த விலவ மரத்தின் இலையை ஒவ்வொன்றாகக் கிளளிக் கீழே போட்டுக் கொண்டே இருந்தான் அந்த இரவு சிவராத்திரி அது அவனுக்குத் தெரியாது

புலவா பொன் சுப்பிரமணியன் எம் ஏ, திருக்கண்ணபுரம்

காலையில் புலி இருந்த இடத்திலே ஒரு சிவலிங்கத்தைக் கண்டான் கிளளி எறிந்த விலவ இலைகளையெல்லாம் சிவ பூஜையாக முடிந்தது விட்டது அந்த சிவராத்திரியிலே வேடனப் பெறுதற்கரிய பேறு பெற்றான் என்று கதையொன்று வழங்குகிறது

சிவராத்திரி ஐந்து வகைப்படும் அவை நித்திய சிவராத்திரி, பட்ச சிவராத்திரி, மாத சிவராத்திரி, யோக சிவராத்திரி, மாக சிவராத்திரி அல்லது மகா சிவராத்திரி என்பன ஓர் ஆண்டிலே பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் வரும் கிருஷ்ண பட்சம், ஈகில பட்சம் இருபத்தினைகில உள்ள சதுர்த்தசிகள நிதய சிவராத்திரி தை மாதம் கிருஷ்ண பட்சம் பிரதமை முதல் பதினமூன்று நாட்கள்

ஒரு பொழுது உணவு கொண்டு பதினான்காம் நாள் சதுரத்தசியில் சிவ பெருமானை வழிபடுவது படச சிவ ராததிரி மாசி கிருஷ்ண படச சதுரத்தசி, பங்குனி முதல் திருத்தியை, சித்திரை கிருஷ்ண படச (சதுரத்தசி) அஷ்டமி, வைகாசி முதல் அஷ்டமி ஆனி சுக்கில படச சதுரத்தி, ஆடி கிருஷ்ண படச பஞ்சமி, ஆவணி சுக்கில படச அஷ்டமி, புரட்டாசி திரயோதசி, ஐப்பசி சுக்கில படச துவாதசி காரத்திகை முதல், முதல் சபதமி, பின்வரும் அஷ்டமி, மாகழி இரு படசங்களில் வரும் சதுரத்தசிகள், தையிலே சுக்கில படச திருத்தியை இவை மாத சிவராததிரிகள்

மேலே கண்ட மாதங்களில் முறையே பிரமன், உமாதேவி, சூரியன், உருத்திரன், குமரக கடவுள், சந்திரன், ஆதிசேடன், இந்திரன், சரசுவதி, மனோமணி, நந்தி இவர்கள் சிவராததிரி விரதம் அனுட்டித்துப் பேறு பெற்றனர் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன திங்கட்கிழமையில் இரவு பகல் முழுவதும் அமாவாசை இருந்தால் அதை யோக சிவ

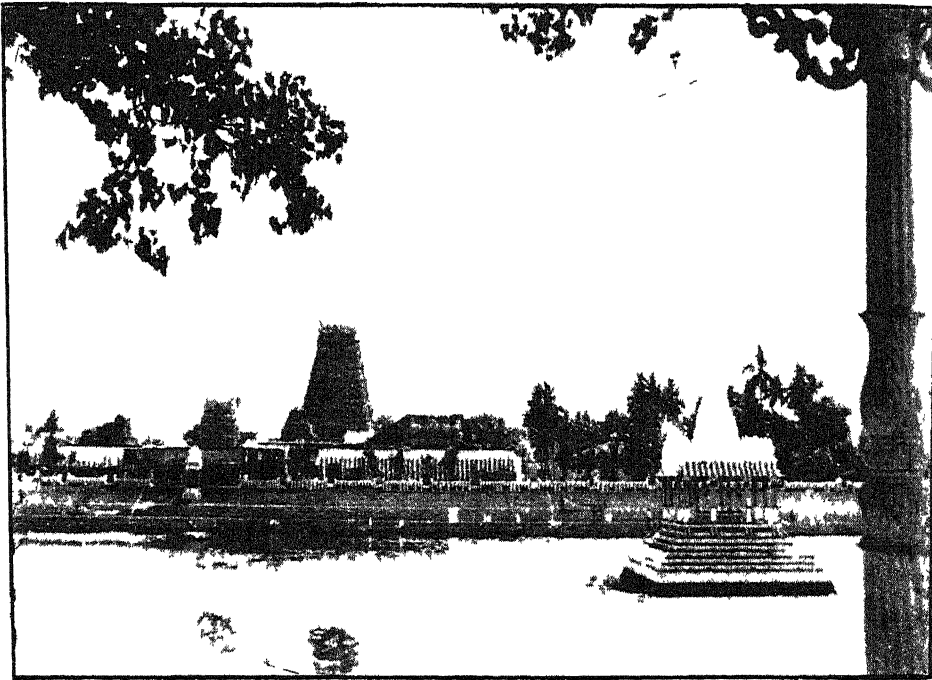
ராததிரி என்றழைப்பார்கள் ஒவ்வொரு மாசி கிருஷ்ண படசம் சதுரத்தசியிலே வருவது மகா சிவராததிரி அல்லது மாக சிவராததிரி

சிவராததிரி விரதம் இருப்போர் சிவபூசை செய்யலாம் அல்லது சிவபூசை செய்வதைக் கண்டு வழிபடலாம் அதற்கு முன்னால் ஒரு வேளை உணவு கொள்ள வேண்டும் சிவராததிரியன்று காலையே கடைகளை முடித்துக் கொண்டு ஆலய வழிபாடு செய்த பின் சிவ பூசை செய்தல் வேண்டும் கோயில், ஆற்றங்கரை, மலைச்சாரல், நந்தவனம், குருவின வீடு, தனது இல்லம் இவைகள் பூசை செய்வதற்கு ஏற்ற இடங்கள் இரவு முதல்சாமத்தில சிவலிங்க மூரத்தியைப் பஞ்சகவியத்தினால் அபிடேகம் செய்து, சந்தனக் குழம்புடன் விலவம் சாத்தி, தாமரை மலர்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும் இரண்டாம் சாமத்தில பஞ்சாமிாத அபிடேகம் செய்வித்து சந்தனத்துடன் தாமரை மலர் சாத்தி, துளசியால் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும் மூன்றாம் சாமத்தில் தேன் அபிடேகம் செய்வித்து, அரைத்த பச்சை

கற்பூரத்துடன் முல்லை மலர் சாத்தி, முக்கிளை விலவம் கொண்டு அர்ச்சிக்க வேண்டும் நான்காம் சாமத்தில கருப்பஞ்சாற்றால் அபிஷேகம் செய்து, அரைத்த குங்குமப் பூவுடன் நந்தியாவாத மலர் சாத்தி, நீலோற்பலப் பூவினால் அர்ச்சிக்க வேண்டும் இந்த நான்கு சாமங்களிலும் தூப தீபாரதனைகள் முறையாகச் செய்ய வேண்டும் ஊண் உறக்கம் ஒழிக்க வேண்டும் விடிந்ததும் முழுகித் தூய்மை செய்து கொண்டு ஆலய வழிபாடு செய்தபின் ஆறு நாழிகைக்குள் பாரணை பண்ண வேண்டும் அன்று பகல் முழுவதும் தூங்காமல் சிவகதைகள் கேட்டுக் காலத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் இவ்வாறு சிவ பூசை செய்யாதவர்கள் அதாவது முடியாதவர்கள் சிவராததிரியன்று ஊண் உணவு ஒழித்து, அவகதைகள் ஒழித்து சிவகதைகள் கேட்டு, சிவாலய வழிபாடு செய்து மறுநாள் காலையில் பாரணை செய்யலாம் சிவராததிரி இரவு பதினான்கு நாழிகைக்கு மேல் மூன்றே முக்கால நாழிகை சிவதரிசனத்துக்கு மிகவும் உயர்ந்த காலமென்றும், அப்படிச் செய்தால் இறையருள் கிடும் என்றும் கூறுவர்

சிவராததிரி விரதமிருந்து பேறு பெற்றோர் வரலாறுகள் நம் நாட்டில் பல வழங்குகின்றன சிவராததிரி விரதத்தால் உடல் தூய்மை, உள்ளத் தூய்மை, ஐம்புலன், ஐம்பொறி அடக்கம், ஆண்டவனிடம் ஒன்றிய பேரன்பு முதலிய கிடைத்தற்கரிய பேறுகள் ஏற்படுகின்றன திருக்காளத்தி, திருக்கோகரணம், திருப்பருப்பதம் (ஸ்ரீசைலம்) முதலிய பாடல் பெற்ற ஆலயங்களிலும் மகா சிவராததிரி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது இம் மாகி மாதத்தில் மகா சிவராததிரி வருகின்றது அப்பொழுதுள்ள முறைப்படி விரதம் அனுட்டித்து எல்லாம் வல்ல இறையருளுக்கு உரிமையுடையவர்களாவோமாக

*

ஸ்ரீகபாலீஸ்வரர் திருக்கோயில்—மயிலை

திருமதி கமலாமாரியப்பன்—கோவை

நீதி நெறிக் கதைகள்

நீதி நெறிக் கதைகள் திரு சி கனகராஜன் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம, சிவானந்தா ஆஸரமம், இராசிபுரம் சேலம் ஜில்லா பக்கங்கள் 1-262 விலை ரூ 7-00

ஆங்கிலத்தில் சுவாமி சிவானந்தா அருளிய 'Inspiring stories' என னும் நூலின் தமிழாக்கமான இந்த நூலிலும் மூல நூலின் விருவிருப்பைக் காண்கின்றோம்

தொன்று தொட்டு வழக்கில் உள்ள கதைகளைக் கூறி மனிதன் மனிதத் தன்மையுடன் வாழ்ந்து வாழ்வின் குறிகளை அடையச் செய்யும் நூல்களின் வகையைச் சார்ந்தது இந்த நூல் இங்கு 83 எளிய கதைகளின் வாயிலாக மனிதன் ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேறிச் செல்ல அரும்பெரும் குணங்களைப் பேணி வளர்த்து வாழ்வு நடத்த கதைகளினிடையே பல கருத்துரைகள் அளவிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன உதாரணமாக சிலவற்றை இங்கே காண்போம்

தரும் புத்திரன், துரியோதனன் இவர்களின் கதை மூலம் 'தன் மனத்தின் காட்சி உலகில் பிரதிபலிப்பதை ஒவ்வொருவரும் காண்கின்றோம்' என்ற கருத்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (பக்கம் 2)

அன்பின் வலிமையை உணராததுமே கோபாலதாஸின் கதையில் 'வெறுப்பை உறபத்தி செய்கிறது வெறுப்பு வெறுப்பை அன்பாக மாற்றுகிறது அன்பு பிறரை உடல் பலத்தின் மூலம் வெற்றி கொள்ளுவதற்கும் தெய்வீக அன்பு என்னும் பலத்தின் மூலம் வெற்றி கொள்ளுவதற்கு நிறைய வேறுபாடு உள்ளது' என்ற கருத்தைக் காண்கின்றோம் (பக்கம் 108)

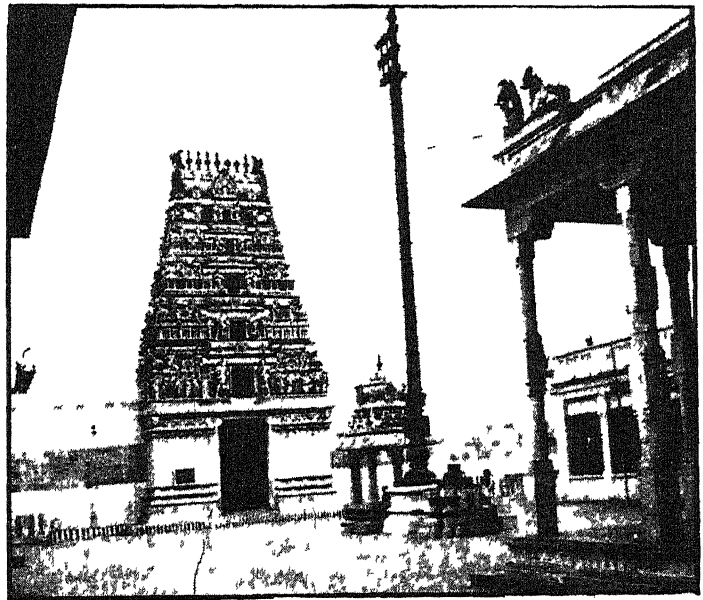
இலவாமழக்கையில் ஒவ்வொருவரும் விழிப்புடனும் விவேகத்துடனும் இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் கிரியின் கதையைக் கூறி 'அவ்வப்போது தனித்திருத்தல், சாதனை, சதசங்கம் ஆகியவை உலகியல் வாழ்வில் சிக்கித் தவிக்கும் சாதகர்களுக்கு புதுவாழ்வு தரும் மூலிகைகளாக விளங்குகின்றன' என்று முடிக்கின்றார் (பக்கம் 141)

புத்தரின் துறவறத்தைக் கடிந்து பேசிக் கடைசியில் அவரது அன்புக்குக் கட்டுண்ட தூமதியின் கதையைக் கூறுமிடத்து "பொறுமையை புத்தரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளுங்கள் உதாரணம் உடையவராக இருங்கள் பெருந்தன்மை உடையவராக இருங்கள் இகழ்ச்சிக்கும் புகழ்ச்சிக்கும் அப்பாற்பட்டவராக இருங்கள் நீங்கள் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறீர்கள் உங்கள் சொந்த சகோதரர் உங்களுக்கு இழைக்கும் அவமானத்தைக்கூட உங்களால்-பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை யாரே

னும் ஒருவா கடிந்து பேசினை நீங்கள் நிலைகுலைந்து போகிறீர்கள் நீங்கள் ஆவேசம் அடைகிறீர்கள் இகழ்ச்சி எது புகழ்ச்சி எது? அவை காற்று மண்டலத்தில் ஏறபடும் அதிர்வுகள் அவற்றிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்காதீர்கள் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும், வெற்றியிலும் தோல்வியிலும், புகழ்ச்சியிலும், இகழ்ச்சியிலும், வெப்பத்திலும் குளிர்ச்சியிலும் சமமான மனநிலையைப் பெற்றிருங்கள் அவமானத்தையும் வேதனையையும் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்," என்ற வாக்கியங்கள் இன்றைய சமுதாயத்திற்கு மிகவும் அதியாவசியமானவை (இன்றியமையாதவை) (பக்கம் 46)

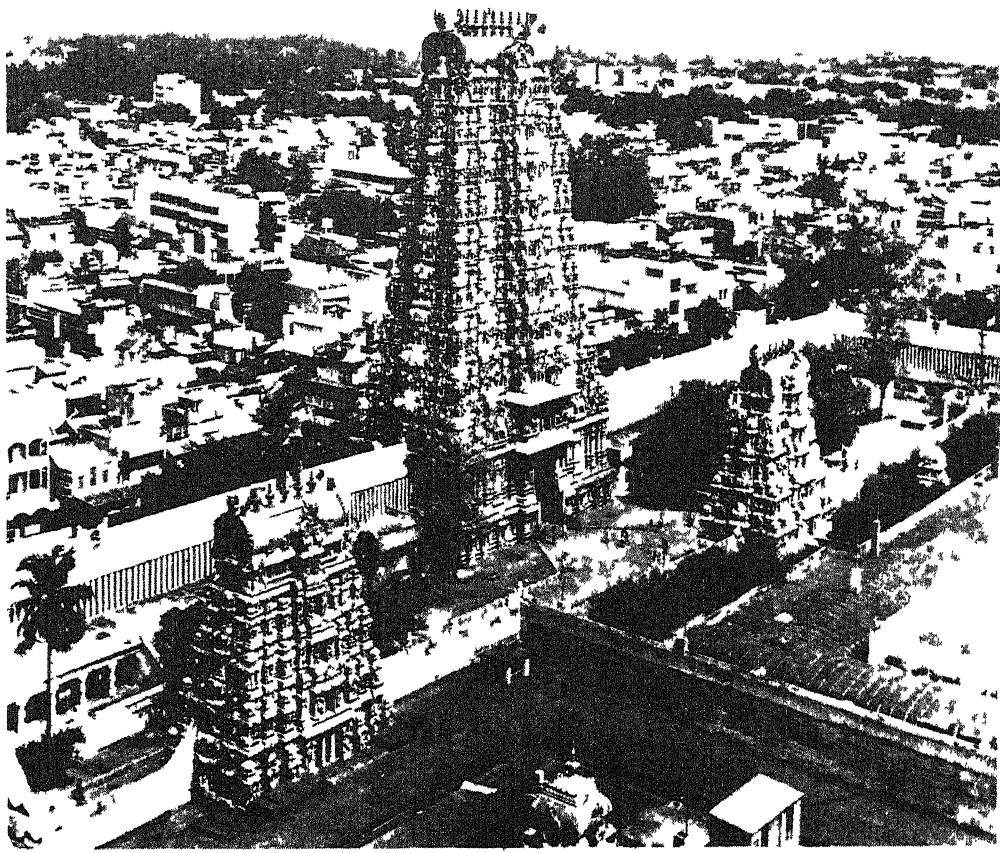
இப்பாஹிம் ஆதம் என்னும் தலைப்பில் "அறியாமையும் உலகியற் சிந்தனையும் உடையவர்கள் தமது புறச் செயல்களை வைத்து பிறரை அளவிடுகின்றனர் மனப்போக்குதான் உண்மையான செயல்," என்னும் வாக்கியங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை (பக்கம் 168)

இடம் விட்டு இடம் தாவும மனப்போக்கை விவரிக்கும் ஒரு கோவணத்தின் கதையின் மூலம் எடுத்துக்கூறும் சொல் தொடர்களும் குறிப்பிடத்த

அருண் ஜடேஸ்வரர் கோயில்—திருப்பனந்தாள (காவிரி வடகரையிலுள்ள அறுபத்துமூன்று பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களில் ஒன்று)

திரு ஆர் கிருஷ்ணமூர்த்தி—கோவை

தெற்கு கோபுரம் - மதுரை திரு வி முத்துராமன்—கோவை

தக்கவை “நல்ல குழந்தை எங்கே இருக்கிறது என்று ஒருவரும் தேட வேண்டாம் ஒரு புதிய குழந்தையை அடைந்தால் அதில் தவறு காண மனம் விரும்பும், மற்றுமொரு குழந்தை அதைவிடச் சிறந்ததாக இருக்காமோ என நாடி ஓடும் கட்டுப்பாடுள்ள மனிதன் எந்த நிலையிலும் பணிபுரியத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்கிறான் எல்லாவிதமான குழந்தைக்கும் தகுந்தவாறு தன்னைச் சரிப்படுத்திக் கொள்கிறான் தனக்குத் தரப்படுகிற பணி எதுவாக இருப்பினும் அதைச் செய்து முடிக்கிறான் அதற்கைய பணி, கஷ்டமானதாக இருந்தாலும் அதை மலாந்த முகத்துடன் செய்து முடிக்கிறான் அதற்கைய கட்டுப்பாடு உள்ள மனிதன் தான் இறைவனின் உண்மையான பக்தன்” (பக்கம் 171)

அதுபோலவே “உலகில் இன்பம் மற்றும் துன்பம், நன்மை மற்றும் தீமை, செளகரியம் மற்றும் அசௌகரியம், வசதி மற்றும் வசதியின்மை

ஆகியவை ஒன்றையொன்று சாந்த உள்ள நபர்கள் உன்னதமான அமைதியை ஆதமாவில்தான் காண முடியும் ஆதம் ஞானம் பெற்று, குறைகள், அசௌகரியங்கள், வசதியின்மை ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்டிருங்கள்” எனனும் சொற்றொடர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை (பக்கம் 186)

பொருளாசையே திருபதியின்மைக்குக் காரணம் எனனும் கருத்தை ‘ஞானமுள்ள கிழவி’யின் கதையின் மூலம் தெளிவுபடுத்துகிறார் இங்கு “பலவிதமான ஆசைகளைக் கொள்வதால் அந்தந்த ஆசைக்குரிய பொருட்களைத் தேடிச் செலுகிறீர்கள் இங்ஙனம் செய்வதால் திருபதியே உண்டாவதில்லை ஆசைக்கு நீங்கள் அடிமையாவதால், பிச்சைக்காரர்களுக்கும் பிச்சைக்காரராகி ஆகிவிடுகிறீர்கள்” எனனும் கருத்து கவனிக்கத்தக்கது (பக்கம் 205)

இம்மாதிரி பல உன்னதமான கருத்துக்கள் தூங்குகிற மனிதனைத் தட்டி

எழுப்பி அவன் வாழ்வின் குறிகளை அடைய வழி கோலுகின்றன விஞ்ஞான வளாச்சியின் பயனாக பல வசதிகளை நுகரும் மனித சமுதாயம் அதே சமயம் பொருமை உண்டாக்கி, ஐயம், அச்சம், நாணயமின்மை இவ்வாறான பல தவிர்க்கப்பட வேண்டிய கீழ்த்தர உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாக உள்ளது இந்த நிலையில் இந்தப் புத்தகம் ஒரு வரப்பிரசாதம் இம்மாதிரி நூல்கள் வெளியிடப்படுவதற்கு எல்லோரும் ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் சுவாமி சிவானந்தரின் நூல்களின் வரிசையில் முதற்படியில் உள்ள இப்புத்தகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு போன்று அன்னாரின் மற்ற அரும் பொக்கிஷங்களின் மொழிபெயர்ப்புகளும் வெளிவர முயற்சிக்க வேண்டும் சி கனகராஜன் அவர்களுக்கு ஆதம் சாதனையை நாடும் நன் மக்களின் பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக!

என் கங்காதரன்,
சென்னை - 5

தித்திக்கும் திருவாசகம்

உலகம் எண்ணற்ற உயிர் வகைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் ஆற்றிவு கைவரப் பெற்றவன் மனிதனேயாவன். அம்மனித இனத்துள்ளும் இஃறையுணர்வில ஊறித் திளைத்து 'பிறவிப் பயன இறைவன் அடி சாத்தலே'யென்ற ஒரே கருத்துடன் வாழ்வு நடத்துவா ஒருசிலரே. அச்சிலருள்ளும் ஆண்டவன் அருள் பெற்றபின்னும் அனைத்துலகம் உய்ய வேண்டி கடவுள் புகழ் பரப்பும் அடியாராயத் திகழ்வா மிக்க சிலரே. அவ்வடியார்களுள் முதலடியாரென எண்ணத்தகும பெற்றிவாயநதவா மாணிக்கவாசகர். அவர் அருளிச் செய்த திருவாசகமோ சிவப் பரம்பொருள் தம் கைப்பட எழுதிய சிறப்புடையது.

இத்திருவாசகம் ஒரு ஞானக் கருவூலம், நாட்டாருக்கு நல்ல வழிகாட்ட வந்த கலங்கரை விளக்கம். சைவம் தழைக்க வந்த நல்லமுது படிப்பவா உள்ளத்தை பரமனிடம் நாட்டும் நற்றமிழ்ப் பனுவல திரட்டு வாழ்வின நிலையாமை உணர்த்தி சிவனடி என்னும் ஆனந்தக்கரை சோக்கும் அருமையான தோணி கலலென மனத்தையும் பாக்கென உருக்கி இறையினப்பத் தேன நிறைக்கும் நலவிருந்து இதுபற்றியே, 'திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்' என்ற பழமொழியும் எழலாயிற்று.

அப்பழமொழியின் உண்மையினை, முதன் முதலாக திருவாசகத்தினைப் பயிலத் தொடங்கும் சிறிதே தமிழ் நூற்பயிற்சி உடையாரும் நன்குணர்வாரும் "நம்சசிவாய வாழ்க நாதன தாளவாழ்க" என்ற சிவபுராண முதலடியின் மீது பாவையைச் செலுத்தியவருக்கு அடுத்த அடியின் மீது தானாகவே கவனம் செல்லும் இவ்வாறாக அடுத்தடுத்து வரும் பாடல்களில்

கருத்தை இழந்தவரால் நூல் முழுவதையும் படித்து முடிக்கும் வரை அதனை மூட மனது வராது. ஒரு முறை படித்தவருக்கு எடுத்த பிறவிப் பயன இன்றே நிறைவெய்தியதென அகம் மகிழும் ஆகையால் அடுத்தடுத்துப் பயில் ஆவம் தானாகவே முகிழ்க்கும் திருவாசக நதனை ஒத்த நாளெல்லாம் வெறும் நாளேயென்ற உறுதி பிறக்கும் இதற்குக் காரணம் நூலில் எளிமை, சொற்களின் இனிமை, ஆனமாவை ஆண்டவனிடம் அடைக்கல் படுத்துதல் தன்மை என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

திருவாசகம் ஞானப்பனுவலாகவும் பக்தி நூலாகவும் இருப்பது மட்டுமின்றி ஒரு சிறந்த வழிபாட்டு நூலாகவும் இருக்கிறது. தனி மனிதரின் பாராயணத்திற்கும், சிவாலயங்களில் அருச்சுனை செய்வதற்கும் ஏற்ற அருமையான தோத்திரப் பாடல்களின் சுரங்கம் திருவாசகம்.

“ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
சீரார்பெருநதுறை நம் தேவனடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி

என்பன போன்ற தீந்தமிழ் மணமும், தெய்வச் சைவ மணமும் கலந்த பாடல்கள் அநேகம் இந்நூலில் உள்ளன. இப்பாடல்களை நாவுரைக்கவும், பூவும் நீரும் கொண்டு சிவனுக்கு பூசனைசெய்தோமானால் அவன் அருள் கிட்டுதல் திண்ணம்.

சிவனருள் பெற வேண்டிய அவசியமென்ன? இவ்வினா எழுப்புவார் சிலரும் நம்மிடை இன்றும் உள்ளனர். அவர்கள் 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலமென' வாழும் கொள்கை

யுடையார் 'படைத்த இறைவனுக்கு தானாகவே தம் பதம் சோக்கும்பாங்கு தெரியாதோ?' என வாதம் புரிவோர். அதற்கையார் ஒன்றை மட்டும் நினைக்கின்றிலர். நாயும், நரியும் கூட உயிர்தாம் அவையும் தின்றுத் தூங்கித் திரிந்து காலம் வந்தக்காலம் மாயநொழியவே செய்கின்றன மனிதனும் அவவாறே வாழ்வதோ?

திருவே சோமசுந்தரம் - ஷெனனை

அவனுக்கு மேம்பட்ட அறிவு வாயத்தது எதற்காக? கீழான பலபிறவிகள் எடுத்து எடுத்து உழன்று இறுதியில் மனிதனாய் பிறந்து அறிவு பெற்ற தன் பயனை அவன் அடைய வேண்டாவா? அவவறிவு முதிர்ந்தநிலை, 'பலபிறவியால் தொடரும் துன்பம்... அப்பிறவிப்பிணி நீங்கலே பெரும் பேரினபம்' என்றுணராதலே யன்றோ? அப்பிறவிப் பிணிதானும் படைத்தல், காத்தல், நிலை நிறுத்தல், அழித்தல், பெரும் பேறளித்தல் ஆகிய அனைத்துத் தொழிலும் வல்ல ஆண்டவன் திருவடி சோந்தாக்கே இல்லையாகும். இவ்வனைத்து உண்மையும் உணர்ந்து உய்யும் வகை நாடவே இறைவன் மனிதனுக்கு புகுத்தறிவைத் தந்துள்ளான். அதனை விதண்டாவாதம் புரிய பயன்படுத்துவார் அழிவது கண்கூடு தம்மைப் படைத்த பரமனையே வணங்க மனதில்லாதார். தேறும வகைதான் உண்டோ?

மேற்சொன்ன பிறவிப்பிணியால் அல்லலுற்று பின் சிவன்கழல் அடைந்து தொழுது வீடுற்ற தம் அனுபவத்தை மாணிக்கவாசகர் சொல்லுவதைப் பார்ப்போம்.

“புல்லாங்கிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாங்கிப்
பல்லிருக்கமாங்கிப் பறவையாய்ப்

பாம்பாங்கி

கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க்

கணங்களாய்

வல்லகரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர

சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன
எம்பெருமான
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள்
கண்டின்று வீற்றேனே”

குருவடிவாகி குவலயம் போநது
குருநத மரத்தடியிலிருந்து திருவாத
வூரருக்கு சிவனருளியது யாவரும்றிந
ததே அடியானே ஆண்டவனே
இறங்கிவந்து ஆட்கொண்ட திறமிது
அப்பேறு பெற்ற மாணிக்காசகரே
பிறவிப்பிணிககாய அஞ்சி வீடுபேற
ற்றாக ஏங்கினுரெனின எப்பெற்றி
யும் வாயக்கப்பெற்றத — ஒன்றுக்கும்
உதவாத—நமமனோ இறையருளுக
காக ஆடியும், பாடியும் அரற்றியும்
வேண்ட வேண்டிய கடப்பாடு பற்றி
மேலும் விரித்துரைக்கத் தேவை
யில்லை

இறைவனை நினைந்து நெக்குருகி
அவன் புகழே எநநானும் போற்றி
வாழும்வகை காட்டுதலில் மாணிக்க
வாசகா நமக்கு வழிகாட்டுகிறார்
சிவனைப் பற்றி அவாதம் புகழ் உரை
களைப் படிக்கும் - கேட்கும் - யாரும்
அவனடியாராக ஆவது உறுதி அத்
தகு அருமையான வாசகங்களில் ஒரு
சிவவற்றை உதாரணத்திற்காக காண
போம் அவன் முத்தனையான்,
மணியனையான் அவனே விண்ணோர்
முழுமுதல், பாதாளத்தார விதது
மண்ணோர் மருந்து அயன்மானு
டைய வைப்பு, அன்பினில் விளைந்த
ஆரமுது, அருளுடைச்சுடா, அளிந்த
தோர் கனி, பாச வேரறுக்கும் பழம்
பொருள் இவை மட்டுமா? பெண்
மையன், தொன்மை ஆண்மையன்
அலிப்பெற்றியன், வின சுமந்த

கீர்த்தி வியன் மண்டலத்தீசன் கண்
சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் ஏலவார்
குழலிமாரிருவாதங்கனையகன் உம்பா
கட்கரசு யொழிவற்றிறைந்த யோகம்
விடைவிடாதுகந்த விண்ணவாகோ
அன்னவனே அன்பாக கருளுவதில்
தாயிற் சிறந்த தயாவான் தத்துவன்
மாசற்ற சோதி மலாந்த மலாச்சுடா
தேசன் தேனா அமுதன் பாசமாம்
பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியன்,
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்
கெடப் பேராது நின்ற பெருங்கரு
ணைப் பேராறு முனைப் பழம்
பொருள், பிணைப் புதுமைக்கும்
போதும் அப்பெற்றியன் யாவற
றினுக்கும் மேலாய ஆதியும் அந்தமு
மிலா அருடபெருஞ் சோதியுமா
வன்

இவ்வாறாக சிவபெருமானின் சீரிய
சிறப்பியல்புகள் திருவாசக நூல்
முழக்க செய்யப்படுகின்றன இனிய
தமிழ்ச் சொற்களால் இயன்ற அச்சிவ
சித்திரத்தின் முன் நம கைகள் தாமே
கூப்பிய நிலையில் சிரமேல் செல்கின்
றன், தலை தாழ்ந்து வணங்குகிறது
இவ்வண்ணம் படிக்கும்போதே நம்
நெஞ்ச வயல்களை பண்படுத்திப் பக
திப் பயிர் வளர்ப்பது திருவாசகம்

இறைவனை அணுகுவதற்கு எத்த
கைய கொடிய பாவங்களைச் செய்த
வரும் அஞ்சத் தேவையிலலை அதனை
உணராத வேண்டியே அடியார்கள்
ஊரிலுள்ள பாவங்களையெல்லாம்
தாம் புரிந்ததாக இறைவன் முன்
விண்ணப்பித்துக்கொள்வது வழக்கம்
ஆயிற்று மாணிக்கவாசகரும்

தமமைப் பலவாறாக இகழ்ந்துக
கொள்கிறார்

‘வனபராய முருடொக்குமென் சிந்தை
மரக்கண் எனசெவி யிரும்பினும்
வலிது’

கல்லாத புலலறிவிற கடைபட்ட
நாயேன’

‘பொம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச்
சுருக்கும் புழுத்தலை புலையனே’

‘யானே பொய்யேன நெஞ்சம்
பொய்யேன அன்பும் பொய்’
இவ்வாறிருந்தவரே

‘சிந்தனை நின்றனக்காக்கி
நாயினேனதன்
கண்ணினை நினதிருப்பாதப்
போதுக்காக்கி
வந்தனையு மமமலாககே யாக்கி
வாக்குண்

மணிவார்த்தைக்காகி”

என்றபடி சிவசிந்தனையில் மூழ்கிய
வராய அமைச்சுத் தொழிலையும்
ஒதுக்கிவிட்டு சிவத்தொண்டில் ஈடு
பட்ட நிலையிலேயே இறையருள் கிட
டப்பெற்றார் அக்கணம்தொட்டு
மடைதிறந்த வெள்ளமென் திருவாச
கத்தேன அவா நாவின்னிறுமவெளிப்
போந்தது அதிலே மிக அருமை
யான பாடலொன்று ‘நமக்கு உய
விடம் ஆண்டவனின் பொற்றாமரைப்
பாதங்களே’ என அறிவுறுத்துகிறது
அப்பாடல் வருமாறு

“போற்றி யருளுக நின் ஆதியாம்
பாதமலர்

போற்றி யருளுக நின் அந்தமாஞ்
செந்தளிர்கள்

போற்றி யெல்லா வுயிர்க்கும்
தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றி யெல்லா வுயிர்க்கும்
போகமாம் பூங்கழல்கள்

போற்றி மால்நான்முகனும் காணாத
புண்டரீகம்

போற்றியா முய்யவாட கொண்டருளும்
பொன்மலர்கள்

போற்றியா மார்கழி நீராதேலோ
ரெம்பாவாய்”

இறையருள் கிடைய நிலையில்
மாணிக்கவாசகரிடம் இருந்து வெளிப்
(48ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆர்ஜித பிரஸாத கட்டணங்கள் (எல்லா தி. தி. தே. கோயில்களிலும்)

ரு	ரு
தத்யோதனம் 75/-	கேஸரிபாத 180/-
புனியோதரை 100/-	ஸாகரபாத 150/-
பொங்கல் 110/-	ஸீரா 300/-
சர்க்கரைப் பொங்கல் 135/-	தோசை (படி) 300/-

★ தயா சதகம் ★

“ டிவன்னெயக் களவிலில்
உரவிடை ”

என்னும் நமமாழ்வாருடைய திருவாய்மொழியில் “உ த ர வி டை” என்றிருக்க வேண்டிய இடத்தில் “உ ர வி டை” எனேற (த-என்னும் எழுத்திலலாமலே) பாடம் உளது இனிய ரஸபரவாஹமான கவிதைகளைப் புனையும் மஹா கவிகளுக்கு இலக்கண விதிகள் இவ்வாறு தளாததப்படுகின்றன

இனி “வ்ஜாந” என்னும் சொல்லின் பொருளை விளக்குவோம் “அவ மதிக்கப்பட்ட” எனபது இந்தச் சொல்லின் பொருளாம் “ஜாநநரி” எனபதற்கு இது விசேஷணம் (அடைமொழி) “ஸாவ சகதஞ்ஞ எம்பெருமானுடைய “சிக்ஷிக்கும்” முறையை நான் லக்ஷயம் பண்ணாமல் அவமதித்து மேலும் மேலும் துணிவுடன் செயயத தகாத காரியங்களையே செயது

நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீ தேவநாதாச்சாரியர்
கொண்டிருக்கிறேன்” எனபது திரண்ட பொருள்

இனி இவ்விரண்டு பாடங்களிலும் உள்ள தாரதமயத்தைக் கனிப்போம் “எம்பெருமானுடைய சிக்ஷகத வத்தை “அறிநது வைத்தே” தொடர்ந்து தீய வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்” எனபது “வ்ஜாந” என்னும் பாடத்தில் பொருளாம் “எம்பெருமானுடைய சிக்ஷகத வத்தை நன்குணர்ந்தும் அதை லக்ஷயம் பண்ணாமல் “அவமதித்து விட்டு தொடர்ந்து தீய செயல்களையே செயது வருகிறேன்” எனபது “வ்ஜாந” என்னும் பாடத்தில் பொருளாம்

பிறரது கருணையையன்றி வேறொரு கதியுமில்லாத திகதற்றவன் தனது பரிதாபமான நிலைமையை எடுத்துரைக்கும் சந்தாபபங்களை, திருப்பதியில் தினந்தோறும் காணலாம் இரண்டு கண்களும்மில்லாதவன் விஷயத்தில் கண்ணுள்ளவனிடத்திற்காட்டிலும் பரிவு அதிகம் இரண்டு கால

ஸாவ தந்தர ஸவதந்தரரான ஸ்ரீமநநிகமாநத மஹாதேசிகன அருளிச் செய்த தயா சதகம் அரிய பெரிய இனிய நூலாகும் அதில் 93-வது சலோகத்தில் ஒரு பாட பேதம் உளளது அதை ஈண்டு விவரிப்போம்

“ विज्ञात ज्ञातन गति विपरीत बुद्ध्या
बुद्धाविभिः परिचितो पदवीं भजामि ।
एवविधं बह्विरीश्वर्ये' मयि स्व
हीने विभोक्षणाय बन्धवरस्य लीलाय ॥”

(தயாசதகம் 93வது சலோகம்)
எனபதுதான் அந்தசலோகம்

இதன் கருத்தைச் சுருக்கமாகத் தருவோம் - “வேங்கடாசலபதியின் தயாதேவியே! நான் விபரிதமான வழியில் கண்ககிடமுடியாத குற்றங்களை இடையறாமல் செய்துகொண்டே யிருக்கிறேன் வருதராஸுரன்-ராவணன் - சிசுபாலன் - ஹிரண்யன் இப்படிப்பட்ட பலபோகன் இப்படியே செய்துவந்தனா எம்பெருமான அவர்களைக் கடுமையாக சிக்ஷித்திருக்கிறான் இதை நானும் நன்கு அறிநது வைத்திருக்கிறேன் இந்த நிலையிலேயே—அவர்கள் சென்ற வழியிலேயே நானும் சென்று கொண்டிருக்கிறேன் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது போல மிக மிக்க கடுமையான தண்டனையை நானும் அனுபவித்தேயாக வேண்டும் தப்ப முடியாது இப்படி ஒரு விசித்திரமான நிலைமையில் சிக்கித் தவிக்கிறேன் ஸாவசகதனும் ஸாவஜ்ஞனுமான எம்பெருமான-என்னைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்போகிறான் ஒரே ஒரு வழியில் தான் நான் அதைத் தவிரக் முடியும்தையை கிளாந்தெழுந்தால் அவனுடைய மனம் மாறிவிடும் குற்றவாளிகளை தண்டித்தேயாக வேண்டும் எனபது “அவன்” தனக்குத் தானே வருத்தக் கொண்ட ஒரு ஏறபாடு தானே? இது போன்ற பரபஞ்ச நட

வடிகைகளெல்லாமே “அவனுக்கு ஒரு பொழுதுபோக்கு” தானே! ஹே தயாதேவியே! நீதான் அவனை இவ்வாறு தண்டிக்காமல் சாந்தமான மனோபாவத்துடன் இருக்கும்படி செய்தருள் வேண்டும்”

இந்த சலோகத்தில் முதலிலுள்ள பதம் “विज्ञात ज्ञातनगति” எனபது அச்சுப புலதகங்களிலெல இதுவே உள்ளது பழைய பெரியோர்கள் இதை “व ज्ञात ज्ञातन गति” என்று அனுஸந்திப்பார்கள்

“वज्ञात” என்னும் பதம், “वज्ञात” என்னும் பதமேதான் ஆனால் அதன் முதல் எழுத்தான “व” எனபது இந்த சலோகத்தில் இல்லை இது “வஸந்த திலகா” என்னும் வருத்தம் ஓவ்வொரு பாதத்திலும் பதினான்கு எழுத்துக்களே இருக்க வேண்டும் இதில் “वज्ञात” என்னும் போது எழுத்துக் கணக்கு சரியாக அமைகின்றது “वज्ञात” என்றிருந்தால் முதல் பாதத்தில் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை பதினைந்தாகி விடும் அதனால் அது விடப்பட்டது

“वज्ञ” “वज्ञि” என்னும் இரண்டு (உபஸாகமான) பதங்களிலும் முதலெழுத்தான “व” எனபதை நீக்கி விட்டு உபயோகிக்கலாம் எனபது வியாகரணகாரர்களின் கோட்பாடு

“ वीष्ट ज्ञातृरि रत्नोप मयायो वरुणयो ।
ज्ञापञ्चैव हलन्तानां यथा वा वा निशा
विज्ञा ॥”

எனபதைக் காண்க “वज्ञात” எனபதை “वज्ञात” என்றும், “वज्ञि” எனபதை “विज्ञात” என்றும் பரயோகிப்பதை ஷே வியாகரண சலோகம் அனுமதிக்கிறது சலோகங்களின் எழுத்துக் கணக்கு சரியாக அமைய வேண்டிய சந்தாபத்தில் கவிகள் இந்த விதியை, தாராளமாக உபயோகித்துக்கொள்வர்

களும் - இரண்டு கைகளும் இல்லாத வாகளிடம், அங்குலினமில்லாதவா களைக காட்டிலும் ஆதரவு அதிகம் இதே ரீதியில்தான் ஸ்ரீ தேசிகனும் தனது “அவல” நிலைமையை விளக்கு கிருர்

“எம்பெருமான சிஷிப்பான்” என பதை நான் நனகுணாநதிருக கிறேன்” என்று மட்டும் சொன்னால் “என்றைக்காவது ஒரு நாள் திருந்து வதற்கு இடமுண்டு” எனவும் கருத் தும் தவனிக்கும் “எம்பெருமா னுடைய சிஷ்கதவததை நனகுணாந தும் அதை அவமதித்து விட்டேன்” என்று கூறுமிடத்தில் அதையும் எதிரா பாராகும் வாயப்பிலை” எனபது “வெட்டவெளிச்ச”மாகி விடுகின றது

அவனுடைய கருணை கிளாந்தெழு வதற்கு, இது அதிக உபயோகமாக அமைவதை ரஸிகர்கள் அனுபவிக் கவேணும்

“॥ निमित्तं कर्म त्वत्सि सौख्ये
सहस्रशो यन् सखायं वाचि ।
सोऽहं विपाकावसरे मुकुन्ध !
अस्वादि सप्त त्वयसि स्तथावे ॥

(ஆளவந்தாரா ஸதோத்ரம்-23)
என்னும் ஸதோத்ரரதன சலோகத் தில் ஓடுகிற உள்ளக்குமுறல் இந்த

தயா சதக சலோகத்தில் அப்படியே பரதிபலிக்கிறது

“செய்யக கூடாததென்று விலக கப்பட்ட தீயசெயல் ஒவ்வொன்றை யும், கூச்சமின்றி ஆயிரக்கணக்கில திருமபத திருமபச செயதிருக்கிறேன் அவற்றின் பயனை ஏற்கவேண்டிய தரு ணம் அணுகி வரும் ஸமயத்தில், திக கற்றவனாய் உள்ளங்குமுறி அலறுகின றேன்! பகவானே! உன் முன்னிலை யில்” எனபது கருத்து

நூறு சலோகங்கள் கொண்ட “தயாசதகம்” பதது-பதது-சலோகங் களாலான பதது உட்பிரிவுகள் உள்ள வாராக அமைந்துள்ளது அவற்றுள் பததாவது—முடிவிலுள்ள—பதது சலோகங்கள் பரம போகயமாக பர காசிக்கின்றன தனது எளிய நிலை மையையும்—தயையினுடைய தனிப் பெருமையையும்—மிகவும் பரிபக்கு வமான மனநிலையுடன் பலவாராகவும் சொல்லி அபயம் வேண்டுகிருர் ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகள்

இந்த சலோகத்தில் மூன்று வித மான பாடங்கள் இருக்கலாம் -

- (1) अज्ञानज्ञानसमिति
- (2) विज्ञानज्ञानसमिति
- (3) अज्ञानज्ञानसमिति

என்று இம்மூன்றிலும் வருத்த 'லக்ஷணம் பொருத்தமாகவே அமையும பொருளில் தான் சிறிது மாறு பாடு முறையே இவற்றின் கருத்து -

- (1) “எனது குற்றங்களுக்குக் கடு மையான தண்டனை கிடைக்கும் எனபதை அறியாமல் மேலும் மேலும் குற்றங்களையே செய்து வருகிறேன்”
- (2) “எனது குற்றங்களுக்குக் கடு மையான தண்டனை கிடைக்கும் எனபதை நன்றாக அறிந்து வைத்தே மேன மேலும் குற்றங் களையே செய்து வருகிறேன்”
- (3) “எனது குற்றங்களுக்குக் கடு மையான தண்டனை கிடைக்கும் எனபதை நனகுணாநதிருந்தும் அதை லக்ஷயம் பண்ணாமல் அவ மதித்து மேலும் மேலும் குற்றங் களையே செய்து வருகிறேன்”

எனபதாம் ரஸிகர்களான ஸஹரு தயர்கள் அனுபவிப்பதற்கேற்றவாராக மேலும் கீழுமாக வரிசையாக இவற்றை எடுத்துக் காட்டினோம் காவய ரஸம் எந்தப் பாடத்தில் அதி கம்? எனபதை நடுவுநிலை குணமல காவய ரஸிகர்கள் அனுபவிக்க வேணும்

46-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி
பட்ட ஒரு நகைச்சுவை ததுமபும பாட்டில் இனிக காண்போம் பாவி யாகிய தன்னை ஆட்கொண்டதால் இறைவனுக்கு யாதொரு நன்மையும் விளையாதிருக்க தானோ பேராநந்தம் பெற்றதாக எள்ளற குறிப்புட க கூறுகிறார் ஆயினும் இப்பாடலி லும் சிவனது புகழே குறிக்கப் பெற றிருத்தல் வெள்ளிடைமலை
“தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச் சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர் அந்தமொன் நிலலாஆனந்தம் பெற்றேன் யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால் சிந்தையே கோயில்கொண்ட வெம்பெருமான்

திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே எந்தையேயிசா உடலிடங் கொண்டாய் யானிதற் கிலஞேர் கைம்மாறே”
இததகைய ஏளனக்குறிப்பமைந்த பாடல்கள் மற்றுஞ் சிலவும் திருவாச கத்தில் உள்ளன அவையும் சிவனது புகழையே பாடுகின்றன எனபதே அவற்றின் பெருஞ்சிறப்பு சிவனருள வேண்டியிருந்த போதிலேயே, ‘இறைவா! நீ என்னை ஆட்கொள்ள வில்லையானால் உன் பழிப்பினை நான் பறை சாற்றுவேன்’ என கிருர் மாணிக்கவாசகர்
“உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைய பலாபழத் தீயிடுபுபாய் விழைதரு வேளை விடுதிகண் டாய்விடின வேலைநஞ்சுள்

மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன் தேய்மதியன் பழைதரு மாபரனென்றென் றறைவன் பழிப்பினையே”
இறைவனை ஏசிப் பேசவும், சுந்தர ரைப் போல சொன்ன ஏவலுக்கு அவனைப் பணிகொள்ளவும், ‘எங் கெழிலென ஞாயிறு’ என இறுமாநது திரியவும் அவனருள பெற்ற அடி யார்களுக்கே ஆகும் நமமைப் போன்ற சிறற்றிலும் சினனாள் வாழ் வும் கொண்டாரெல்லாம் திருவாச கம் போன்ற தெய்வ நூல் வழிச் சென்று கடைத்தேறலே தேறும்வகை யாகும்

